

การพัฒนาความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรม
การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สาวิตตรี อุดมผล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

ปีการศึกษา 2564

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

**THE DEVELOP OF ENGLISH LISTENING – SPEAKING
ABILITIES USING COMMUNICATIVE LANGUAGE
TEACHING ACTIVITIE
OF PRATHOMSUKSA SIX STUDENTS**

SAWITTREE AUDOMPHOL

A thesis submitted in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education program in Curriculum and Instruction

Academic Year 2021

Copyright of Bansomdejchaopraya Rajabhat University

ชื่อเรื่อง การพัฒนาความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรม
 การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ชื่อผู้วิจัย สาวิตตรี อุดมผล

สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รองศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม อาจารย์ ดร.เพ็ญพร ทองคำสุก

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาพร ศรีหามี่

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาอนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

.....
(อาจารย์ ดร.คณกร สว่างเจริญ) คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ หลาบมาลา) ประธานกรรมการ

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด) กรรมการ

.....
(อาจารย์ ดร.เพ็ญพร ทองคำสุก) กรรมการ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาพร ศรีหามี่) กรรมการ

.....
(อาจารย์เพียงธิดา เสรีสุทธิกุลชัย) กรรมการและเลขานุการ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ผู้วิจัย	สาวิตตรี อุดมผล
สาขา	หลักสูตรและการสอน
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	รองศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	อาจารย์เพ็ญพร ทองคำสุก
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาพร ศรีหามิ
ปีการศึกษา	2564

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน วัดลาดประทุมคงคาราม อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2563 จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จำนวน 4 เรื่อง 16 แผน แบบประเมินความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ จำนวน 4 ชุด และ แบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 12 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ t - test (Dependent Samples)

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยร่วมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร; ความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

Title	The Develop of English Listening – Speaking Abilities Using Communicative Language Teaching Activities of Prathomsuksa six students
Author	Sawittree Audomphol
Programme	Curriculum and Instruction
Major Advisor	Associate Professor Dr.Areewan Iamsa-ard
Co-Advisor	Dr.Phenporn Thongkhamsuk
Co-Advisor	Assistant Professor Dr.Supaporn Srihamee
Academic Year	2021

ABSTRACT

The purposes of this study were 1) to compare English listening-speaking ability using Communicative Language teaching activities before and after learning; 2) study the satisfaction of the participants with Communicative Language teaching activities. The target group comprised 20 grade 6th students at LatprathumKhonhkaram school Lat Bua Luang province in the 1stsemester of the academic year 2020. The research instruments consisted of 4 story 16 plans using communicative language teaching activities, the listening-speaking abilities test with 48 questions, and questionnaire with 12 questions inquiring satisfaction. The statistics employed in the analysis of data were percentage, mean, standard deviation and t-test (dependent samples) for the hypothesis testing. The findings were as follows:

1. Grade 6th students were learning using Communicative Language teaching activities was listening-speaking abilities higher than before learning with statistical significance at the level of .05.

2. The satisfaction of Grade 6th students were learning using Communicative Language teaching activities was in the high level.

Keywords : Communicative Language Teaching Activities; English Listening-Speaking Abilities

กิตติกรรมประกาศ

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำเร็จลุล่วงด้วยดี ได้รับความกรุณาอย่างสูงจาก รองศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ดร.เพ็ญพร ทองคำสุก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาพร ศรีหามิ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้ให้ความรู้ อบรมสั่งสอน ให้คำชี้แนะ คำปรึกษาและให้กำลังใจเสมอมา จนทำให้งานวิจัยเล่มนี้ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณ ผู้เชี่ยวชาญ ที่กรุณาตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วาปี คงอินทร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ผู้อำนวยการนางจิตภา อัสวพลังชัย นางจันทร์เพ็ญ บุญบง และคณะครูที่เป็นผู้สังเกตพฤติกรรมนักเรียน ตลอดจนนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดลาดประทุมคงคาราม อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่กรุณาให้ทดลองเครื่องมือวิจัยและให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอขอบคุณ ครูเทียมจันทร์ เรืองเกษม และครูสุขสันต์ เทศแยม ที่กรุณาให้คำแนะนำที่ดีในการปรับปรุงแก้ไขในการจัดทำวิจัยให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นและแรงกระตุ้นและเสริมสร้างพลังให้สนใจจนทำให้งานวิจัยสำเร็จได้

สาวิตตรี อุคมผล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	ช
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
สมมติฐานของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดลาด ประทุมคงคาราม ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	6
การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.....	15
การสอนการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ.....	25
ความพึงพอใจ.....	44
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	47
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	50
ประชากร.....	50
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	50
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	55
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	56

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
ตอนที่ 1 วิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อ การสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน.....	57
ตอนที่ 2 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของ นักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการ สื่อสาร.....	64
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	66
สรุปผลการวิจัย.....	67
อภิปรายผล.....	67
ข้อเสนอแนะ.....	70
บรรณานุกรม.....	71
ภาคผนวก.....	77
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ.....	78
ภาคผนวก ข หนังสือราชการ.....	80
ภาคผนวก ค ผลการวิเคราะห์เครื่องมือ.....	86
ภาคผนวก ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	93
ภาคผนวก จ สำเนาประกาศนียบัตรภาษาอังกฤษ.....	271
ภาคผนวก ฉ แบบตอบรับและบทความวิจัย.....	273
ประวัติผู้วิจัย.....	288

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	โครงสร้างรายวิชาภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดลาดประทุมคงคาราม รวมเวลาเรียน 80 ชั่วโมง.....	8
2	แสดงเกณฑ์การประเมินผล.....	15
3	แสดงระดับเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูด.....	42
4	หัวข้อแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	51
5	แบบประเมินการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ.....	53
6	แสดงรูปแบบการวิจัย.....	56
7	วิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน จากสูตรการ วิเคราะห์ค่า (t-test).....	57
8	วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและร้อยละผลต่างคะแนนการสอบ ก่อนเรียนและหลังเรียนของคะแนนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากการ พัฒนาความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษา เพื่อการสื่อสาร เรื่องที่ 1 อาชีพ(Occupations).....	58
9	วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานและ ร้อยละผลต่างคะแนนการสอบ ก่อนเรียนและ หลังเรียนของคะแนนนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 จากการ พัฒนาความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษา เพื่อการสื่อสาร เรื่องที่ 2 ประเทศ(Countries).....	59
10	วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานและ ร้อยละผลต่างคะแนนการสอบ ก่อนเรียนและ หลังเรียนของคะแนนนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 จากการ พัฒนาความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษา เพื่อการสื่อสาร เรื่องที่ 3 สิ่งของ(Things).....	60

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
11	วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและ ร้อยละผลต่างคะแนนการสอบ ก่อนเรียนและ หลังเรียนของคะแนนนักเรียน ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 จากการ พัฒนาความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษา เพื่อการสื่อสาร เรื่องที่ 4 สถานที่ (Places)	62
12	วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยการหา ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการ ใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	63
13	แสดงค่าเฉลี่ยและ ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความพึงพอใจของ นักเรียน ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการ สื่อสารของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6.....	64
14	การวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของ แผนการจัดการเรียนรู้การ พัฒนาความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษา เพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	87
15	การวิเคราะห์ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง (IOC) ของแบบ ทด สอบ วัด ความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการ สื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	87
16	การวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบสอบถามความพึงพอใจ การพัฒนาความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	89
17	ค่าความยากง่าย (p) และ ค่าอำนาจจำแนก (r) แบบทดสอบวัดความสามารถ การฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	91

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งจำเป็นหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะภาษานอกจากจะเป็นเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลแล้ว ยังเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร สร้างสัมพันธภาพที่ดี ระหว่างผู้คน โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาต่างประเทศที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย เนื่องจากเป็น ภาษาสากลที่ใช้สื่อความหมายไปเกือบทั่วโลก ในยุคเทคโนโลยีการสื่อสารและการคมนาคมที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้การเปลี่ยนแปลงข้อมูลข่าวสาร การเข้าถึงองค์ความรู้ การสร้างความร่วมมือระหว่างกันและกัน จะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพก็ต่อเมื่อ บุคคลมีความสามารถในการใช้ภาษาสากลหรือภาษาต่างประเทศในการติดต่อสื่อสารได้ (เขวาลักษณ์ อภิชาติวัฒนกุลและคณะ, 2549, น.8) ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่มีความเจริญก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ข้อมูลข่าวสาร จากนานาชาติได้ไหลเข้าสู่ประเทศไทยอย่างรวดเร็ว ทำให้ภาษาอังกฤษทวีความสำคัญมากขึ้น ประกอบกับโลกส่วนใหญ่ ใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร ดังนั้นจึงเป็นความจำเป็นที่ประเทศไทยจะต้องพัฒนาบุคลากร ให้มีความรู้ความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาตนเองและสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ (กองวิจัยการศึกษา, 2546)

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดคุณภาพผู้เรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีทักษะการพูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ เน้น การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551, น.4-5)

ดังนั้น การเรียนการสอนภาษาผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย ที่เกี่ยวกับการใช้ในชีวิตประจำวัน อันจะนำไปสู่การเป็นผู้เรียนที่พึ่งตนเองได้ (Learner Independence) และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) อย่างไรก็ตามการที่จะใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารให้มีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องอาศัยทักษะการใช้ภาษา 4 ด้าน ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ระดับประถมศึกษาผู้เรียนจะได้ฝึกทักษะการฟัง และการพูดก่อนใน ระยะเริ่มเรียน และต่อมาจึง เริ่มฝึกทักษะการอ่านและการเขียนตามลำดับ เมื่อผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานในทักษะทั้งสี่ดังกล่าวแล้ว การจัดการเรียนการสอนก็จะเป็นการบูรณาการทุกทักษะเข้าด้วยกัน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2539, น.8-9)

ตามรายงาน การจัดการศึกษาของ โรงเรียนวัดลาดประทุมคงคาราม นักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2561 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในรายวิชาภาษาอังกฤษ ต่ำกว่าวิชาอื่น ๆ นักเรียนมีความสามารถทางการฟัง และการพูด อยู่ในระดับต่ำมาก (โรงเรียนวัดลาดประทุมคงคาราม, 2561) จึงทำให้ การพัฒนาสู่การอ่าน การเขียน ที่มีความยากและซับซ้อนขึ้น ได้ยาก ส่งผลให้ นักเรียนมีเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนไม่ยอมเรียน เพราะคิดว่าเป็นวิชาที่ยาก และไม่ เข้าใจ ปัญหาส่วนหนึ่งอาจเกิดมาจากสภาพการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่ยังไม่มีการส่งเสริม ทักษะ การฟัง การพูด เท่าที่ควร (วินิตยา ประเสริฐสุนทร, 2539, น.2)

ผู้วิจัย ศึกษาเอกสาร ตำรา และ งานวิจัยทั้งใน และ ต่างประเทศ พบว่า การสอน โดยใช้ หลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Commutative Approach) เป็นการใช้ภาษาสื่อความหมาย การ เรียนรู้วิธีการ ใช้ภาษา (Language usage) ให้ผู้เรียนสามารถนำภาษา (Language functions) ไปใช้ในการ สื่อความหมาย ในบริบทการ สื่อสารแบบต่าง ๆ (Context of communication) (บำรุง โตรัตน์, 2543, น.162) ดังนั้น ใน การจัดการเรียนการสอน ผู้สอนต้องคำนึงถึง การให้ผู้เรียน ได้สื่อสารภาษา ที่ใช้ใน ชีวิตจริง กิจกรรมและภาระงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตจริง สื่อที่ใช้ก็เป็น สื่อจริง เพื่อให้ทำ ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้น พื้นฐาน, 2558, น. 37) การสอนแบบการฟัง การพูด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีทักษะการ ฟังและการพูด สูงขึ้น และ นักเรียนมีความพึงพอใจระดับ มากที่สุด (รมยาภรณ์ สุขเกษม, 2554) ได้ วิจัย เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร พบว่านักเรียน มี ความสามารถ การฟัง การพูด ภาษาอังกฤษ หลังเรียน ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่เน้น การฟัง การพูด และ การเสริมแรงบวก สูงขึ้น และ นักเรียนมีความพึงพอใจระดับ มากที่สุด (เกรียงศักดิ์ ฐานะกอง, 2560) การใช้กิจกรรมการสอน ภาษาเพื่อการ สื่อสาร เพื่อเพิ่มพูน ความสามารถ การฟัง การพูด ภาษาอังกฤษ พบว่า หลังเรียน โดยการใช้ กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อ การสื่อสาร มีความสามารถการฟัง การพูด ภาษาอังกฤษ ผ่านระดับที่กำหนดไว้ อยู่ใน ระดับดี และมี ความรู้เพิ่มขึ้น

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะ พัฒนาความสามารถการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อจะได้เป็น ทางเลือกให้ครูผู้สอน และ ผู้ที่เกี่ยวข้องหรือสนใจนำไปใช้ในการพัฒนาความสามารถในวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน ของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจ ของนักเรียนที่มีต่อ การใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียน โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ หลังเรียน สูงกว่า ก่อนเรียน
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียน โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้ กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยร่วมอยู่ในระดับ มาก

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดลาดประทุมคงคาราม อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 20 คน โดยนักเรียนคละความสามารถ ทั้งนักเรียนเก่ง ปานกลางและอ่อน

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
2. ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 2.1 ความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ
 - 2.2 ความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเนื้อหาสาระการเรียนรู้กลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 1 หน่วย การเรียนรู้ได้แก่ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Introducing the pet Detectives เรื่อง อาชีพ (Occupations) ประเทศ (Countries) สิ่งของ (Things) และ สถานที่ (Places) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. นักเรียนมีความสามารถการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษมากขึ้น
2. เป็นแนวทางในการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถ การฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ในระดับชั้นอื่น ๆ ต่อไป
3. เป็นข้อมูลในการ ปรับกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อให้ นักเรียนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

นิยามศัพท์เฉพาะ

กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรม ช่องว่างของข้อมูล (Johnson. K, 1982) ให้นักเรียนจับคู่สนทนา มี 5 ขั้นตอน (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2540) ดังนี้

1. ขั้นนำ/ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) โดยใช้กิจกรรมที่หลากหลาย
2. ขั้นนำเสนอ (Presentation) ครูนำเสนอบัตรภาพเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนพร้อมตั้งคำถาม
3. ขั้นฝึก (Practice) นักเรียนฝึกเขียนประโยคตามบัตรภาพที่กำหนด
4. ขั้นการใช้ภาษา (Production) นักเรียนจับคู่ฝึกบทสนทนา
5. ขั้นสรุป (Wrap up) ตรวจสอบการเขียนบทสนทนา

ความสามารถในการฟัง หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทดสอบกิจกรรมคู่ โดยนักเรียน สามารถฟัง และเขียนประโยคที่กำหนดได้ ตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนด

ความสามารถในการพูด หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทดสอบกิจกรรมคู่ ให้นักเรียน นักเรียนพูดและเขียนตามภาพที่กำหนดได้ ตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนด

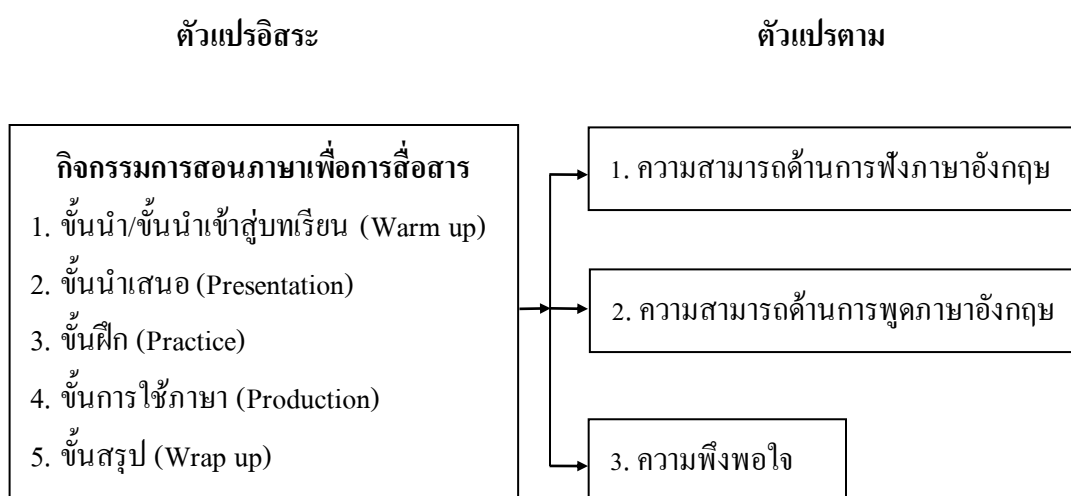
ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก ชอบ/ไม่ชอบดี/ไม่ดี ในการเรียน โดยใช้กิจกรรมการ สอนภาษาเพื่อการสื่อสารในการทำแบบสอบถามด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน วัดลาดประทุมคงคาราม อำเภอ ลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่เรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563

โรงเรียน วัดลาดประทุมคงคาราม หมายถึง สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอน ชั้นอนุบาล-ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา พระนครศรีอยุธยา เขต 2

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ของผู้วิจัย ได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เกี่ยวกับคุณภาพผู้เรียน เนื้อหาสาระ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, น.19-20) เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร การวัดและประเมินผล (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, น.3) (สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558, น.143-151) ผู้วิจัยได้กำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังแสดงในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และ ได้นำเสนอตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. การจัดการเรียน การสอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดลาดประทุมคงคาราม ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
3. การสอนการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ
4. ความพึงพอใจ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดลาดประทุมคงคาราม หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

คุณภาพผู้เรียน (จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6)

1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียง ประโยค ข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือก/ระบุ ประโยคและข้อความตรงตามความหมายของสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่าน บทสนทนา นิทานง่ายๆ และเรื่องเล่า

2. พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และให้คำแนะนำ พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับ และปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือง่ายๆ พูด/เขียนเพื่อขอ และให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบ

3. พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งใกล้ตัว ข้อมูลต่าง ๆ ที่ฟังและอ่าน พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว

4. ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง ทำทางอย่างสุภาพ และเหมาะสม ตามสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล /วันสำคัญ /งานฉลอง/ ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษา และวัฒนธรรมตามความสนใจ

5. บอกความหมาย และความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำ ตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างระหว่างเทศกาลและประเพณีของเจ้าของภาษากับของไทย

6. ค้นคว้า รวบรวม คำศัพท์ ที่เกี่ยวข้องกับ กลุ่มสาระการเรียนรู้ อื่น จากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

7. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน และสถานศึกษา

8. ใช้ภาษาต่างประเทศ ในการสืบค้น และรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ

โครงสร้างหลักสูตร

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอดและความคิดเห็น ในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและ สังคม

มาตรฐาน ต4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

โครงสร้างรายวิชาภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

โรงเรียน วัดลาดประทุมคงคาราม ได้กำหนดโครงสร้างรายวิชาภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 โครงสร้างรายวิชาภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน วัดลาดประทุมคงคาราม รวมเวลาเรียน 80 ชั่วโมง

ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
1. Introducing the Pet Detectives	ต 1.1 ป.6/1, 2, 3, 4 ต 1.2 ป.6/4, 5 ต 1.3 ป.6/1 ต 2.1 ป.6/1, 3 ต 3.1 ป.6/1 ต 4.1 ป.6/1 ต 4.2 ป.6/1	Vocabulary : - Occupations - Solving a mystery - At the TV Studio Structures : - Question tags in simple present tense, present continuous tense and present perfect tense Functions : - Obtaining, understanding and checking information - Giving personal information	16	6
2. Jobs for Everyone	ต 1.1 ป.6/2, 3, 4 ต 1.2 ป.6/4 ต 1.3 ป.6/1 ต 2.1 ป.6/2 ต 2.2 ป.6/1 ต 3.1 ป.6/1 ต 4.1 ป.6/1 ต 4.2 ป.6/1	Vocabulary : - Occupations - Workplace Structures : - Pronouns and adverbs to refer to unspecified people, places and things - Infinitives to express purpose Functions : - Talking unspecified people,	8	6

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		places and things - Describing personal and workplace activities and routines		
3. Our World in the Future	ด 1.1 ป.6/2, 4 ด 1.2 ป.6/4 ด 1.3 ป.6/1 ด 2.2 ป.6/1 ด 3.1 ป.6/1 ด 4.1 ป.6/1 ด 4.2 ป.6/1	Vocabulary : - The Future Structures : - Verbs will, may, might and won't for expressing probability and predicting things Functions : - Talking about probability and predictions about life in the future	6	5
4. The Cooking Competition	ด 1.1 ป.6/2, 3, 4 ด 1.2 ป.6/3, 5 ด 1.3 ป.6/1 ด 2.1 ป.6/1 ด 2.2 ป.6/1 ด 3.1 ป.6/1 ด 4.1 ป.6/1 ด 4.2 ป.6/1	Vocabulary : - Verb of sensation - Superlatives Structures : - Verbs of sensation + <i>like</i> + nouns to describe food and other things Functions : - Talking about and comparing how things taste, feel, sound and look	6	6

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
5. High in the Sky, Deep in the Cave	ด 1.1 ป.6/2, 3, 4 ด 1.2 ป.6/4 ด 1.3 ป.6/1 ด 2.2 ป.6/1 ด 3.1 ป.6/1 ด 4.1 ป.6/1 ด 4.2 ป.6/1	Vocabulary : - Different homes - Prepositions and adverbs of me Structures : - Present perfect tense with <i>for</i> and <i>since</i> to express duration of time - Simple present tense with <i>ago</i> to express when something happened Functions : - Talking about how long a present action or state has been going on for	8	6
6. That's a Good Idea	ด 1.1 ป.6/2, 3, 4 ด 1.2 ป.6/2 ด 1.3 ป.6/3 ด 2.1 ป.6/1 ด 2.2 ป.6/1 ด 3.1 ป.6/1 ด 4.1 ป.6/1 ด 4.2 ป.6/1	Vocabulary : - Keeping cool on a hot day Structures : - Giving suggestions and advice of different degrees using modal verbs <i>should</i> , <i>could</i> and structures <i>how about</i> and <i>why don't</i> - Reinforcement of <i>will</i> Functions : - Giving suggestions and advice for everyday problems	6	6
7. Sea Monsters	ด 1.1 ป.6/2, 3, 4 ด 1.2 ป.6/2,	Vocabulary : - The environment - Sea animals	6	6

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
	4, 5 ต 1.3 ป.6/1, 3 ต 2.1 ป.6/3 ต 2.2 ป.6/1 ต 4.1 ป.6/1 ต 4.2 ป.6/1	Structures : - Past continuous tense and <i>when</i> to express interrupted past states - Reinforcement of modal verb <i>should</i> in positive and negative forms Functions : - Describing and narrating interrupted past events - Setting a scene		
8. Another Pet Detective Mystery	ต 1.1 ป.6/2, 3, 4 ต 1.2 ป.6/3 ต 1.3 ป.6/1, 3 ต 3.1 ป.6/1 ต 2.1 ป.6/2 ต 2.2 ป.6/1 ต 4.1 ป.6/1 ต 4.2 ป.6/1	Vocabulary : - At the Police station time Structures : - Structure <i>will have to</i> express future obligations or intentions - Reinforcement of <i>before</i> - Expressing the location of an activity or event using <i>where</i> Functions : - Expressing future intentions and obligations - Talking about the location of an activity or event	6	6
9. Not Too Big and Not Too Small	ต 1.1 ป.6/2, 3, 4 ต 1.2 ป.6/2, 4, 5 ต 1.3 ป.6/1, 3 ต 2.1 ป.6/3	Vocabulary : - At the supermarket - In the kitchen Structures :	8	5

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
	ต 2.2 ป.6/1 ต 4.1 ป.6/1 ต 4.2 ป.6/1	- Adverbs <i>too ...</i> and <i>not ... enough</i> to express excess and insufficiency Functions : -Talking about the excess and insufficiency of things to express satisfaction and dissatisfaction		
10. If We Have a Party ...	ต 1.1 ป.6/1, 2, 4 ต 1.2 ป.6/2, 4, 5 ต 1.3 ป.6/1 ต 2.1 ป.6/2, 3 ต 2.2 ป.6/1 ต 4.1 ป.6/1	Vocabulary : - Eating utensils - Festivals and Parties Structures : - First conditional <i>if ..., will ...</i> Functions : - Expressing what will happen if a condition is met	6	6
11. Going to London	ต 1.1 ป.6/2, 3, 4 ต 1.2 ป.6/4, 5 ต 1.3 ป.6/1, 2, 3 ต 2.1 ป.6/3 ต 2.2 ป.6/1 ต 4.1 ป.6/1 ต 4.2 ป.6/1	Vocabulary : - Going on holiday - Toiletries Structures : - Adverbs <i>too many, too much, a few</i> and <i>a little</i> to express excess and insufficiency Functions : - Talking about the excess and insufficiency of things to express satisfaction and dissatisfaction	6	6

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
12. The New School Garden	ต 1.1 ป.6/2, 3, 4 ต 1.2 ป.6/4 ต 1.3 ป.6/1, 2, 3 ต 2.1 ป.6/2 ต 2.2 ป.6/1 ต 4.1 ป.6/1 ต 4.2 ป.6/1	Vocabulary : - Thing in the garden. Structures : - Reinforcement of structures <i>going to, should, make and will</i> - Reinforcement of first conditional <i>if ..., will ...</i> Functions : - Expressing ideas to achieve a goal - Reporting past events	6	6
รวมทั้งสิ้นตลอดปี			80	100

คำอธิบายรายวิชา

คำอธิบายรายวิชา ภาษาอังกฤษ (ภาษาอังกฤษ)

รหัสวิชา ต16101

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

เวลา 80 ชั่วโมง

ชื่อวิชา ภาษาอังกฤษ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

จำนวน 100 คะแนน

.....

เข้าใจคำสั่ง คำขอร้อง ภาษาท่าทาง คำแนะนำในสถานศึกษาและสังคมรอบตัว อ่านออกเสียงคำ กลุ่มคำ และประโยคง่ายๆ ตามหลักการอ่านออกเสียง เข้าใจประโยค ข้อความสั้นๆ บทสนทนาเรื่องสั้นๆ เรื่องเล่า และนิทาน ใช้ภาษาง่ายๆ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล แสดงความต้องการของตน เสนอความช่วยเหลือแก่ผู้อื่น แลกเปลี่ยนความคิดเห็น แสดงความรู้สึก และบอกเหตุผล ขอและให้ข้อมูล อธิบายเกี่ยวกับบุคคล และสิ่งต่างๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน ตนเอง สิ่งแวดล้อม สังคมใกล้ตัว ครอบครัว โรงเรียน อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่าง นันทนาการ การซื้อขาย ลมฟ้าอากาศ นำเสนอความคิดรวบยอด ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ที่ใกล้ตัวได้อย่างมีวิจารณญาณ นำเสนอบทเพลง บทกวี ตามความสนใจด้วยความสนุกสนาน เข้าใจรูปแบบพฤติกรรม และการใช้ถ้อยคำ จำนวนในการติดต่อปฏิสัมพันธ์ตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

รู้จักขนบธรรมเนียม ประเพณี เทศกาล งานฉลองในวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาอังกฤษกับภาษาไทยในเรื่องเสียง สระ พยัญชนะ คำ วลี ประโยค และข้อความง่ายๆ เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทยที่มีอิทธิพลต่อการใช้ภาษา เห็นประโยชน์ของการรู้ภาษาอังกฤษในการแสวงหาความรู้ ความบันเทิง และการเข้าสู่สังคม สนใจเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เข้าใจและถ่ายทอดเนื้อหาสาระภาษาอังกฤษง่ายๆ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ ใช้ภาษาเพื่อสื่อสารตามสถานการณ์ต่างๆ กับบุคคลภายในสถานศึกษา อาชีพต่างๆ ในสถานการณ์จำลอง และการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข

ตัวชี้วัด

ต 1.1 ป. 6/1, ป. 6/2, ป. 6/3, ป. 6/4

ต 1.2 ป. 6/1, ป. 6/2, ป.6/3, ป. 6/4, ป. 6/5

ต 1.3 ป. 6/1, ป. 6/2, ป. 6/3

ต 2.1 ป. 6/1, ป. 6/2, ป. 6/3

ต 2.2 ป. 6/1, ป. 6/2

ต 3.1 ป. 6/1

ต 4.1 ป. 6/1

ต 4.2 ป. 6/1

รวม 20 ตัวชี้วัด

สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้

1. ใบความรู้
2. แบบฝึกหัด/ใบงาน
3. บัตรคำศัพท์
4. แลปประโยค

แหล่งการเรียนรู้

1. ห้องสมุด
2. Internet

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การวัดผล

1. แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

2. แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

3. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

การประเมินผล

ตารางที่ 2 แสดงเกณฑ์การประเมินผล

ระดับผลการเรียน	ความหมาย	ช่วงคะแนนเป็นร้อยละ
4	ผลการเรียนดีเยี่ยม	80-100
3.5	ผลการเรียนดีมาก	75-79
3	ผลการเรียนดี	70-74
2.5	ผลการเรียนค่อนข้างดี	65-69
2	ผลการเรียนน่าพอใจ	60-64
1.5	ผลการเรียนพอใช้	55-59
1	ผลการเรียนผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ	50-54
0	ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์	0-49

จากเอกสารที่กล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยได้นำ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Introducing the pet Detectives เรื่องอาชีพ (Occupations) ประเทศ (Countries) สิ่งของ (Things) และ สถานที่ (Places) มาจัดทำแผนจัดการเรียนรู้และแบบประเมินความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ มีการพัฒนาวิธีการสอนแบบต่าง ๆ มาใช้หลายวิธีเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงด้านแนวคิด ทฤษฎีการเรียนรู้ด้านจิตวิทยา ด้านภาษาศาสตร์ และด้านการศึกษา ด้วยเหตุนี้ นักภาษาศาสตร์ และผู้เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ได้เสนอแนวการสอนในลักษณะ การสอนเพื่อการสื่อสาร โดยมีความเชื่อว่าภาษาไม่ได้เป็นเพียงระบบไวยากรณ์ที่ ประกอบด้วย เสียง ศัพท์ และ โครงสร้างเท่านั้น แต่ภาษาคือ ระบบที่ใช้ในการสื่อสาร ดังนั้นการสอนจึงควรให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ในการสื่อสารได้ ไม่ควรสอนให้รู้เฉพาะรูปแบบ หรือ โครงสร้างของภาษาเท่านั้น ทั้งนี้เพราะเราใช้ภาษาเป็นสื่อเพื่อทำหน้าที่ตอบรับโต้แย้ง ออกคำสั่ง ขออนุญาต เป็นต้น และต้องใช้ภาษาให้เหมาะสม ตามสภาพสังคมด้วย

ความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

นักภาษาศาสตร์หลายท่านให้ความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารดังนี้

สมยศ แม้นแย้ม (2543, น. 26) กล่าวว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการสอนที่เน้น การใช้ภาษาของผู้เรียนเป็นหลัก โดยอาศัยหลักการของภาษาศาสตร์ (Sociolinguistics) ในแต่ละชุมชนอาจมีการ ใช้ภาษาที่ผิดแผกแตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อม

ไฮม์ ส์ (Hymes, Dell H, 1979, p.4) ให้ความหมายของ ความสามารถในการสื่อสาร ว่าเป็นความสามารถในการใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสม เมื่อมีการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ในสังคม โดยเป็นความสามารถที่จะรู้ว่า เมื่อไรควรจะพูด และควรจะพูดอะไร กับใคร ที่ไหน ในลักษณะ อย่างไร

สรุปได้ว่า การสอนภาษาเพื่อการ มุ่งเน้นในเรื่องการสอนที่ให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ในการใช้ภาษาในการสร้างปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ที่สามารถสื่อสารให้เกิดความเข้าใจ และสามารถใช้ชีวิตในสังคมได้

แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ดักลาส บราวน์ (H. Douglas Brown, 1987, p.213) เสนอไว้มี 4 ประการ คือ

1. เป้าหมายของการสอนเน้น ไปที่ องค์ประกอบทั้งหมดของทักษะการสื่อสาร และ ไม่จำกัดอยู่ภายในกรอบของเนื้อหาภาษา หรือไวยากรณ์
2. เทคนิคทางภาษาได้รับการ ออกแบบมา เพื่อนำผู้เรียน ไปสู่การใช้ภาษาอย่างแท้จริง ตามหน้าที่ภาษา และปฏิบัติจริง โดยมีจุดมุ่งหมายในการพูด รูปแบบ โครงสร้างภาษามิใช่ เป้าหมายหลัก แต่ตัวรูปแบบเฉพาะของภาษาต่างหาก ที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารจนสำเร็จ ตามเป้าหมาย
3. ความคล่องแคล่วและความถูกต้อง เป็นหลักการเสริมที่อยู่ภายใต้เทคนิคการสื่อสาร ความหมายบ่อยครั้ง ที่ความคล่องแคล่ว อาจจะมี ความสำคัญมากกว่าความถูกต้อง เพื่อที่จะทำ ให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ได้ อย่างมีความหมาย
4. ในการเรียนการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ในขั้น ตอนท้ายสุด ผู้เรียนต้องใช้ภาษาอย่างเข้าใจ และสร้างสรรค์ภายในบริบทที่ไม่เคยฝึกมาก่อน

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540, น.110-111) ได้ให้แนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ ดังนี้

1. ต้อง ให้ผู้เรียน รู้ว่ากำลังทำอะไร เพื่ออะไร ผู้สอนต้องบอกให้ผู้เรียนทราบถึงความ มุ่งหมายของการเรียนและการฝึกใช้ภาษา เพื่อให้การเรียนภาษาเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อผู้เรียนคือ สามารถสื่อสารได้ตามที่ตน ต้องการ เช่น ในทักษะพูด ผู้เรียนสามารถพูดตามทางไปยังสถานที่ที่ ต้องการจะไปได้

2. การสอนภาษาโดยแยกเป็นส่วน ๆ ไม่ช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ดีเท่ากับการสอนในลักษณะบูรณาการในชีวิตประจำวัน การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารมักต้องใช้หลายทักษะรวม ๆ กันไป และในบางครั้งก็ต้องอาศัยการทำทางประกอบ

3. ต้องให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมการใช้ภาษา กิจกรรมดังกล่าวควรมีลักษณะเหมือนในชีวิตประจำวัน ให้มากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้ได้จริง กิจกรรมการหาข้อมูลเพิ่มเติม (Information Gap) เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมที่สุด เพราะผู้เรียนที่ทำกิจกรรมนี้จะไม่ทราบข้อมูลของอีกฝ่ายหนึ่ง จึงจำเป็นต้องสื่อสารกันเพื่อให้ได้ข้อมูลตามที่ต้องการ นอกจากนี้ในการทำกิจกรรมการใช้ภาษา ควรให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเลือกใช้ข้อความที่เหมาะสมกับบทบาทและสถานการณ์ด้วย

4. ฝึกการใช้ภาษา ผู้เรียนจะสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้นั้น นอกจากผู้เรียนต้องทำกิจกรรมการใช้ภาษาแล้ว ยังต้องมีโอกาสได้ทำกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ด้วย เช่น เกมส์ (Games) การแก้ปัญหา (Problem Solving) สถานการณ์จำลอง (Simulation) การแสดงบทบาทสมมติ (Role Play) กิจกรรมเหล่านี้ย่อมมีบทบาทสำคัญที่สุดที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษา

5. ผู้เรียนต้องไม่กลัวว่าจะใช้ภาษาผิด แนวการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้ความสำคัญกับการใช้ภาษา (Use) มากกว่ากฎเกณฑ์ทางภาษา (Usage) ด้วยเหตุนี้ผู้สอนจึงไม่ควรแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียนทุกครั้ง ควรแก้ไขเฉพาะที่จำเป็น มิฉะนั้นอาจทำให้ผู้เรียนขาดความมั่นใจ และไม่กล้าใช้ภาษาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ นอกจากนี้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ควรให้ความสำคัญในเรื่องความคล่องในการใช้ภาษา (Fluency) เป็นอันดับแรก ซึ่งภาษาที่ใช้อาจไม่ถูกต้องนัก แต่สื่อความหมายได้ส่วนความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) ก็ควรคำนึงถึงด้วยเช่นกัน

พิตรวัลย์ โกวาทที (2540, น.25-26) กล่าวถึงการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารว่า

1. เป็นการสอนให้นักเรียนใช้ภาษาได้อย่างแท้จริง ไม่ว่าจะในสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลอง ปริมาณเนื้อหาที่นักเรียนเรียนไม่สำคัญเท่ากับความสามารถในการใช้ภาษามีเจตคติที่ดี เห็นคุณค่าของการเรียนภาษาอังกฤษ กิจกรรมการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีชีวิตชีวาและสนุกสนาน

2. เป็นการสอนที่ยึดนักเรียนเป็นสำคัญ คำนึงถึงความต้องการของนักเรียนว่า ต้องการเรียนเพื่อจุดประสงค์ใด คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ความสามารถ ความถนัด ความสนใจ และความตั้งใจตลอดจนความรู้และประสบการณ์เดิมของนักเรียน

3. การดำเนินการสอน กิจกรรมทางภาษาเป็นหัวใจในการสอน เน้นกิจกรรมการเรียนรู้ การสอนให้นักเรียนฝึกใช้ภาษา เพื่อสื่อความหมายในสถานการณ์ต่าง ๆ ฝึกใช้ความคิด สติปัญญา ความกล้าในการใช้ภาษาซึ่งมีผลให้นักเรียนมีประสบการณ์ทางภาษาเพิ่มมากขึ้น ตลอดจนส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนแต่ละคนด้วย

4. นักเรียนเรียนรู้ ด้วยการฝึกใช้ภาษาเป็นส่วนใหญ่ มิใช่จากการสอนของครูฝ่ายเดียว นักเรียนเรียนรู้จากกิจกรรมและสื่อต่าง ๆ โดยมีครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก แนะนำ ให้กำลังใจ และช่วยเหลือนักเรียน โดยเรียนจากการทำงานเป็นกลุ่ม เป็นคู่หรือตามลำพัง นับเป็นการสร้าง นิสัย ในการแสวงหาความรู้ ทั้งในและนอกห้องเรียนได้เป็นอย่างดี

5. บทบาทของครูผู้สอนจะเปลี่ยนจากครูผู้สอน หรือผู้แสดงมาเป็นผู้ชี้แนะ หรือผู้กำกับ การแสดง เป็นผู้จัดกิจกรรม ให้นักเรียนได้รับการฝึกฝน คอยกระตุ้นชี้แนะแนวทางให้การ เรียน คล่องตัว มีชีวิตชีวา

6. เน้นการสอนภาษาอังกฤษให้สัมพันธ์กับวิชาอื่น ๆ โดยมีได้มุ่งแต่เนื้อหาวิชาและ ทักษะทางภาษาอังกฤษอย่างเดียว ซึ่งเป็นการสอนแบบบูรณาการ มากกว่าการเน้นจุดย่อย ๆ เพราะ ในสภาพชีวิตจริงการกระทำใด ๆ ต้องอาศัยความรู้ ความสามารถหลาย ๆ อย่างเข้าด้วยกัน

กองวิจัยทางการศึกษา (2542, น.13) กล่าวว่า แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจะต้อง เน้นให้ผู้เรียนนำภาษาไปใช้ได้คือ

1. เน้นการใช้ภาษา (Use) มากกว่าวิธีการใช้ภาษา (Usage)
2. ผู้เรียนต้องรู้เป้าหมาย ของการทำกิจกรรมแต่ละอย่าง อย่างชัดเจน
3. การสอนจะต้องเน้นความสำคัญของส่วนทั้งหมด (Whole) ของภาษาที่สอนแล้ว ค่อยเน้นลงไปในส่วนย่อย (Parts)
4. เน้นกระบวนการเรียน (Processes) มากกว่าเน้นรูปแบบ (Forms)
5. เรียนรู้ด้วยการปฏิบัติ
6. ไม่ควรขัดจังหวะ หรือแก้คำ ผิด ระหว่างทำกิจกรรม ซึ่งกระบวนการเรียนรู้ที่จำเป็น ในการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร คือ ช่องว่างด้าน ข้อมูลระหว่างผู้ร่วม ทำกิจกรรม (Information Gap)

นอกจากนี้ (กองวิจัยทางการศึกษา, 2542, น.14-15) ได้เสนอแนะแนวทางในการจัดการ เรียนการสอนเพื่อการสื่อสารดังนี้

1. ควรวางแผนในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ให้แก่ผู้เรียนอย่างรอบคอบ
2. ควรวางแผน ในการจัดสถานการณ์ รวมทั้งอุปกรณ์ ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ ความหมายของเรื่องที่น่าเสนอใหม่ อย่างแจ่มแจ้ง

3. ควรจัดบทเรียน ให้มีทั้งการฝึกเพื่อให้เป็นนิสัย และการฝึกให้ใช้ภาษาอย่างมีความหมาย โดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร

4. ควรใช้ภาษาของผู้เรียนให้น้อยที่สุด แต่ในบางครั้งควรตัดสินใจใช้ภาษาของผู้เรียนทันที เมื่อเห็นว่าจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจข้อมูลที่สำคัญบางประการ ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

5. ควรรู้จักวิธีการจัดให้ผู้เรียนฝึกพร้อมกันทั้งชั้น ฝึกเป็นกลุ่มหรือฝึกเป็นรายบุคคล

6. ควรมีความชำนาญในการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้ฝึกเป็นคู่

7. ควรจัดเตรียมการฝึก บทสนทนา ตลอดจนบทความต่าง ๆ เพื่อให้บทเรียนมีหลายลักษณะ อันจะช่วย เสริมเนื้อหาของบทเรียนนั้น และช่วยให้ผู้เรียน ได้พัฒนาความสามารถในการสื่อสาร

8. ควรมีความคล่องตัวในการเตรียมบท (Script) สำหรับบันทึกเสียง และสามารถนำการฝึกในห้องปฏิบัติการ มาประสานกับการจัดกิจกรรมในห้องเรียน ได้อย่างเหมาะสม

9. ควรมีความสามารถในการตัดสินใจว่า ผู้เรียนระดับต้น ควรจะใช้กิจกรรมการอ่าน และ กิจกรรมการเขียนเมื่อใด

10. ควรจัดเตรียมบทเรียนสำหรับอ่าน ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเพิ่มพูนทั้งด้านความรู้ และ ประสบการณ์

11. ควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่จะช่วยเพิ่มพูนความสามารถในการเขียน อย่างอิสระแก่ผู้เรียน

12. ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนเข้าใจวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษาทั้งจากบทสนทนา และ การจัดกิจกรรมอย่างเป็นทางการ

13. ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความภูมิใจในชาติของตนเอง ในขณะที่เรียนรู้วัฒนธรรม ของ เจ้าของภาษา

14. ควรเลือกใช้วัสดุทัศนูปกรณ์ ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับภาษา และ ข้อเท็จจริงด้านวัฒนธรรม อย่างมีประสิทธิภาพ

15. ควรจัดการประเมินผล ที่จะทำให้ทราบถึงสัมฤทธิ์ผลของผู้เรียน ความต้องการในการ จัดซ่อมเสริมเป็นรายบุคคล รวมทั้งประสิทธิภาพในการสอนของตัวเอง

สรุปได้ว่า แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น มุ่งให้ผู้เรียน ได้แสดงความสามารถในการใช้ภาษาของผู้เรียนมากกว่ารูปแบบไวยากรณ์ โดยการ ใช้กิจกรรมทางภาษาที่เหมาะสม กับ ระดับผู้เรียน ในการฝึกภาษาอังกฤษ เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าคิด กล้าแสดงออกโดยการ สอนแบบบูรณาการระหว่างวิชาอื่น กับวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนเข้า กับชีวิตจริงได้

ขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

จากแนวคิดในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบนี้เอง จึงทำให้เกิดขั้นตอนที่ใช้จัดการสอนกันทั่วไปในขณะนี้ และขั้นตอนการสอนนี้มีผลเชื่อมโยงต่อไปถึง สถานการณ์ การสอน เทคนิคการสอน สื่ออุปกรณ์ และหน่วยการสอนด้วย ครูผู้สอนจึงควรทำความเข้าใจให้ชัดเจน เพื่อจะได้จัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540, น.112-115) ได้เสนอขั้นตอนการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร 3 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเสนอเนื้อหา (Presentation or Introducing New Language) จัดเป็นขั้นตอนหนึ่งที่สำคัญที่สุด เพราะในขั้นตอนนี้ ครูจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้ และฝึกใช้ภาษาในลำดับถัดไป จนกระทั่งผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งในการเสนอเนื้อหามักจะเน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้ และทำความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบ และกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ทางภาษาในการเสนอเนื้อหาอาจจะดำเนินการดังนี้

1.1 ผู้สอนเสนอบริบทหรือสถานการณ์แก่ผู้เรียน โดยอาจใช้รูปภาพ การเล่าเรื่อง ให้ ฟังหรืออ่านซึ่งอาจเป็นเรื่องราวหรือบทสนทนา แต่ไม่ควรเป็น ประโยคเดี่ยว ๆ และเนื้อหานี้ นอกจากจะมีคำศัพท์หรือรูปแบบภาษาที่ต้องการสอน แล้วก็ควรจะมีคำศัพท์หรือรูปแบบภาษาที่นักเรียน ได้เรียนรู้มาบ้างแล้ว เพื่อช่วยให้สามารถเข้าใจเรื่องราวที่ฟัง หรืออ่านได้บ้าง

1.2 กระตุ้นการเรียนรู้ (Elicitation) โดยตรวจสอบดูว่าผู้เรียนเข้าใจเรื่อง ที่ฟังหรืออ่านเพียงใดเช่น ถามคำถามให้ตอบ หรือกระตุ้นให้ผู้เรียนพูด ถ้าผู้เรียนตอบได้ หรือสามารถใช้ภาษาได้ก็ไม่จำเป็นต้องเสียเวลากับการเสนอเนื้อหามากนัก ทั้งนี้เพราะผู้เรียนอาจเคยเรียนรู้ เนื้อหาดังกล่าวมาบ้างแล้ว แต่ถ้าผู้เรียนตอบได้บ้างหรือไม่ได้เลย ผู้สอนต้องตระหนักว่าจำเป็นต้องสอน หรืออธิบายเนื้อหาทางภาษาดังกล่าวให้ผู้เรียนเข้าใจ และในการสอนผู้สอนต้อง อธิบาย และแสดงให้ผู้เรียนเห็นว่าเนื้อหาทางภาษานั้น มีรูปแบบ วิธีการใช้และมีความหมายอย่างไร และถ้าจำเป็น อาจใช้ภาษาแม่ในการอธิบายก็ได้

2. ขั้นการฝึก (Practice/ Controlled Practice) เป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาที่เพิ่งเรียนรู้ใหม่ ในลักษณะของการฝึกแบบควบคุม (Controlled Practice) โดยมีผู้สอนเป็นผู้นำ ในการฝึก โดยทั่วไปการฝึกในขั้น นี้มีจุดหมายให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษาได้ จึงเน้นที่ ความถูกต้องของภาษาเป็นหลัก แต่มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียน ได้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้น ๆ ด้วยเช่นกัน การฝึกแบบควบคุมนี้ ในขั้นเริ่มแรก มักใช้วิธีการฝึกแบบกลไก (Mechanical) หรือบางครั้งเรียกว่าการฝึก ซ้ำ ๆ (Repetition Drill) คือเป็นการให้นักเรียนฝึกซ้ำ ๆ ตามตัวอย่าง จนกระทั่งสามารถจดจำและ ใช้รูปแบบภาษานั้น ได้ แต่ยังไม่เน้นในด้านความหมาย

ดังนั้น ในการฝึกแบบนี้ นักเรียนอาจจะเข้าใจหรือไม่เข้าใจ ความหมายของรูปภาพที่ฝึกก็ได้ ในการฝึกในขั้นนี้ อาจทำตามขั้นตอนในการฝึกดังนี้

2.1 ให้ผู้เรียนฟังตัวอย่างภาษาจากเทป หรือจากครูผู้สอน ประมาณ 2 - 3 ครั้ง ในกรณีที่ผู้สอนเป็นผู้พูดให้ฟัง จะต้องออกเสียงหรือพูด อย่างเป็นธรรมชาติด้วยความเร็วปกติ

2.2 ให้ผู้เรียนฝึกพูด หรือออกเสียงพร้อมกันตามตัวอย่าง อาจจะให้ผู้เรียนฝึกพร้อมกันทั้งห้อง หรือแบ่งฝึกทีละครั้งห้อง ตามความเหมาะสม การฝึกในลักษณะนี้ จะทำให้ทุกคนมีโอกาสฝึกด้วยตนเองพร้อม ๆ กับได้เรียนรู้การออกเสียง หรือการพูดจากเพื่อนคนอื่นด้วย

2.3 หลังจากฝึกพร้อมกัน ผู้สอนสุ่มเรียกผู้เรียนให้ฝึกทีละคน ในขณะที่เดียวกัน ให้ผู้เรียนคนอื่น ๆ ที่เหลือมีส่วนช่วย ผู้ที่ถูกเรียกให้ฝึกเดี่ยวได้ ถ้าผู้เรียนนั้นมีปัญหาในการฝึก ทั้งนี้เพื่อให้ร่วมกิจกรรม แม้จะเป็นการฝึกทีละคนก็ตาม นอกจากนี้ผู้สอนต้องให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนแต่ละคนด้วย เพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่าตนใช้ภาษาได้ถูกต้องหรือไม่

2.4 ตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน ในด้านความหมาย โดยถามด้วยคำถามง่าย ๆ ให้ผู้เรียนตอบสั้น ๆ ว่าใช่ - ไม่ใช่ หรือถูก - ผิด เป็นต้น การฝึกแบบควบคุมนี้ เน้นที่ความถูกต้องของรูปแบบภาษาเป็นสำคัญ ฉะนั้นการฝึกใน ขั้นนี้ควรใช้เวลาเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production/ Free Practice) เป็นขั้นตอนที่สำคัญมากเพราะการฝึกการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เปรียบเสมือนตัวกลางที่เชื่อมโยงระหว่างการ เรียนรู้ภาษาในชั้นเรียน กับการนำภาษาไปใช้จริงนอกชั้นเรียน การฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยทั่วไปมีจุดประสงค์ เพื่อให้ให้นักเรียนได้ลองใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยตนเอง โดยผู้สอนเป็นเพียงผู้แนะแนวทางเท่านั้น การฝึกใช้ภาษาในลักษณะนี้ มีประโยชน์ในแง่ที่ช่วยให้ทั้ง ผู้สอนและผู้เรียนได้รู้ว่า ผู้เรียนเข้าใจและเรียนรู้ภาษาไปแล้วมากน้อยเพียงใด ซึ่งการที่จะถือว่า นักเรียนได้เรียนรู้ อย่างแท้จริงก็คือ การที่นักเรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้เอง โดยอิสระ นอกจากนี้ผู้เรียน จะได้มีโอกาส นำความรู้ทางภาษาที่เคยเรียนมาแล้วมาใช้ให้เป็น ประโยชน์อย่างเต็มที่ในขั้นนี้อีกด้วย เพราะผู้เรียนไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาตามรูปแบบที่กำหนดมาให้ เหมือนกับการฝึกแบบควบคุม ซึ่งการได้เลือกใช้ภาษาเองนี้ จะช่วยสร้างความ มั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้แก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี วิธีการฝึกมักฝึกในรูปของ การ ทำกิจกรรมแบบต่าง ๆ โดยผู้สอนเป็นผู้ริเริ่มหรือจัดการขั้นเริ่มต้นของการจัดกิจกรรมให้ เช่น อธิบายวิธีทำกิจกรรม จัดกลุ่มผู้เรียน หลังจากนั้นผู้เรียนจะเป็นผู้ทำกิจกรรมเองทั้งหมด ผู้สอน จะคอยให้คำแนะนำช่วยเหลือ เมื่อผู้เรียนประสบปัญหาในการ ทำกิจกรรม หรือให้ข้อมูล ป้อนกลับหรือประเมินผลการทำกิจกรรมในภายหลัง

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540, น.167) เสนอไว้ว่ากิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจะปรากฏอยู่ในขั้นตอนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยผู้สอนจะแนะนำการทำกิจกรรมและนักเรียนได้ทำกิจกรรมอย่างอิสระ ดังมีรายละเอียดของขั้นตอนการสอนนี้

1. ขั้นบอกวัตถุประสงค์ (Setting Objectives) เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนตั้งจุดประสงค์การเรียนรู้ และบอกให้ผู้เรียนรู้ถึงสิ่งที่ตนกำลังจะเรียน
2. ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) ผู้สอนจะเกริ่นเข้าเรื่องโดยการใช้รูปภาพหรือเล่าให้ผู้เรียนฟัง หลังจากนั้นจึงนำเสนอและอธิบายเนื้อหาทางภาษา อันเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนสำหรับการนำไปใช้ในการสื่อสาร โดยผู้เรียนจะได้เรียนรู้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้ภาษาอย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ รวมถึงการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางด้านภาษา
3. ขั้นการฝึก (Practice) ในขั้นนี้ผู้เรียนจะฝึกใช้ภาษาที่เพิ่งเรียนรู้ใหม่โดยเน้นให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษา อีกทั้งยังเน้นความถูกต้องและความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย รวมถึงวิธีการใช้รูปแบบของภาษานั้น ๆ ด้วย
4. ขั้นการนำไปใช้ (Transfer) ผู้สอนจะอธิบายการทำกิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ทั้งกิจกรรม การแสดงบทบาทสมมติ กิจกรรมสถานการณ์จำลอง และกิจกรรมช่องว่างของข้อมูลอย่างละเอียดให้แก่ผู้เรียน ผู้เรียนจะเป็นผู้ทำกิจกรรมเอง ในขณะที่ผู้สอนคอยช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนต้องการ

สรุปว่า ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนใช้ภาษาในการสื่อสารตามสถานการณ์ โดยเลือกเนื้อหาที่เหมาะสมครูเป็นผู้ให้คำแนะนำในกรณีที่นักเรียนไม่สามารถสื่อสารได้ ซึ่งผู้วิจัยได้นำขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของสุมิตรา อังวัฒนกุล (2540) มาประยุกต์กับผู้วิจัย โดยมีขั้นตอนการสอนดังนี้

1. ขั้นนำ/ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) โดยใช้กิจกรรมที่หลากหลาย
2. ขั้นนำเสนอ (Presentation) ครูนำเสนอบัตรภาพเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนพร้อมตั้งคำถาม
3. ขั้นฝึก (Practice) นักเรียนฝึกเขียนประโยคตามบัตรภาพที่กำหนด
4. ขั้นการใช้ภาษา (Production) นักเรียนจับคู่ฝึกบทสนทนา
5. ขั้นสรุป (Wrap up) ตรวจสอบการเขียนบทสนทนา

หลักการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

มีนักการศึกษาหลายท่านให้ความเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมภาษา เช่น

พิตรวัลย์ โกวิทวาทิ (2540, น.65) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการใช้กิจกรรมภาษาว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันมิได้มุ่งในด้านเนื้อหาอย่างเดียว แต่มุ่งที่ความสามารถที่จะสื่อสารได้ ผู้สอนจึงจำเป็นต้องจัดกิจกรรมทางภาษาขึ้นในห้องเรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสใช้

ภาษาได้อย่างแท้จริงตามระดับความสามารถของตน กิจกรรมจึงเป็นปัจจัยสำคัญ ของการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสาร เพราะผู้เรียนจะต้องใช้กิจกรรมเพื่อการแสดงออกทางภาษาไม่ว่าจะเป็น การฟัง พูด อ่านหรือเขียน ฉะนั้นการนำกิจกรรมทางภาษามาฝึกฝนทักษะทางภาษา จะทำให้ผู้เรียน มีความสนุกสนาน ไม่รู้สึกเบื่อหน่ายในการเรียน และได้รับความรู้ไปโดยไม่รู้ตัว

สมยศ แม่นแยม (2543, น.26) ได้กล่าวว่า ในการจัดกิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น ครูจะต้องจัดให้ผู้เรียน มีโอกาสแสดงออกทางภาษา ในลักษณะปฏิสัมพันธ์ ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และ ผู้เรียนกับผู้เรียน เพื่อให้ฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาได้อย่างเป็นธรรมชาติ ครูมีหน้าที่คอยช่วยเหลือ แนะนำและแก้ไขการใช้ภาษาที่ถูกต้องแก่ผู้เรียน กิจกรรมดังกล่าวได้แก่ การทำงานกลุ่ม ช่วยเพื่อ การอ่านร่วมกัน การเขียนเรื่องร่วมกัน สำหรับหลักการจัดกิจกรรมภาษานั้น

จอห์น สัน (Johnson K,1982, p.163 -172) ได้เสนอ หลักการของกิจกรรมภาษาเพื่อ การสื่อสารไว้ ดังนี้

1. การถ่ายโอนข้อมูล (The Information Transfer Principle) หมายถึงการถ่ายทอด ข้อมูลจากทักษะหนึ่งไปสู่อีกทักษะหนึ่ง การถ่ายโอนข้อมูลมักเกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน ผู้สอน ควร จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับหลักการนี้ให้มาก เช่น ให้ผู้เรียนอ่านข้อความ แล้วนำข้อมูลที่ได้ ไปกรอกแบบฟอร์ม หรือเขียนลงในตาราง เป็นต้น

2. หลักการหาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ (The Information Gap Principle) หลักการนี้ถือว่าการสื่อสารจะเกิดขึ้น เมื่อมีช่องว่างของข้อมูล หลักการนี้จะทำให้เกิด สถานการณ์การสื่อสาร ที่เป็นจริงและยังทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์อีกด้วย

3. หลักการเชื่อมต่อข้อมูล (The Jigsaw Principle) หลักการนี้คือ ผู้เรียนแต่ละคน มี ข้อมูลไม่ครบจะต้องนำข้อมูลของแต่ละคนมารวมกัน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ และนำข้อมูลที่ได้ ไปจัดการกับภาระงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ

4. หลักการพึ่งพาอาศัยข้อมูลซึ่งกันและกัน (The Task Dependency Principle) หลักการนี้ต่างจากหลักการที่ 3 โดยผู้เรียนแต่ละคนจะต้องปฏิบัติภาระงานย่อย (Sub Task) ของตน ให้สำเร็จก่อนแล้วจึงนำข้อมูลที่ได้มารวมกัน เพื่อนำข้อมูลทั้งหมด ไปใช้ในการปฏิบัติภาระงาน ใหญ่ (Major Task) ดังนั้นทุกคนต้องตั้งใจปฏิบัติภาระงานย่อยให้ดีที่สุด

5. หลักการตรวจสอบแก้ไขเนื้อหา (The Correction for Content Principle) หลักการ นี้ ใช้ประกอบกับทุกหลักการที่กล่าวมาแล้ว กล่าวคือหลังจากการปฏิบัติกิจกรรมทุกครั้ง จะต้องมีการ ตรวจสอบว่าผู้เรียน สามารถสื่อสารแลกเปลี่ยน ข้อมูลได้ถูกต้อง หรือไม่ ซึ่งอาจจะเป็นการ ตรวจสอบโดยครู หรือผู้เรียนเองก็ได้

Harmer, Jeremy. (1986,p.44-45) กล่าวว่า หลักในการจัดกิจกรรมภาษา จะต้องมิลักษณะดังนี้

1. ทำให้ผู้เรียนมีความต้องการที่จะสื่อสาร (A Desire to Communicate) กิจกรรมที่จะให้ผู้เรียนใช้ภาษาต้องเกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียน มีลักษณะเหมือนการสื่อสารจริง และจะต้องเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการใช้ภาษา

2. มีวัตถุประสงค์ในการสื่อสาร (A Communicative Purpose) ผู้เรียนต้องมีวัตถุประสงค์ในการสื่อสารซึ่งถือว่าเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด

3. เน้นเนื้อหามากกว่ารูปแบบ (Content not form) ขณะที่ผู้เรียนกำลังปฏิบัติกิจกรรม ความสนใจจะต้องอยู่ที่สิ่งที่จะสื่อ (What to say) ไม่ใช่อยู่ที่ว่าจะพูดอย่างไร (How to say) ผู้เรียนต้องมีสารที่ต้องการสื่อ

4. มีความหลากหลายของภาษา (Variety of Language) กิจกรรมนั้นต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาหลายรูปแบบ ผู้เรียนควรมีอิสระในการเลือกใช้ภาษา และการใช้แหล่งข้อมูล

5. ไม่มีการแทรกแซงจากครู (No Teacher Intervention) ในขณะที่ผู้เรียนกำลังปฏิบัติกิจกรรมผู้สอนไม่ควรแก้ไขภาษาทุกครั้ง ถึงแม้ผู้เรียนจะใช้ภาษาหรือออกเสียงผิดพลาดบ้างก็ตาม ครูควรสนใจฟังและดูการปฏิบัติกิจกรรม เพื่อจะได้ให้ข้อมูลย้อนกลับได้ถูกต้อง ครูควรประเมินผลของการปฏิบัติกิจกรรม ว่าบรรลุวัตถุประสงค์ของการสื่อสารหรือไม่

6. ไม่ใช่สื่อที่ควบคุมการใช้ภาษา (No Materials Control) สื่อที่ใช้ในกิจกรรมเพื่อการสื่อสารจะต้องไม่ใช่สื่อที่บังคับ หรือควบคุมให้ผู้เรียนใช้ภาษาแบบใดแบบหนึ่งโดยเฉพาะ

ลิตเติ้ลวูด (Littlewood William, 1990, p.92) เสนอแนะว่า หลักในการจัดกิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสารควรจัดกิจกรรมดังนี้

1. กิจกรรมก่อนการพูด (Pre-communication Activities) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมเพื่อฝึกภาษาส่วนย่อย ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ทางภาษาในส่วนย่อยๆ เช่น เสียง โครงสร้าง ดังนั้นจึงถือว่ากิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่เน้นความถูกต้องในการใช้ภาษา (Accuracy-based Activities of Linguistic Exercise) ก่อนการทำกิจกรรมการพูดจริง

2. กิจกรรมการพูด (Communicative Activities) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาโดยรวม (Whole - task Practice) ในการปฏิบัติกิจกรรมนี้ ผู้เรียนจะต้องนำความรู้ และทักษะทางภาษาแต่ละส่วน (Sub - skill) ที่ได้ฝึกไปแล้วมาบูรณาการเพื่อสื่อให้ได้ความหมายที่ต้องการ กิจกรรมนี้จึงเป็นกิจกรรมที่เน้นความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency-based Activities)

สรุปได้ว่า หลักในการจัดกิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการสอนเพื่อให้นักเรียนมีทักษะทั้ง 4 ทักษะ ที่นักเรียนนำไปใช้ในสถานการณ์จริง โดยไม่เน้นหลักไวยากรณ์

การสอนการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

เอกสารเกี่ยวกับทักษะการฟัง

ความหมายของการฟัง

การฟังภาษาที่สองเป็นทักษะที่ต้องใช้ความพยายามจึงจะทำให้ประสบความสำเร็จ ในที่สุด คนส่วนมากที่มีความคิดว่าทักษะการพูดและการเขียนจะเป็นทักษะที่มา ก่อน อย่างไรก็ตาม มีนักจิตวิทยาหลายท่านได้ศึกษาและเห็นว่าในการเรียนภาษาที่สองควรสนับสนุนการฝึกการฟังเป็นอันดับแรกการพัฒนาความสามารถการฟังและการพูดเหมือนกับการอ่านออกเขียนได้ในโรงเรียนที่สำคัญในการสอนของผู้พูดจะคำนึงถึงทำอย่างไรจึงจะอ่านออกเขียนได้แต่ไม่ได้สอนทำ อย่งไรจึงจะฟังและพูดได้เพราะเป็นทักษะที่ต้องทำได้โดยอัตโนมัติเหมือนเจ้าของภาษา

บัญชา อึ้งสกุล (2545, น.63) ได้ให้ความหมายของการฟังว่า การฟังคำพูดหรือฟังเสียง มิใช่มุ่งเฉพาะความหมายอย่างเดียวการที่ผู้ฟังฟังคำพูดหรือเสียงและเข้าใจความหมายในสิ่งที่ผู้พูดทำให้เป็นผู้ฟังที่ดี คือเข้าใจว่าผู้พูดพูดอะไรและพูดเกี่ยวกับอะไร

พรสวรรค์ ศรีป้อ (2550, น.151) ได้ให้ความหมายของการฟังว่า การฟัง หมายถึง ทักษะการรับ (Receptive Skill) ประกอบด้วย ผู้ส่งสาร สารและผู้รับสาร ผู้รับสารต้องประมวลข้อมูลที่ ได้รับโดยใช้ความรู้เดิมและความรู้ด้านภาษา ต้องมีความสามารถในการแยกแยะและเข้าใจสิ่งที่ผู้อื่นพูด ซึ่งต้องเข้าใจสำเนียง หรือการออกเสียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ของผู้พูดพร้อมกับจับความหมายการฟังข้อความแต่ละอย่างแตกต่างกัน

สนิท สัตโยภาส (2545, น.44) พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ได้ให้ความหมายของการฟังว่า “ฟัง” คือ ตั้งใจสดับ คอยรับเสียงด้วยหูได้ยินเชื่อทำตามถ้อยคำ เช่น ให้ฟังคำสั่ง ผู้บังคับบัญชา ดังนั้นการฟังจึงหมายถึง การที่เราได้ยินเสียงของถ้อยคำ พร้อมทั้งติดตามเรื่องราวที่ได้ยินจนเกิด ความเข้าใจและสามารถจับใจความสำคัญแล้วนำไปไตร่ตรองได้

ความสำคัญของการฟัง

การฟังมีความสำคัญต่อมนุษย์ไม่น้อยไปกว่าทักษะอื่น ๆ ผู้ที่ฟังมากย่อมมีความรู้มาก มีผู้ให้ความสำคัญของการฟังเอาไว้ ดังนี้

ไทยาภิ (Babita Tyagi, 2013, น.5) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการฟังว่า ทักษะการฟังที่ดี จะก่อให้เกิดผลดีต่อตัวผู้ฟังเอง โดยความสามารถการฟังอย่างระมัดระวังจะทำให้ผู้ฟัง เข้าใจในงานที่ได้รับมอบหมายและรู้ถึงสิ่งที่ผู้พูดคาดหวัง สร้างความสามัคคีกับผู้ร่วมงาน เจ้านาย และ ลูกจ้าง ทำงานแบบเป็นทีม ได้ดีกว่า แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับลูกจ้าง ผู้ร่วมงาน และเจ้านายได้ สามารถตอบคำถามได้ และรู้ความหมายโดยนัยในสิ่งที่ผู้อื่นพูด

สถาบันราชภัฏสวนดุสิต(2539, น.6) การฟังเป็นกระบวนการสื่อสารที่มนุษย์ใช้ก่อนทักษะอื่น ดังนั้นทักษะ การฟังจึงมีความสำคัญมาก ในการติดต่อสื่อสาร ซึ่งสามารถจำแนกความสำคัญ เป็นประเด็น หลักๆ 6 ประเด็น ดังนี้

1. การฟังเป็นกระบวนการรับสารที่เราใช้มากที่สุดในชีวิตประจำวัน เช่น การติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันของมนุษย์ มนุษย์สามารถติดต่อสื่อสารการฟัง โดยผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่ โทรศัพท์ วิทยุ โทรทัศน์ ฯลฯ จากสถิติการวิจัย ของวิลเลียม เอฟ แมคคีย์ เขียนไว้ในหนังสือ “Language Teaching Analysis” ว่า วันหนึ่งๆ ของคนเราจะมีการฟัง 48% การพูด 23% การอ่าน 16% และการ เขียน 13%

2. การฟังเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการแสวงหาความรู้ทุกสาขาวิชา ไม่ว่าจะเป็นความรู้ทางด้านการเรียนทุกระดับ ทุกวิชาชีพซึ่งเป็นความรู้ที่มนุษย์ต้องการ มากที่สุด

3. การฟังเป็นทักษะส่งเสริมความคิดและความฉลาดรอบรู้ เป็น พหูสูต (ผู้สดับรับฟังมาก) ทำให้ประสบความสำเร็จและก้าวหน้าในหน้าที่การงานได้ อย่างมีประสิทธิภาพ

4. การฟังช่วยทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ที่แปลกใหม่โดยการวิเคราะห์ ตีความ นำมาประยุกต์ปรับเปลี่ยนได้อย่างเหมาะสม เกิดความงอกงามทาง ความรู้ ความคิด และสติปัญญา

5. การฟังเป็นทักษะที่ก่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน เช่น การฟังเพลง นิทานวรรณคดี เป็นต้น

6. การฟังช่วยให้ผู้รับสารเป็นผู้พูดและผู้เขียนที่มีประสิทธิภาพ และ ประสิทธิภาพ เพราะการฟังช่วยให้ผู้ฟังได้รับความรู้ ประสบการณ์ด้านเนื้อหา สาระ ภาษาด้อยคำทั้งร้อยแก้ว และร้อยกรอง เพื่อเป็นข้อมูลในการพูดและ การเขียนต่อไป

หลักการสอนทักษะการฟัง

วิภาดา ประสารทรัพย์ (2542, น.60-75) ได้เสนอแนะขั้นตอนการสอนทักษะการฟัง ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. กิจกรรมการสอนทักษะการฟังเพื่อการรับรู้ ได้แก่ การสอนให้ฟังความแตกต่างของ เสียงสระ หรือเสียงพยัญชนะในแต่ละคำ การสอนนักเรียนให้ฟังระดับเสียงสูง-ต่ำในประโยค

2. การสอนกิจกรรมการฟังเพื่อความเข้าใจ การที่จะเข้าใจเรื่องราวใด ๆ ต้องทราบข้อมูล เกี่ยวกับเรื่องราวนั้น ๆ ข้อมูลที่ต้องทราบส่วนมาก ได้แก่ (Who) ทำอะไร (What) ที่ไหน (Where) เมื่อไหร่ (When) ทำไม (Why) และอย่างไร (How)

การจัดกิจกรรมการสอนเพื่อช่วยฝึกให้เกิดการพัฒนาทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจ แบ่งกิจกรรมออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. กิจกรรมก่อนการฟัง (Pre-listening Activities)

เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อเตรียมความพร้อมของนักเรียนก่อนที่จะฟังเรื่องราวจริงของบทเรียน โดยมีจุดประสงค์ที่จะให้ ข้อมูลพื้นฐานด้านความรู้ ความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่จะฟัง เพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมที่จะเรียน โดยให้นักเรียนทราบเกี่ยวกับศัพท์ และ โน้มน้ำวนักเรียนมาสู่บทเรียน รูปแบบ หรือเทคนิคของการจัด กิจกรรมก่อน การฟัง (Pre-listening Activities) การคาดการณ์ (Prediction) เป็นกิจกรรมที่จะช่วยให้นักเรียนได้รับประสบการณ์เดิมของตนเองมาเป็นพื้นฐานในการเดาล่วงหน้าเกี่ยวกับเหตุการณ์ และคำศัพท์ที่จะพบในเนื้อเรื่องที่จะฟัง โดยอาศัยรูปภาพ หัวข้อและชื่อเรื่อง การอภิปราย (Discussion) เป็นกิจกรรมคู่ หรือกิจกรรมกลุ่ม ที่จะช่วยให้นักเรียน ได้แสดงความคิดเห็นส่วนตัว กับบุคคลอื่น ซึ่งอาจจะมีการยอมรับหรือไม่ยอมรับ การตอบกลับ ทำให้นักเรียนมีการสื่อสารกัน จริง การอภิปรายของนักเรียน อาจมีข้อมูลพื้นฐานมาจากชื่อเรื่อง รูปภาพ และคำถามนำบทเรียน

2. กิจกรรมระหว่างการฟัง (While-listening Activities)

ในขั้นตอนนี้ครูจะให้ นักเรียนฟังเรื่องราวที่ครูเตรียมมาสอน ซึ่งอาจจะต้องเปิดแถบบันทึกเสียงให้นักเรียนฟังมากกว่า 1 ครั้ง เพื่อเพิ่มความเข้าใจให้แก่ นักเรียนมากขึ้น ในขั้นตอนนี้ นักเรียนจะต้องเข้าใจจุดประสงค์ของ การฟังว่า จะฟังเพื่ออะไร กิจกรรมสอนระหว่างการฟังจึงเน้นที่การช่วยสร้างกรอบความคิดให้ นักเรียนเข้าใจเรื่องที่ฟัง และจุดประสงค์ของการฟัง โดยทำได้หลายวิธี ดังนี้ การเติมข้อความสั้น ๆ ง่าย ๆ ในขณะที่ได้ทำ ให้นักเรียนทำเครื่องหมายหรือเขียนข้อความสั้น ๆ ลงในตารางที่กำหนดให้ ในขณะที่ฟังให้นักเรียนระบุรูปภาพที่เกี่ยวข้องสิ่งที่กำลังฟัง ให้นักเรียนพยายามแก้ไข คำที่สะกดผิดง่าย ๆ ในขณะที่ฟัง เพื่อให้นักเรียนจะได้ตั้งใจมีใจจดจ่อกับการฟัง

3. กิจกรรมหลังการฟัง (Post-listening Activities)

เป็นกิจกรรมที่ควรให้ นักเรียนทำเป็นคู่หรือกลุ่ม เพื่อให้ได้แลกเปลี่ยนข้อมูลกัน นอกเหนือจากการตอบคำถามจากเรื่อง ที่ฟังแล้ว มักจะเป็นการตั้งคำถาม หรือการกำหนดกิจกรรมที่นอกเหนือจากเนื้อเรื่อง (Beyond the Text) แต่ต้องอาศัยข้อมูลจากกิจกรรมก่อนและระหว่างการฟังเข้ามาช่วย ดังนี้ การอภิปราย (Discussion) การแสดงบทบาทสมมติ (Role-Play) เป็นการให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติไปตาม สถานการณ์ใหม่ที่กำหนดให้ เพื่อให้นักเรียนจะได้ฝึกภาษาเพิ่มเติม การรายงาน (Report) เป็นการให้นักเรียน ได้ฝึกใช้ภาษาต่อหน้าผู้ฟัง/ผู้ชม นอกจากนักเรียนจะได้กล้าแสดงออกแล้วยังได้ฝึกภาษาอีกด้วย การเขียนรายงาน (Writing) เป็นกิจกรรมที่นักเรียนเขียนเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง เช่น การเขียน สรุปย่อ การเขียนเรียงความ เป็นต้น

การประเมินความสามารถการฟัง

การประเมินความสามารถในผู้สอน ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบ ของการประเมิน 3 ประการ คือ เนื้อหา รูปแบบ และเกณฑ์การประเมิน ต้องให้สอดคล้องกันกับการพัฒนาผู้เรียน นักศึกษาได้จำแนกไว้ ดังนี้

ฮับบาร์ด (Hubbard Peter, 1983, p.263-265) จำแนกการทดสอบการฟังภาษาอังกฤษสรุป ได้เป็น 2 ชนิด ได้แก่

1. การทดสอบการฟังที่แท้จริง (pure listening test) เป็นการทดสอบการฟังและจำแนก เสียงคำที่ได้ยิน เช่น

1.1 การทดสอบการจำแนกเสียง โดยใช้คู่เทียบเสียงที่เป็นคำและประโยค

1.2 การทดสอบการจำแนกเสียง โดยการจัดการฟังเสียงเน้นหนักในคำ (word stress) และในประโยค (sentence stress)

1.3 การทดสอบการฟังระดับสูงต่ำในประโยค

2. การทดสอบความเข้าใจในการฟัง (listening comprehension test) เป็นการทดสอบ ความเข้าใจในสิ่งที่ฟัง เช่น ฟังแล้ว ตอบคำถาม หรือลากเส้น แสดงทิศทางตามคำสั่งที่ได้ยิน เป็นต้น ซึ่งสรุปการทดสอบความเข้าใจในการฟังไว้ดังนี้

2.1 ฟังข้อความทั้งหมด 1 ครั้ง จบแล้วให้ฟังประโยคที่อ่านครั้งเดียวแล้วให้ ผู้เรียนบอกว่าถูกหรือผิดจากข้อความที่ฟัง

2.2 ฟังข้อความทั้งหมด 1 ครั้ง จบแล้วมีคำถามพร้อมคำตอบที่เป็น ตัวเลือก นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

2.3 ฟังข้อความแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับ ข้อความนั้น ๆ สำหรับผู้เริ่มเรียน คำถามอาจเป็นภาษาแม่

2.4 แจกแผนที่ของสถานที่ เช่น ถนน เมือง หรือรถไฟใต้ดิน พร้อมทั้งบอก จุดเริ่มต้น ในแผนที่ให้กับผู้เรียน ผู้เรียนฟังการบอกวิธี ไปให้ถึงจุดหมายปลายทาง แล้วผู้เรียนทำ เครื่องหมายว่าจุดหมายปลายทางคือที่ไหน ในแผนที่

2.5 ฟังข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ เช่น อุณหภูมิของอากาศในแต่ละภาค หรือ หมายเลขของผู้เล่นใน ทีมเบสบอล หรืออื่น ๆ แล้วกรอกข้อมูลหรือทำเครื่องหมายลงในตาราง

2.6 สมมติให้ผู้เรียนอยู่ในสถานการณ์แล้วสรุปข้อความจากสิ่งที่ได้ยิน เช่น รถไฟขบวนใดที่จะพาไปสู่จุดหมายปลายทางตรงตามเวลา หรือรถไฟขบวนใดที่ผู้เรียนจะพลาด เป็นต้น

2.7 การจดโน้ตสามารถใช้กับผู้เรียนในระดับสูงได้

2.8 การเขียนตามคำบอก แต่เดิมใช้กับภาษาแม่เพื่อดูว่าสะกดและใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้ถูกต้องหรือไม่ และการบอกให้เขียนจะพูดประโยคอย่างซ้ำ ๆ ไม่เป็นธรรมชาติ แต่การใช้การเขียนตามคำบอกกับผู้เรียนที่เขียนเป็นแล้ว จำนวนคำที่บอกให้เขียนจะยาวขึ้นประมาณ 7-10 คำ ตรงข้ามกับแบบเดิม ซึ่งเป็น 3-5 คำ เท่านั้น การอ่านจะกระทำด้วยความเร็วปกติ

โคเฮน (Cohen D.A. 1994, p.257-258) กล่าวถึงการวัดผลการฟังมีหลากหลายวิธี ขึ้นอยู่กับผู้สอนว่าจะเลือกใช้วิธีใดที่เหมาะสมกับผู้เรียน ดังนี้

1. ฟังเพื่อแยกเสียง (discrimination of sounds) เป็นการทดสอบการฟังเพื่อแยกแยะเสียงที่แตกต่างกัน เช่น แยกความหมายที่ต่างจากพวก อาจเป็นคำศัพท์ หรือประโยค แยกความเหมือนและความแตกต่างของประโยคที่ได้ฟัง และฟังเพื่อบ่งบอกความรู้สึกรู้สึกของน้ำเสียงผู้พูด
2. ฟังเพื่อแยกไวยากรณ์ (listening for grammatical distinctions) เป็นการฟังประโยคเพื่อแยกแยะไวยากรณ์ เช่น แยกว่า เป็นเอกพจน์ หรือ พหูพจน์
3. ฟังคำศัพท์ (listening for vocabulary) เป็นการฟังคำศัพท์แล้วแสดงท่าทาง เช่น คำสั่งต่าง ๆ
4. ฟังเพื่อความเข้าใจ (auditory comprehension) เป็นการฟังเพื่อทดสอบความเข้าใจ เช่น ฟังแล้วตอบคำถาม เลือกคำตอบที่เหมาะสมกับบทสนทนา

รูปทอง กว้างสวาสดี (2549, น.80) กล่าวว่า การทดสอบการฟังในชั้นก่อนพูดและชั้นเริ่มต้นใช้ภาษาเน้นให้ผู้เรียนฟังคำศัพท์และข้อความสั้น ๆ ที่สำคัญนำไปสู่การเดาความหมาย ผู้สอนอาจใช้รูปภาพคน สิ่งของและสถานการณ์ที่หลากหลายเทคนิคที่ง่ายที่สุดคือ ใช้ภาพประกอบในขณะที่พูด หลังจากนั้นผู้เรียนตอบคำถามสั้น ๆ

จากเอกสารที่กล่าวมาแล้วข้างต้น สรุปว่า การทดสอบการฟังคือการทดสอบผู้ฟังว่าเมื่อได้ฟังหรือรับรู้ข้อมูลจากการได้ยิน ได้ฟังแล้วสามารถแสดงท่าทาง ตอบคำถาม ได้ว่าถูกหรือผิด ใช่หรือไม่ใช่ ซึ่งการตอบหรือการแสดง ท่าทางนั้นเป็นผลมาจากความเข้าใจในสิ่งที่ได้ฟัง คือ ถ้าผู้เรียนสามารถฟัง ได้ดีก็จะเป็นผู้ที่สามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง ได้ดี และสามารถฟัง ได้อย่างถูกต้องก็จะสามารถพูดได้อย่างถูกต้อง เช่นกัน

เอกสารเกี่ยวกับทักษะการพูด

ความหมายของการพูด

เตื่อนใจ เณลิมกิจ (2545, น.57) ได้ให้ความหมายว่า การพูดเป็นทักษะที่สอนยากเพราะผู้เรียนจะต้องมีความรู้ในเรื่ององค์ประกอบต่าง ๆ ของภาษาเป็นอย่างดี เพื่อที่จะพูดในสิ่งที่ต้องการสื่อได้ เช่น คำศัพท์ การออกเสียง โครงสร้างทางไวยากรณ์ หัวข้อทางภาษา เป็นต้น

อัจฉรา วงศ์โสธร (2539, น.316) ได้ให้ความหมายว่า ทักษะพูดเป็นทักษะทางสังคม (Social Skill) การพูดอย่างมีประสิทธิภาพขึ้นอยู่กับความรู้องค์ประกอบทางภาษา และความรู้ระดับถึง ลีลาภาษา ตลอดจนการสื่อความหมายโดยสื่อที่ไม่ได้เป็นตัวภาษา (Non-verbal Medium) ภาษาพูดมี ลักษณะเฉพาะของตัวเอง ซึ่งประกอบด้วยการใช้ลักษณะภาษาต่อไปนี้บ่อยครั้งกว่าภาษาเขียน คือ การรวมคำให้สั้น (Contractions) บุรุษสรรพนาม (Personal pronoun) คำถาม (Questions) คำที่เป็น รูปธรรม (Concrete words) คำที่มีพยางค์สั้นๆ (Fewer syllables) การทวนคำ ทวนความ (Restatement) การซ้ำคำ ซ้ำความ (Repetition) การออกอุทาน (Interjection) นอกจากนี้ โครงสร้าง ทางภาษามักไม่เป็นระเบียบแบบแผนเหมือนภาษาพูด เพราะมีการกล่าวด้วยความลင့်เล การพูด กลับไปกลับมา การเปลี่ยนตัวประธานในข้อความ

พรสวรรค์ สีป้อ (2550, น.163) ได้ให้ความหมายว่า การพูด คือ การปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในสังคม เป็นการสื่อสารทางวาจาของคนตั้งแต่สองคนขึ้นไป ต่างฝ่ายต่างมีจุดประสงค์ที่จะสื่อความหมายของตัวเอง และต่างฝ่ายก็ต้องตีความสิ่งที่ตนเองได้ฟัง ดังนั้นจุดประสงค์ของทักษะการพูดคือ สามารถสื่อสาร ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ต้องสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ หลีกเลี่ยงการทำให้ผู้ฟังสับสนเนื่องจากการออกเสียงผิด ไวยากรณ์ผิด ใช้คำ ผิดหรือไม่เหมาะสม นอกจากนั้นยังต้องพูดให้เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมด้วย

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540, น.167) กล่าวว่า การพูดเป็นการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ และความรู้สึกรับรู้ให้ผู้ฟังได้รับรู้และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด ดังนั้น ทักษะการพูดจึงเป็นทักษะที่สำคัญ สำหรับบุคคลในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ในการประกอบอาชีพ ธุรกิจต่าง ๆ ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศทักษะการพูดจึง นับได้ว่าเป็น ทักษะที่สำคัญและจำเป็น มากเพราะผู้ที่พูดได้ย่อม สามารถฟังผู้อื่นพูดได้เข้าใจและ จะช่วยให้การอ่านและเขียนง่ายขึ้นด้วย อย่างไรก็ตาม ทักษะการ พูดเป็นทักษะ ทางภาษาที่ซับซ้อนและเกิดจากการฝึกฝนเป็นเวลานาน ไม่ใช่เกิดจากการเข้าใจและจำ

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540, น.167) การพูดเป็นรูปแบบพฤติกรรมที่เกี่ยวข้อง กับบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ซึ่งรวมเป็นผู้พูดและผู้ฟังและมีปฏิริยาตอบโต้กับสิ่งที่ได้ยิน ผู้ร่วม สนทนาแต่ละคนต้องสามารถตีความในสิ่งที่ได้ฟัง ซึ่งไม่สามารถทำนายได้ล่วงหน้าว่ามีรูปแบบ ภาษาใดและมีความหมายแบบใด รวมถึงการโต้ตอบด้วยภาษาที่ทำให้เกิดประโยชน์และ สะ ท่อน ความตั้งใจในการปฏิสัมพันธ์

พนิตทิพย์ ทวยเจริญ (2544, น.2) กล่าวถึง ธรรมชาติของการพูดไว้ว่า มนุษย์เรามีลักษณะในการเปล่งเสียงพิเศษกว่าสัตว์อื่น ๆ เนื่องจากมนุษย์สามารถพูดได้ สิ่งที่กำหนดให้มนุษย์มีความสามารถในการพูดสื่อความได้นั้นอยู่ในสมอง กล่าวคือ มนุษย์มีบริเวณภาษาอยู่ในสมองซึ่ง

โดยทั่วไปแล้วเชื่อกันว่าอยู่ในบริเวณสมองซีกซ้าย บริเวณภาษานี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ บริเวณที่ควบคุมการเคลื่อนไหวของอวัยวะที่ใช้ออกเสียง นั่นคือ ปาก ลิ้น ฯลฯ เป็นต้น ส่วนอีกบริเวณหนึ่งอยู่เบื้องล่างของส่วนแรก ทำหน้าที่ในการรับรู้และตีความเมื่อได้ยินถ้อยความซึ่งผู้ร่วมสนทนาได้กล่าวออกมา ถ้อยความที่ผู้ร่วมสนทนาพูดขึ้นนั้นผ่านเข้าไปในหูของผู้ฟัง โดยเส้นประสาทจะเป็นตัวส่งสารต่าง ๆ เข้าไปยังบริเวณภาษาในสมองดังกล่าว ในการสื่อความครั้งหนึ่งๆ เริ่มด้วยบริเวณภาษาในสมองที่ควบคุมการเคลื่อนไหวของอวัยวะในการพูดสั่งงาน ในอวัยวะที่ใช้ในการพูดจัดตัวเพื่อออกเสียง นานา ประเภท เสียงพูดจะเกิดขึ้นเมื่อกระแสลมจากปอด เคลื่อนออกประสมประสานกับการทำงานของอวัยวะในการพูดผ่านช่องปากออกมาเพื่อเข้าสู่ผู้ฟัง เสียงเหล่านี้จะผ่านออกมาในลักษณะคลื่นเสียง คลื่นเสียงเหล่านี้จะผ่านหู เริ่มจากหูชั้นนอก ไปยังส่วนกลางหู และหูชั้นใน ซึ่งจะมีการส่งสารไปยังบริเวณภาษาในสมองที่ทำหน้าที่ในการรับรู้ตีความ เมื่อรับสารแล้วผู้ฟังมีความเข้าใจในสารนั้นและพร้อมที่จะตอบได้ กลับไปบริเวณภาษาในสมองที่ทำหน้าที่ควบคุมอวัยวะในการพูดจะทำงานและเกิดเป็นเสียงพูดออกไป ลักษณะการสื่อความด้วยการพูดจะมีวงจรเช่นนี้เรื่อยไปไม่ว่าจะพูดภาษาใด ๆ ธรรมชาติของการพูดภาษาอังกฤษก็มีวงจรในลักษณะเดียวกัน

อ.พฤษะ ศรี (2554, น.3-4) กล่าวถึงธรรมชาติของการพูดว่า ตามธรรมชาติแล้วไม่ว่าจะเป็นชาติใด ภาษาใด คนในชาตินั้นจะพูดภาษาของตนได้ก่อนที่จะเรียนอ่าน เรียนเขียน เมื่อเราจะสอนภาษาอังกฤษ เราจะต้องสอนให้ผู้เรียนพูดได้เสียก่อนแล้วจึงจะให้เรียนอ่านและเรียนเขียน ธรรมชาติของมนุษย์เมื่อเด็กอายุย่างเข้า 2 ขวบ ไม่ว่าจะเป็นชาติใด ภาษาใด เด็กจะพูดภาษาของตนเองได้ เมื่อสำรวจความรู้ของเด็กเกี่ยวกับศัพท์นั้นแล้วปรากฏว่าจะรู้ศัพท์ไม่ถึง 100 คำแต่เด็กจะรู้ศัพท์ที่คำก็สามารถนำศัพท์เหล่านั้นมาพูดได้หมดทุกคำ คนอังกฤษเองที่เป็นผู้ใหญ่และมีการศึกษาก็จะรู้ศัพท์ภาษาอังกฤษหลายพันคำ แต่ศัพท์ที่เขาใช้พูดกันจริง ๆ นั้นมีเพียงประมาณ 500 คำ ซึ่งผู้จบมัธยมของประเทศไทยจะรู้ศัพท์เหล่านี้ทั้งหมด สรุปว่า การที่คนไทยเรียนจบมัธยมต้น มัธยมปลาย หรือปริญญาตรี พูดภาษาอังกฤษไม่ได้ นั่นไม่ใช่เป็นเพราะไม่รู้ศัพท์ แต่เป็นเพราะไม่สามารถนำคำศัพท์ที่รู้นั้น ไปแต่งประโยคพูดได้ ถ้าเรานำคนไทยคนหนึ่งที่มีความรู้ระดับปริญญาตรี ซึ่งอาจรู้คำศัพท์ประมาณ 2,000 คำ แต่ยังไม่พูดภาษาอังกฤษไม่ได้ มาท่องศัพท์เพิ่มเติม จนได้คำศัพท์ถึง 10,000 คำ พร้อมกับสอนให้มีความรู้ไวยากรณ์อังกฤษเพิ่มเติมขึ้นอีก ก็จะไม่ทำให้คนๆ นั้นพูดภาษาอังกฤษได้ นอกเสียจากว่าจะฝึกให้มีทักษะในการพูดเสียก่อน ธรรมชาติของการพูด คนเราจะพูดได้ก่อนที่จะเรียนอ่านและเขียน และไม่ว่าจะพูดภาษาใด ๆ ก็ตาม การพูดจะมีวงจรที่เหมือนกัน คือ มีบริเวณการควบคุมการเคลื่อนไหวของอวัยวะที่ใช้ในการออกเสียง และบริเวณที่ทำหน้าที่ในการรับรู้ตีความ เมื่อได้ยินถ้อยความที่ผู้ร่วมสนทนาได้กล่าวออกมา เมื่อถ้อยความได้ผ่านเข้าไปในหูของผู้ฟัง เส้นประสาทจะเป็นตัวส่งสารเข้าไปยังบริเวณภาษาในสมอง เมื่อรับสารแล้วผู้ฟังมีความ

เข้าใจในสารนั้น จะโต้ตอบไปยังบริเวณภาษาที่ทำหน้าที่ในการควบคุมอวัยวะในการพูด และเกิดเป็นเสียงพูดออกมา

ความสำคัญของทักษะการพูด

ทักษะการพูดมีความสำคัญในกระบวนการสื่อสารเป็นทักษะที่ต้องใช้ในสถานการณ์จริง การพูดอาจจะไม่มีโอกาสในการเตรียมตัวการหรือตรวจสอบความถูกต้อง เหมือนทักษะอื่น ดังนั้น การฝึกฝนในการพูดจึงมีความสำคัญ การพูดที่ดีทำให้เกิดความเข้าใจอันดีต่อกัน ส่งผลดีต่อตนเอง และสังคม

กุลยา แสงเดช (2548, น.136) ได้กล่าวว่า การพูดเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการสื่อสาร ในการสอน ทักษะการพูดเบื้องต้น มุ่งเน้นให้ใช้ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารได้ในสถานการณ์จริง สิ่งสำคัญคือ ตัวครูผู้สอนจะต้องให้ความถูกต้อง รูปแบบ เสียง ดังนั้น กิจกรรมต่าง ๆ จึงเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนจะต้องปฏิบัติตามแบบหรือตัวอย่างที่กำหนดเพื่อนำไปสู่ขั้นการสอนพูดให้มีประสิทธิภาพ และได้ผลสัมฤทธิ์สูงสุดการเตรียมกิจกรรมที่จะนำไปสู่กิจกรรมการสอนพูด ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงความถูกต้อง เหมาะสมกับสถานการณ์ และระดับภาษาที่เหมาะสมกับผู้เรียน

ชนรัชฎ์ ศิริสวัสดิ์ (2554, น.7) ได้กล่าวว่า การพูดทำให้มนุษย์สามารถอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข กล่าวได้ว่า การพูดเป็นทักษะที่มีความสำคัญและจำเป็นที่มนุษย์ต้องใช้ติดต่อสื่อสารเพื่อความเข้าใจซึ่งกันและกันและมีส่วนทำให้บุคคลประสบความสำเร็จในการประกอบกิจการงาน ต่าง ๆ

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540, น.167) กล่าวว่า การพูดเป็นการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ และความรู้สึกให้ผู้ฟังได้รับรู้และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด ดังนั้น ทักษะการพูดจึงเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับบุคคลในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ในการประกอบอาชีพธุรกิจต่าง ๆ ในการเรียน การสอน ภาษาต่างประเทศทักษะการพูดจึงนับได้ว่าเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นมากเพราะผู้ที่พูดได้ย่อม สามารถฟังผู้อื่นพูดได้เข้าใจและจะช่วยให้การอ่านและเขียนง่ายขึ้นด้วย อย่างไรก็ตาม ทักษะการพูดเป็นทักษะทางภาษาที่ซับซ้อนและเกิดจากการฝึกฝนเป็นเวลานาน ไม่ใช่เกิดจากการเข้าใจและจำ

นพดล จันทรพีญ (2542, น.54-56) ได้กล่าวถึงการพูดว่า มีความสำคัญทั้งโดยส่วนตัว และส่วนรวมคือ

1. ด้านส่วนตัว ผู้ที่เช่นศาสนา มีความสามารถในการพูดจะประสบความสำเร็จในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคม เป็นที่ชื่นชอบของบุคคลแวดล้อม และมีความเจริญก้าวหน้าในด้านอาชีพ การงานอีกด้วย

2. ด้านส่วนรวม สังคมส่วนรวมและความเป็นไปได้ในด้านต่าง ๆ เช่น ศาสนา การเมือง การค้าและต่างประเทศ และอื่น ๆ ล้วนแล้วต้องอาศัยการพูดเพื่อสร้างความเข้าใจ ความศรัทธา การประสานประโยชน์ การโน้มน้าวให้เป็นความสำคัญ การให้ความร่วมมือ ฯลฯ เพื่อผลแห่งความเจริญก้าวหน้าแก่ส่วนรวมทั้งสิ้น

สรุปได้ว่าความสำคัญของการพูด คือ เครื่องมือสำคัญในกระบวนการสื่อสาร มีความสำคัญทั้งด้านส่วนตัวและส่วนรวม การสอนการพูดจึงต้องมีกิจกรรมที่ต้องมีตัวแบบ มีการปฏิบัติและการสื่อสารในสถานการณ์จริงที่เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อนำไปสู่การพูดที่มีประสิทธิภาพ

หลักการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532, น.55-56) ได้เสนอว่า ในการสอนทักษะการพูดนี้เน้นการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาอังกฤษที่เรียน มาแล้วมาใช้ในการสื่อสารได้ และฝึกความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษของชาวต่างประเทศ โดยที่ผู้เรียนไม่จำเป็นต้องออกเสียงชัดเหมือนชาวต่างประเทศ ทั้งนี้ ในการสนทนา ครูมีหน้าที่ช่วยเหลือ แนะนำ และควรคำนึงว่าผู้พูดสามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจสิ่งที่ตนเองต้องการจะสื่อความหมายหรือไม่ ถ้าผู้ฟังเข้าใจดีก็ถือว่าผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารได้ ตัวอย่างจุดประสงค์ของทักษะพูดมีดังนี้คือ ฟังการสนทนาแล้วพูดออกความคิดเห็น พูดต่อหรือถามเกี่ยวกับสิ่งที่สนทนา พูดออกคำสั่งได้ตามที่ต้องการ ตั้งคำถามหรืออภิปรายเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน พูดหรืออ่านรายงานให้ผู้อื่นเข้าใจ พูดและสนทนาได้ตามความต้องการในชีวิตประจำวัน เช่น ให้เชิญเพื่อนไปงานเลี้ยงวันเกิด ให้สนทนาเกี่ยวกับการทำงานในระหว่างปิดเทอม ให้สัมภาษณ์เพื่อรับสมัครเข้าทำงาน ให้แสดงความคิดเห็นและขอความคิดเห็น

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540, น.169) ได้เสนอกิจกรรมต่าง ๆ ในการสอนทักษะการพูด ซึ่งผู้สอนอาจเลือกใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละระดับได้ดังนี้

1. ให้ตอบคำถาม ซึ่งครูหรือเพื่อนในชั้นเป็นผู้ถาม
2. บอกให้เพื่อนทำตามคำสั่ง
3. ให้นักเรียนถามหรือตอบคำถามของเพื่อนในชั้น เกี่ยวกับชั้นเรียน หรือประสบการณ์ต่าง ๆ นอกชั้นเรียน
4. ให้บอกลักษณะวัตถุ สิ่งของต่าง ๆ จากภาพ

5. ให้เล่าประสบการณ์ต่าง ๆ ของนักเรียน โดยครูอาจให้คำสำคัญต่าง ๆ
6. ให้รายงานเรื่องราวต่าง ๆ ตามที่กำหนดหัวข้อ
7. จัดสถานการณ์ต่าง ๆ ในชั้นเรียน ให้นักเรียนใช้บทสนทนาต่าง ๆ กันไป เช่น ร้านขายของ ร้านอาหาร ธนาคาร เป็นต้น
8. ให้เล่นเกมต่าง ๆ ทางภาษา
9. ให้ได้เวที อภิปราย แสดงความคิดเห็นในหัวข้อต่าง ๆ
10. ให้ฝึกการสนทนาทางโทรศัพท์
11. ให้อ่านหนังสือพิมพ์ไทย แล้วรายงานเป็นภาษาอังกฤษ
12. ให้แสดงบทบาทสมมติ

กุศยา แสงเดช (2548, น.136) ได้กล่าวว่า ในการสอนทักษะการพูดเบื้องต้น มุ่งเน้นให้ใช้ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารได้ในสถานการณ์จริง สิ่งสำคัญคือ ตัวครูผู้สอนจะต้องให้ความสำคัญถูกต้อง รูปแบบเสียง ดังนั้น กิจกรรมต่าง ๆ จึงเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนจะต้องปฏิบัติตามแบบหรือตัวอย่างที่กำหนดเพื่อนำไปสู่ขั้นการสอนพูดให้มีประสิทธิภาพและได้ผลสัมฤทธิ์สูงสุด การเตรียมกิจกรรมที่จะนำไปสู่กิจกรรมการสอนพูด ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงความถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ และระดับภาษาที่เหมาะสมกับผู้เรียน ซึ่งมีแนวทางการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูด ดังนี้

1. จัดบรรยากาศของห้องให้เอื้อต่อการเรียนภาษา และครูผู้สอนใช้ Classroom English Expression ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความคุ้นเคยและเป็นตัวอย่างสำหรับการฝึก
2. ใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย ปัจจุบันนี้นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาจะช่วย ให้ผู้เรียนฝึกทักษะการพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. ในการฝึกการพูด ไม่ควรอย่างยิ่งที่จะแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียนทุกจุด ควรแก้ไขเฉพาะในขั้น Presentation ที่ต้องการความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) แต่ถ้าเป็นขั้น Practice ที่ต้องการฝึกความคล่องของการใช้ภาษา (Fluency) และข้อผิดพลาดนั้น ไม่ได้มีผลต่อความเข้าใจภาษาก็ไม่ต้องแก้ทันที ควรรอโอกาสที่เหมาะสมเพื่อมิให้ผู้เรียนเกิดความท้อถอยและขาดความเชื่อมั่น
4. ครูสอนภาษาอังกฤษมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องฝึกทักษะและความสามารถในการใช้ภาษาให้พัฒนาก้าวหน้าอยู่เสมอ
5. การจัดกิจกรรมการฝึก ควร มีรูปแบบหลากหลาย มุ่งเน้น ให้ผู้เรียนมีความสนุกสนานเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษา

6. การสอนภาษาควรสอนทักษะสัมพันธ์ หรืออย่างน้อยต้องสอนคู่กัน เช่น สอนทักษะ การพูดคู่กับทักษะการฟัง เป็นต้น

7. การสอนทักษะการพูด ควรจัดกิจกรรมคู่ (Pair Work) ให้มาก เพราะ การทำกิจกรรม คู่จะช่วยฝึกให้ผู้เรียน ใช้ภาษาในการสื่อสารและแสวงหาข้อมูลได้ดี เปิดโอกาสให้ผู้เรียนที่ขาดความ เชื่อมั่นมีโอกาสแสดงออก

8. ควรชมเชยผู้เรียน ให้กำลังใจบ่อย ๆ เพราะเป็นแรงกระตุ้น ที่สร้างความเชื่อมั่นให้กับ ผู้เรียน

9. การฝึกพูดเริ่มจากง่ายไปหายาก

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540, น.167) เสนอขั้นตอนในการสอนกิจกรรม การพูดไว้ดังนี้

1. ขั้นบอกวัตถุประสงค์ของการเรียน ผู้สอนควรบอกให้ผู้เรียนรู้ถึงสิ่งที่ จะเรียน
2. ขั้นเสนอเนื้อหา การสอนเนื้อหาควรอยู่ในรูปบริบท ผู้สอน จะต้องให้ผู้เรียน สังเกตลักษณะของภาษา ความหมายของข้อความที่จะพูด ซึ่งจะ ต้องขึ้น กับบริบท เช่น ผู้พูดเป็น ใคร มีความรับ ผิดชอบกับ ผู้สนทนาอย่างไร ผู้สนทนาพยายามจะ บอกอะไร สิ่ง ที่พูด สถานที่พูด และ เนื้อหาที่พูดมีอะไรบ้าง

3. ขั้นการฝึกและการถ่ายโอน การฝึกจะกระทำทันทีหลังจากเสนอเนื้อหา อาจจะ ฝึกพูดพร้อม ๆ กัน หรือเป็นคู่ ผู้สอนควรให้ผู้ฟัง ได้ยิน ได้ฟังสำนวนภาษาหลาย ๆ แบบและเป็น สำนวน ภาษาที่เข้าของภาษา ได้ใช้จริง และควรส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้ใช้ภาษาอย่างอิสระ ใกล้เคียง กับ สถานการณ์ที่เป็นจริง

ขั้นตอนในการสอนทักษะการพูด

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2540, น.57-64) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสอนทักษะการพูดไว้ ดังต่อไปนี้

1. ตั้งจุดประ สงค์ ผู้สอน จะต้องตั้งจุดประ สงค์ว่าจะให้ผู้เรียน ทำอะไร โดยมี จุดประ สงค์ปลายทาง (Terminal objective) และ จุดประ สงค์นำทาง (Enabling Objective) มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- 1.1 จุดประ สงค์ปลายทาง เป็นข้อกำหนดที่ผู้เรียน จะต้องบรรลุ เป้าหมายที่วางไว้ คือ สื่อสารได้ เช่น สามารถสนทนาเกี่ยวกับการซื้อขายสินค้าได้ถูกต้องเหมาะสม

- 1.2 จุดประ สงค์นำทาง เป็นทักษะย่อยที่ผู้เรียนต้องฝึกก่อน จะบรรลุ จุดประ สงค์ ในข้อ 1.1 คือให้ผู้รู้ความหมายศัพท์โครงสร้างหรือสำนวนใหม่และความรู้ทางสังคม ภาษาศาสตร์ที่มี ในบทสนทนานั้น คือเป็นการทำความเข้าใจในบริบท (Contextualization)

2. การดำเนินการสอน เรื่องที่จะนำมาสอนเป็นสิ่งซึ่งจะปรากฏอยู่ในจุดประสงค์ นำทางทั้งสิ้น ผู้สอนจะต้องนำมาสอนโดยใช้สื่อการสอนประเภทต่างๆ เข้าช่วยมีการถามตอบ ชักชวน ความเข้าใจในเรื่องที่สอนเป็นลำดับ ถือเป็นการให้ความรู้ทางภาษาศาสตร์ (linguistic competency) ในขั้นนี้

3. การฝึกพูด เป็นขั้นตอนที่เป็นหัวใจของการฝึกทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร ทั้งนี้ จะต้องตรงกับจุดประสงค์ปลายทางที่กำหนดไว้แล้ว ผู้สอนจะใช้กิจกรรมตลอดจนกลวิธีต่าง ๆ เช่น ให้ถามตอบเป็นกลุ่มใหญ่ กลุ่มเล็ก หรือเป็นคู่ ๆ ตามความเหมาะสมกับเรื่องที่สอนและลักษณะของผู้เรียน ตลอดจนใช้สื่อการสอนประเภทต่าง ๆ มาช่วยให้น่าสนใจด้วยเป็นการใช้ ความสามารถทางการสื่อสาร (Communicative Competency)

4. การถ่ายโอน เป็นการจัดกิจกรรมหลังการฝึกสนทนาตามบทเรียนแล้ว คือ ผู้เรียนมีโอกาสนำบทเรียนนั้นมาพลิกแพลงหรือเปลี่ยนแปลงบทสนทนานั้นเป็นบทสนทนาใหม่ก็ได้ในการฝึกทักษะการพูด นอกจากผู้สอน จะเตรียมผู้เรียน ในลักษณะที่เป็นการยึดกลุ่มเป็น ศูนย์กลางของการเรียนการสอน (Group-Centered Approach) โดยการจัดกิจกรรมเป็นกลุ่ม ทั้งกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย และเป็นคู่ๆ แล้วเพื่อเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการฝึกทักษะการพูด ผู้สอนควรจัดกิจกรรมออกเป็น 4 ระยะ คือ

4.1 กิจกรรมก่อนการสนทนา (Pre-Conversation Activities) เป็นการเตรียมผู้เรียน โดยสร้างความสนใจทบทวน โดยการใช้สื่อการสอนต่าง ๆ เข้าช่วย ดังตัวอย่างกิจกรรม ต่อไปนี้

4.1.1 ให้ความรู้ทางศัพท์และ โครงสร้างใหม่ที่นำมาใช้ในบริบทที่มีความหมายในบทสนทนาเพื่อให้ผู้เรียนพร้อมจะฝึกทักษะ การพูดอย่างราบรื่น ในภายหลัง

4.1.2 การให้ความรู้ทางด้าน การออกเสียงศัพท์และ โครงสร้างที่จำเป็นในการฝึกทักษะการพูด ซึ่งอาจทำได้โดยการนำเข้าบริบทและฝึกก่อนการฝึกสนทนาจริง

4.1.3 การให้ความรู้ทางวัฒนธรรมเกี่ยวกับบทสนทนาที่นำมาใช้สอนเช่น สถานภาพ ระดับความเป็นทางการและการแสดงอารมณ์ของกลุ่มสนทนา เป็นต้น

4.1.4 ฝึกออกเสียงคำและระดับเสียงสูงต่ำในประโยค

4.1.5 การจับคู่สนทนาโดยเลือกข้อความที่เหมาะสม

4.1.6 การเลือกคำถามคำตอบในบทสนทนาที่เหมาะสม

4.1.7 การให้ข้อมูลในส่วนที่ผู้ร่วมสนทนาไม่มี

4.2 การสนทนา โดยการกำหนดขอบข่ายให้ทั้งหมด (Controlled Conversation) โดยผู้เรียนฝึกสนทนาได้ตอบเป็นกลุ่มหรือเป็นคู่ๆ

4.3 การสนทนา โดยกำหนดขอบข่ายให้ครั้งหนึ่ง (Semi-Controlled Conversation) โดยให้ผู้เรียนเลือกคำถาม ถาม-ตอบ ในบทสนทนาที่ไม่สมบูรณ์

4.3.1 ให้ผู้เรียน ถามคำถาม และเลือกตอบคำถามจากที่กำหนดให้

4.3.2 ให้ผู้เรียน แสดงบทบาทสมมติ โดยผู้สอน ให้สถานการณ์เกี่ยวกับ การโทรศัพท์ ถ้าผู้เรียนคนใดพร้อมให้เป็นนักเรียนคนที่1และไม่พร้อมให้ใช้คำถามที่เตรียม ไว้

4.3.3 ให้ผู้เรียนอภิปรายเกี่ยวกับจังหวัด 2 จังหวัด ที่ผู้เรียนรู้จักโดยให้ ศัพท์ โครงสร้างที่จำเป็นต้องใช้ หรือให้คำถามเพื่อนำอภิปราย

4.4 การสนทนาโดยเสรี (Free Conversation) คือ การสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนมีโอกาสสนทนาได้ตอบกันเองอย่างอิสระ โดยผู้เรียนเลือกใช้ศัพท์และโครงสร้างเองตามความเหมาะสม แล้วแสดงบทบาทสมมติแก้ปัญหา หรืออภิปราย เป็นต้น ตัวอย่าง เช่น

4.4.1 ให้สนทนากับเพื่อนเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือในการถาม ทิศทาง

4.4.2 ให้ฟังการสนทนาระหว่างบุคคล 2 คน เกี่ยวกับการนัดหมาย จดลงในตารางเวลาแล้วให้จับคู่กันพูดกับเพื่อน ว่าบุคคลทั้งสองว่างและไม่ว่างวันใด เวลาใด

4.4.3 ให้ผู้เรียน ใช้การแก้ปัญหาโดยให้หัวข้อตามจุดมุ่งหมายที่จะสื่อสาร เช่น การให้เหตุผลในการโฆษณาสินค้า

4.4.4 ให้ผู้เรียนอภิปรายอย่างเสรี โดยให้ประเด็นอภิปราย ทั้งนี้การ อภิปรายอย่างเสรีเป็นกิจกรรมสำหรับผู้เรียนที่อยู่ใน ระดับที่สูงขึ้น

การประเมินความสามารถในการพูด

สุภัทรา อักษรานู เคาราห์ (2532, น.53-54) ความสามารถในการพูด หมายถึง ความสามารถที่ใช้ในการผลิตภาษา และเป็นกระบวนการสื่อ ความหมาย ผู้พูดจะต้องถ่ายทอดความคิดความรู้สึกออกมาเป็นรหัสของภาษาหรือเป็นคำพูดให้ ผู้อื่นเข้าใจ และนอกจากจะใช้งานเน้นหนักในคำและระดับเสียงสูงต่ำในประโยค เพื่อสื่อ ความหมายแล้ว ผู้พูดยังได้แสดงถึงวัฒนธรรมและ สภาพของผู้พูด คือ แสดงจุดมุ่งหมายในการพูด ว่า ต้องการพูดอะไร พูดกับใคร ที่ไหน และพูดอย่างไร ฯลฯ ให้ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ นอกจากนี้ผู้พูดยังต้องมีความคล่อง (Fluency) และความถูกต้องชัดเจน (Accuracy) แฮริส (Harris David, 1988, p.81-82) กล่าวว่า ความสามารถในการพูด หมายถึง ความสามารถในการนำองค์ประกอบ 5 ประการมาใช้ในกระบวนการพูด องค์ประกอบเหล่านี้ คือ

1. การออกเสียง ซึ่งหมายถึง การออกเสียงสระ พยัญชนะ การเน้นเสียงระดับเสียง สูงต่ำในประโยค ตลอดจนถึงจังหวะในการพูด

2. โครงสร้างไวยากรณ์

3. การใช้คำศัพท์

4. ความคล่องแคล่ว

5. ความเข้าใจ ซึ่งหมายถึง ปริมาณและคุณภาพของความเข้าใจของผู้ฟังต่อคำพูดที่พูดออกไป

บาร์ทซ์ (Bartz W.H, 1979, p.18-22) เสนอความคิดเห็นว่า การกำหนดความสามารถในการพูดจะต้องประกอบด้วยสิ่งต่าง ๆ ต่อไปนี้

1. ความคล่องแคล่ว หมายถึง ความราบรื่นและความต่อเนื่องและความเป็นธรรมชาติในการพูด

2. ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถที่จะพูดให้ผู้ฟังเข้าใจ

3. คุณภาพของข้อความที่นำมาสื่อสาร หมายถึง ความถูกต้องของภาษาที่พูดออกไป

4. ของข้อมูลที่สามารถสื่อสารได้ หมายถึง ปริมาณของข้อความหรือข้อมูลที่ สามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจ

5. ความพยายามในการสื่อสาร หมายถึง ความพยายามที่จะให้ผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่ตนพูด โดยใช้คำพูดและไม่ใช้คำพูดเพื่อการสื่อสาร

เทเลอร์ (Taylor Robert F, 1996, p.132) แบ่งความสามารถในการพูดออกเป็น 4 ด้าน กำหนดให้แต่ละด้าน มี คะแนนสูงสุดเป็น 8 คะแนน จากนั้นรวมคะแนนเพื่อให้คะแนนแก่ผู้สอบ ในหัวข้อต่อไปนี้

1. ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา จังหวะ และ ความเร็วเป็นธรรมชาติมีความสัมพันธ์ของ ข้อความ แปลและการหยุดระหว่างพูด

2. ความถูกต้อง ความถูกต้องตามโครงสร้างทางไวยากรณ์และคำศัพท์

3. ขอบเขต มีวงคำศัพท์และไวยากรณ์พอเพียงสำหรับที่ดำเนินการ สื่อสารจนจบ

4. การออกเสียง มีการควบคุมการลงเสียงหนักเบา จังหวะ ในการพูด การใช้เสียงสูงต่ำ และ ระดับเสียงในภาษาแม่ของผู้พูดนั้นอาจเกิดขึ้นได้ แต่ต้องไม่มีผลต่อการสื่อสาร

อัจฉรา วงศ์โสธร (2544, น.79-80) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับเกณฑ์การแบ่งระดับความสามารถในการพูด ดังต่อไปนี้

1. การออกเสียงชัดเจนหรือไม่ เพียงใด มีการลงเสียงหนักเบา การใช้เสียงขึ้นลง

2. ท่วงที สีหน้า การสบตากับผู้ฟัง สอดคล้องและเหมาะสมกับการแสดงออกทางการพูด หรือไม่

3. ศัพท์ จำนวนที่ใช้เหมาะสมและได้ความหมายหรือไม่

4. โครงสร้างประโยคที่ใช้ถูกต้องหรือไม่

5. สามารถพูดได้ใจความสำคัญของการพูดหรือไม่
 6. รายละเอียดสนับสนุน หรือ โต้แย้ง พร้อมทั้งการให้เหตุผลหรือไม่
 7. สรุปประเด็น หรือ การขมวดท้ายคำพูดหรือไม่
 8. การรักษาสัมพันธภาพกับผู้ฟังด้วยโดยใช้ปฏิสัมพันธ์ทางภาษาที่เหมาะสมหรือไม่
- องค์ประกอบเหล่านี้ เป็นแนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับความสามารถทางการพูดที่จะใช้เป็นหลักเกณฑ์วัดความสามารถในการพูดว่าอยู่ในระดับใด

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532, น.64-68) กล่าวว่า การวัดและประเมินผลการพูดสามารถทำได้ 6 วิธี ดังนี้

1. ให้นักเรียนดูรูปภาพ หรือวีดิทัศน์ แล้วอธิบาย โดยใช้ศัพท์และโครงสร้างที่เรียนแล้วและ ให้ข้อสังเกตเกี่ยวกับภาพเรื่อง เพศ วัย วุฒิ สถานภาพทางสังคม อาชีพ สภาพแวดล้อม สีหน้า น้ำเสียง อากัปกิริยาและความรู้สึก ตลอดจนให้ข้อสังเกตผู้ที่เกี่ยวข้อง คู่สนทนาในภาพหรือวีดิทัศน์
2. ให้สนทนาเป็นคู่ ๆ โดยกำหนดสร้างสถานการณ์ให้
3. ให้บันทึกตารางเวลาทำงาน แล้วนัดประชุมครั้งต่อไป
4. หารายงานเพื่อนๆ ในชั้น หลังจากสำรวจว่ากิจกรรมที่เพื่อนๆ ทำมากที่สุดในวันอาทิตย์
5. ให้สัมภาษณ์เป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม
6. ให้เล่าเรื่อง โดยใช้จินตนาการของตนเอง หรือจากประสบการณ์จริง

อัจฉรา วงศ์โสธร (2544, น.146-148) ได้แบ่งรูปแบบการทดสอบความสามารถในการพูดเป็น 3 ประเภท ได้แก่

1. การพูดเดี่ยว เช่น การกล่าวรายงาน การอธิบาย การเล่าเรื่อง การให้คำแนะนำในการทำอะไรอย่างหนึ่ง การกล่าวแสดงความคิดเห็น หรือกล่าววิพากษ์วิจารณ์ เทคนิควิธีการวัดความสามารถทางการพูดประเภทนี้ มักเป็นวิธีทดสอบแบบตรง เพราะผู้พูดได้แสดงทักษะการพูดจริงตามเนื้อหาที่ได้เตรียมมา
2. การสัมภาษณ์หรือการสนทนา ซึ่งมักเป็นการพูดระหว่างบุคคลสองคนโดยฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ดำเนินการสอบ เป็นผู้ป้อนคำถามให้ผู้เรียน ได้แสดงทักษะการพูดของตน การสนทนามักเริ่มต้น ด้วยการทักทายเพื่อให้ผู้เรียนคลายความเครียด หรือความวิตกกังวลที่เกิดขึ้นและช่วยให้คุ้นกับสถานการณ์ของการสอบได้ดีขึ้น ต่อจากนั้นจะเป็นการเข้าสู่เรื่องที่มุ่งทดสอบซึ่งอาจเป็นเรื่องทั่วไปตามบทบาทสมมติที่กำหนดให้ผู้เรียน เช่น การถามทักทาย การจองบัตรชม การแสดงดนตรี การสั่ง

อาหารในภัตตาคาร ฯลฯ หรือเป็นการพูดแสดงความคิดเห็นเรื่องการเมือง การศึกษา เหตุการณ์ปัจจุบัน การพูดเกี่ยวกับแผนการในอนาคตของตนเอง เช่น การศึกษาต่อและอื่น ๆ

3. การอภิปรายหรือโต้วาทีซึ่งมีการแสดงความคิดเห็นเป็นกลุ่ม โดยมีกรรมการให้คะแนน เป็นผู้ให้คะแนนผู้เรียนเป็นรายบุคคล อย่างไรก็ตามการพูดเป็นกลุ่มแบบนี้มีการพูดของผู้อื่นเป็นตัวแปรสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการพูดของแต่ละคน

อันเดอร์ฮิลล์ (Underhill Nick, 1988, p.44-87) ได้เสนอกิจกรรมการวัดประเมินผลการพูดไว้ 19 แบบ ดังต่อไปนี้

1. การอภิปราย หรือ การสนทนาระหว่างผู้เข้าสอบ
2. การรายงาน
3. การอภิปราย เพื่อเลือกวิธีการแก้ปัญหาเป็นกลุ่ม
4. การแสดงบทบาทสมมติ
5. การสัมภาษณ์
6. การบรรยายวิธีการปฏิบัติให้เพื่อนสร้างรูปแบบใด ๆ
7. การกรอกแบบฟอร์ม แล้วสนทนากับผู้สัมภาษณ์
8. การสนทนาโต้ตอบตามสถานการณ์สั้นๆที่กำหนดให้
9. การถาม – ตอบ ชุดคำถามที่เรียงตามลำดับความยาก
10. การบรรยายภาพหรือภาพประกอบเรื่อง
11. การอธิบายเกี่ยวกับวัตถุ หรือกระบวนการใด ๆ ในชีวิตประจำวัน
12. การเล่าเรื่องหรือข้อความจากสิ่งที่ได้อ่าน
13. การเล่าเรื่องหรือข้อความจากสิ่งที่ได้ฟัง
14. การอ่านออกเสียงจากบทอ่านที่ได้อ่านแล้ว
15. การแปลความหรือตีความบทอ่านเป็นภาษาอังกฤษ
16. การพูดเติมข้อความให้สมบูรณ์จากสื่อที่ได้อ่านหรือได้ฟังมา
17. การให้แก้อธิพลาตจากสื่อที่ได้อ่านหรือฟัง โดยการพูด
18. การพูดเปลี่ยนประโยคที่กำหนด ให้อยู่ในรูปที่ใช้ไวยากรณ์ต่างจากเดิม
19. การพูดซ้ำประโยคต่าง ๆ ที่เพิ่มความซับซ้อนตามลำดับ

แคร์รอล (Carroll Brenda Joseph, 1982, p.53-55,134-139) ได้ให้แนวทางการให้คะแนนการพูดไว้ดังนี้ 5 คะแนน สำหรับผู้ที่ฟังคำถามแล้วตอบได้ถูกต้องให้รายละเอียดได้ไม่ติดขัด 4 คะแนน สำหรับผู้ที่ฟังคำถามแล้วตอบ ได้ถูกต้องให้รายละเอียดได้เมื่อถามต่อ 3 คะแนน สำหรับผู้ที่ฟังคำถามแล้วตอบมีความลังเล ไม่ตอบทันที 2 คะแนน สำหรับผู้ที่ฟังคำถามแล้วตอบผิดในครั้งแรก

แต่แก้ไขให้ถูกต้องได้ 1 คะแนน สำหรับผู้ที่ฟังคำถามแล้วตอบผิดและตะกุกตะกักแต่แก้ไข
ได้บ้าง 0 คะแนน สำหรับผู้ที่ฟังคำถามแล้วไม่เข้าใจคำถาม และไม่พูดเลย

วรรณ พรรณ เลิศวัตรกานต์ (2556, น.48) ได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ระดับ
ความสามารถในการพูด ภาษาอังกฤษ ไว้ดังนี้

1. การออกเสียง

1.1 การออกเสียงถูกต้องตามหลักการออกเสียง มีเน้นหนักในคำ / ประโยค
อย่างสมบูรณ์ 3 คะแนน

1.2 การออกเสียงคำและ ประโยค ได้ถูกต้อง มีเน้นหนักในคำ / ประโยค เป็น
ส่วนใหญ่ 2 คะแนน

1.3 การออกเสียงคำและประ โยคผิดหลักการ ไม่เน้นเสียง ทำให้สื่อสาร ไม่ได้
1 คะแนน

2. พูดตามห้องเรื่องและบทบาทที่ได้รับมอบหมาย

2.1 พูดตรงตามห้องเรื่องและบทบาทที่ได้รับมอบหมาย 3 คะแนน

2.2 พูดเบี่ยงเบนเล็กน้อยจากห้องเรื่องและบทบาทที่ได้รับมอบหมาย 2 คะแนน

2.3 พูดไม่ตรงตามห้องเรื่องและบทบาทที่ได้รับมอบหมาย 1 คะแนน

3. ความคล่องแคล่ว

3.1 พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด พูดชัดเจน ทำให้สื่อสารได้ 3 คะแนน

3.2 พูดตะกุกตะกักบ้างแต่ยังพอสื่อสารได้ 2 คะแนน

3.3 พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็นช่วง ๆ ทำให้สื่อสารไม่ชัดเจน 1 คะแนน

4. การแสดงท่าทางและน้ำเสียงประกอบการพูด

4.1 แสดงท่าทาง พูดด้วยน้ำเสียงได้ตามบทบาทและสถานการณ์ 3 คะแนน

4.2 พูดโดยไม่ค่อยแสดงท่าทางประกอบ 2 คะแนน

4.3 พูดเหมือนอ่าน ไม่เป็นธรรมชาติ ยืนนิ่ง ๆ ไม่มีท่าทางทำให้การสื่อสาร
ขาดความน่าสนใจ 1 คะแนน

ความสามารถในการพูดมีหลายระดับและมีองค์ประกอบในการวัดหลายอย่าง เช่น ความ
คล่องแคล่ว การออกเสียง ท่าทาง ความเข้าใจ ความถูกต้องตามโครงสร้างไวยากรณ์และคำศัพท์
ความพยายามในการสื่อสาร และนอกจากนี้การวัดและประเมินผลความน่าสนใจในการพูด
ภาษาอังกฤษก็สามารถทำได้หลายวิธี ซึ่งผู้ประเมินสามารถเลือกและปรับใช้ให้เหมาะสม กับการ
ประเมินของตนเองได้จากการศึกษาองค์ประกอบของความสามารถในการพูด เกณฑ์การ แบ่งระดับ
ความสามารถในการพูดและวิธีการวัดและประเมินผลความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

จากเอกสารข้างต้นผู้วิจัยได้ปรับวิธีประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยกำหนดให้นักเรียนพูดหรือสนทนาตามสถานการณ์และบทบาทที่กำหนดและได้ปรับระดับเกณฑ์ การประเมินความสามารถในการพูดให้เหมาะสมกับนักเรียนดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงระดับเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูด

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน			
	4	3	2	1
การออกเสียง	การออกเสียงถูกต้องตามหลักการ ออกเสียง มีเสียง เน้นหนัก ใน คำและ ประโยค อย่าง สมบูรณ์ เหมือน เจ้าของ ภาษา	การออกเสียง ถูกต้อง ตาม หลักการ ออกเสียง มีเสียง เน้นหนัก ใน คำและ ประโยค อย่าง สมบูรณ์ แต่ ยัง ไม่ เหมือน เจ้าของ ภาษา	การออกเสียง คำ และ ประโยค ได้ มีเสียง เน้นหนัก ใน คำและ ประโยค เป็นส่วน ใหญ่ สำเนียงยัง เป็น ไทย อยู่บ้าง	การออกเสียง คำ และ ประโยค ผิด หลักการ ไม่ เน้น เสียง ทำให้ สื่อสารไม่ได้
ความถูกต้องด้านการใช้ โครงสร้าง ทาง ไวยากรณ์	การใช้ ไวยากรณ์มี ที่ผิดไม่เกิน 2 แห่ง และ รูปประโยค ถูกต้อง ทั้งหมด	มีที่ ผิดพลาด ใน โครงสร้าง ไวยากรณ์ อยู่บ้าง แต่ ยังพอสื่อ ความหมาย ได้	มีที่ ผิดพลาด ใน โครงสร้าง ไวยากรณ์ หลาย แห่ง จนมี ปัญหา ใน การสื่อ ความ	การใช้ไวยากรณ์ เกือบทั้งหมด ไม่ ถูกต้อง
การแสดง ท่าทาง อารมณ์และ น้ำเสียง ประกอบการ พูด	แสดง ท่าทาง พูด ด้วยน้ำเสียง และ อารมณ์ ได้ตาม บทบาท และ สถานการณ์ อย่าง เป็น ธรรมชาติ	พูดโดย แสดง ท่าทาง ประกอบ แต่ ไม่ เป็น ธรรมชาติ	พูดโดยไม่ แสดง ท่าทาง ประกอบ	พูดเหมือนอ่าน ไม่เป็นธรรมชาติ ยืนนิ่งๆ ไม่มี ท่าทางทำให้การ สื่อสารขาดความ น่าสนใจ

กระทรวงศึกษาธิการ (2525, น.53-57) ได้ระบุว่า ในการเรียนภาษาอังกฤษในปัจจุบันนี้ เราเน้นให้นักเรียนแสดงท่าทางประกอบด้วย เพราะจะทำให้ นักเรียน ได้ใช้ภาษาในลักษณะนี้เป็น ธรรมชาติ ที่สุด การสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษต้องสอนคู่กับทักษะการฟัง ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

1. ครูอธิบายสถานการณ์ที่ต้องการฝึกพูดให้นักเรียนฟัง จนเข้าใจว่าจะต้องแสดง ท่าทางอย่างไร
2. ครูพูดบทสนทนาให้นักเรียนฟังเป็นตัวอย่าง
3. นักเรียนฝึกพูดบทสนทนาพร้อมกันทั้งชั้น

4. นักเรียนฝึกพูดบทสนทนาภายในกลุ่ม

5. ให้นักเรียนอ่านบทสนทนาพร้อมกันเป็นกลุ่มและรายบุคคล

ข้อควรระวังในการสอนทักษะการพูด ครูจะต้องไม่ให้นักเรียนอ่านบทสนทนาขณะที่เรียน ทักษะการพูดเลยจนกว่านักเรียนจะได้ฝึกพูดในกลุ่มย่อยเสียก่อน เพราะมีเวลานั้นแล้วนักเรียนจะฝึก ทักษะการฟัง และการพูดไม่ได้เลย หรือได้ก็น้อยมาก ในการสอนพูดครูอาจจะต้องมีการซักซ้อม นักเรียนส่วนหนึ่งเพื่อมาพูดสนทนา และแสดงท่าทางประกอบเพื่อเป็นตัวอย่างก็ได้

การวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

การวัดและประเมินผลการพูดภาษาอังกฤษ เป็นการตรวจสอบความรู้ความสามารถของนักเรียน สามารถทำได้หลายวิธีและสามารถดำเนินการได้ทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียน ทั้งนี้ควรให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระที่เรียนด้วย มีนักวิชาการหลายท่านได้เสนอไว้ ดังนี้

เกณฑ์วัดความสามารถด้านการพูด

นำวัดผลและประเมินผลด้านภาษา ได้กำหนดเกณฑ์ในการทดสอบความสามารถด้านการพูดไว้หลายแบบ ดังนี้

1. J.L.D Clark เป็นระบบการให้คะแนนวัดความสามารถด้านการพูด

การออกเสียง (Pronunciation)

1. พูดยังไม่ได้และโต้ตอบยังไม่ได้
2. ออกเสียงผิด ๆ และพูดเข้าใจยาก
3. ออกเสียงผิดเป็นบางครั้งคราว
4. ออกเสียงถูกต้อง พูดได้

คำศัพท์ (Vocabulary)

1. ใช้คำศัพท์ผิดและโต้ตอบไม่ได้
2. ใช้คำศัพท์ผิดบ่อย ๆ แต่ใช้ศัพท์ในสถานการณ์ได้
3. สื่อความหมายได้เป็นส่วนใหญ่ ใช้คำศัพท์ได้เหมาะสม
4. ใช้คำศัพท์ได้เหมาะสมในทุกสถานการณ์

ความคล่องแคล่ว (Fluency)

1. พูดแล้วหยุดนาน พูดไม่จบประโยคหรือโต้ตอบไม่ได้
2. พูด ๆ แล้วพูดต่อไม่ได้ พยายามพูดต่อไปโดยเริ่มต้นใหม่
3. สนทนาเป็นธรรมชาติและต่อเนื่องบางครั้งยังติดตะกุกตะกัก
4. บทสนทนาเป็นธรรมชาติ หยุดบ้างเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา

ความพึงพอใจ

ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งที่มีผลต่อความสำเร็จของการทำงานให้เป็นไปได้ตามเป้าหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นผลมาจากการได้รับการตอบสนองต่อแรงจูงใจหรือความต้องการของแต่ละบุคคลในแนวทางที่เขาพึงประสงค์ ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับความหมายของความพึงพอใจโดยมีผู้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้หลายทฤษฎีด้วยกัน ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

หลุยส์ จาปาเทศ (2533, น.8) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความต้องการ (need) ได้บรรลุเป้าหมายพฤติกรรมที่แสดงออกมา ก็จะมีความสุข สังเกตได้จากสายตาคำพูดและการแสดงออก

อนเนก กลยนิ (2542, น.77) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก หรือเจตคติต่อการทำงานนั้นๆ

กูด (Good Carter V, 1973, p.320) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง คุณภาพหรือสภาพหรือระดับความพอใจของบุคคลซึ่งเป็นผลมาจากความสนใจ ทักษะคิของบุคคล

วอลแมน (Walman Benjamin B, 1989, p.384)กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก มีความสุขเมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย ความต้องการ หรือแรงจูงใจ

จากความหมายของความพึงพอใจที่ได้กล่าวมาแล้วนั้นสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกรัก ความรู้สึกที่ดี ประทับใจ หรือทัศนคติ ในทางบวก จะแสดงพฤติกรรมออกมาว่ามีความสุข โดยสังเกตจากสายตา หรือคำพูด ความพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลได้รับในสิ่งที่ต้องการหรือบรรลุเป้าหมายในระดับหนึ่ง

ทฤษฎีความพึงพอใจ

ผาสวรรณ สนิทวงศ์ ณ อยุธยา (2532, น.47) ได้กล่าวถึงทฤษฎีของความพึงพอใจว่าเป็นความรู้สึกสองแบบของมนุษย์ คือ ความรู้สึกทางบวกและความรู้สึกทางลบ ความรู้สึกทางบวกเป็นความรู้สึกที่เมื่อเกิดขึ้นแล้วจะทำให้เกิดความสุข ความสุขนี้จะเป็นความรู้สึกที่แตกต่างจากความรู้สึกทางบวกอื่น ๆ กล่าวคือ เป็นความรู้สึกที่ระบยย้อนกลับ ความสุขที่สามารถทำให้เกิดความสุขหรือความรู้สึกทางบวกเพิ่มขึ้น ได้อีก ดังนั้น จะเห็นว่าความสุขเป็นความรู้สึกที่สลับซับซ้อนและความสุขนี้จะมีผลต่อบุคคลมากกว่าความรู้สึกทางบวกอื่น ๆ

วูม (Victor Vroom, 1964, p. 99) กล่าวว่า ทัศนคติและความพึงพอใจสิ่งหนึ่งสามารถแทนกันได้ เพราะทั้งสองคำนี้จะหมายถึงผลที่ได้จากการที่บุคคลเข้าไปมีส่วนร่วมในสิ่งนั้น

โดยทัศนคติด้านบวก จะแสดงให้เห็น สภาพความพึงพอใจในสิ่งนั้นและทัศนคติด้านลบจะแสดงให้เห็นสภาพความพึงพอใจนั่นเอง

ศุภศิริ โสมาเกตู (2544, น.52)

1. ความพึงพอใจนำไปสู่การปฏิบัติงาน การสนองความต้องการของผู้ปฏิบัติงาน จนเกิดความพึงพอใจ จะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานที่สูงกว่าผู้ไม่ได้รับการตอบสนอง

2. ผลของการปฏิบัติงานไปสู่ความพึงพอใจ ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจ และผลของการปฏิบัติงาน จะถูกเชื่อมโยงเข้าด้วยปัจจัยอื่น ๆ ผลการปฏิบัติงานที่ดีจะนำไปสู่ผลตอบแทนที่เหมาะสมช่วยนำไปสู่ความพึงพอใจ

จากแนวคิดดังกล่าวครูผู้สอน ที่ต้องการให้เกิดแรงจูงใจในการเรียน จะต้องคำนึงถึงการจัดบรรยากาศและสถานการณ์รวมทั้งสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนที่เอื้ออำนวยต่อการเรียน การให้ผลตอบแทนภายในหรือรางวัลเป็นผลด้านความรู้สึของผู้เรียนที่เกิดแก่ตัวผู้เรียนเอง การสร้างความมั่นใจตลอดจนการได้รับการยกย่องจากบุคคลอื่น ส่วนผลการตอบแทนภายนอกเป็นรางวัลที่ผู้อื่นจัดหาให้มากกว่าที่ตนเองให้ตนเอง เช่นการได้รับคำยกย่องชมเชยจากครูผู้สอน ผู้ปกครองหรือแม้แต่การได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับที่น่าพอใจ เพื่อตอบสนองความพึงพอใจของผู้เรียนทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนทำกิจกรรมให้ได้บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

จึงสรุปได้ว่าความพึงพอใจในการเรียนและผลการเรียนจะมีความสัมพันธ์กันในทางบวก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าผู้เรียนได้รับการตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกายและจิตใจเพียงไร สิ่งที่คุณต้องคำนึงถึงในการจัดการเรียนการสอนคือ การเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนเพื่อให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียน

การวัดความพึงพอใจ

สาโรจ ไสยสมบัติ (2534, น.39) กล่าวว่า การวัดความพึงพอใจในการใช้บริการ อาจจะทำได้หลายวิธี ดังต่อไปนี้

1. การใช้แบบสอบถาม ซึ่งเป็นวิธีการที่นิยมใช้กันแพร่หลายวิธีหนึ่ง โดยการขอร้องหรือขอความร่วมมือ จากกลุ่มบุคคลที่ต้องการวัด แสดงความคิดเห็นลงในแบบฟอร์มที่กำหนดคำตอบไว้ให้เลือกรับตอบไว้ให้เลือกรับตอบหรือเป็นคำตอบอิสระ โดยคำถามที่ถามอาจจะถามถึงความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ ที่หน่วยงานกำลังให้บริการอยู่

2. การสัมภาษณ์ เป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะทำให้ทราบถึงระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการซึ่งเป็นวิธีการที่ต้องอาศัยเทคนิคและความชำนาญพิเศษของผู้สัมภาษณ์ที่จะจูงใจให้

ผู้ถูกสัมภาษณ์ตอบคำถามให้ตรงกับข้อเท็จจริง การวัดความพึงพอใจโดยวิธีการสัมภาษณ์ นับว่าเป็นวิธีที่ประหยัดและมีประสิทธิภาพอีกวิธีหนึ่ง

3. การสังเกต เป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะทำให้ทราบถึงระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการได้ โดยวิธีการสังเกตจากพฤติกรรมทั้งก่อนมารับบริการ ขณะขอรับบริการและหลังจากการได้รับบริการแล้ว เช่น การสังเกตกิริยาท่าทาง การพูด สีหน้า และความถี่ของการมาขอรับบริการ เป็นต้น การวัดความพึงพอใจโดยวิธีนี้ ผู้วัดจะต้องกระทำอย่างจริงจังและมีแบบแผนที่แน่นอน จึงจะสามารถประเมินถึงระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการได้อย่างถูกต้อง

ผาสวรรณ สนิทวงศ์ ณ อยุธยา (2532 , น.68) อธิบายว่า การวัดด้านจิตพิสัย หรือความรู้สึก เป็นการวัดพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกหรืออารมณ์ เช่น ความสนใจ ความพอใจ ความซาบซึ้ง เจตคติหรือทัศนคติ คำนิยามการปรับตัว ทัศนคติเป็นการวัดถึงความรู้สึกของบุคคลอันเนื่องมาจากการเรียนรู้ หรือประสบการณ์ต่อสิ่งต่าง ๆ ที่ค่อนข้างถาวรในระยะหนึ่ง แต่อาจเปลี่ยนได้ และทัศนคติก็สามารถระบุทิศทาง ความมากน้อยหรือความเข้มได้

กาญจนา วัฒยา (2544 ,น. 90-104) ได้อธิบายการใช้เครื่องมือแบบสอบถามความคิดเห็นหรือระดับการปฏิบัติของนักเรียนที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) อาจมี 5 ระดับ, 4 ระดับ, 3 ระดับ การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เป็นรายข้อดังนี้

1. ค่าระดับความคิดเห็น

ระดับความคิดเห็นมากที่สุด	ให้ค่าคะแนน	5
ระดับความคิดเห็นมาก	ให้ค่าคะแนน	4
ระดับความคิดเห็นปานกลาง	ให้ค่าคะแนน	3
ระดับความคิดเห็นน้อย	ให้ค่าคะแนน	2
ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด	ให้ค่าคะแนน	1

2. ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) บอกถึงระดับความคิดเห็นเฉลี่ยของผู้ตอบว่าอยู่ใน ระดับใดโดยให้เกณฑ์บอกระดับความคิดเห็น

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49	หมายความว่า	เหมาะสมน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49	หมายความว่า	เหมาะสมน้อย
ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49	หมายความว่า	เหมาะสมปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49	หมายความว่า	เหมาะสมมาก
ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00	หมายความว่า	เหมาะสมมากที่สุด

3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) บอกถึงความคิดเห็นที่คล้อยตามกันหรือแตกต่างกัน ถ้า S.D. มีค่าสูงแสดงว่ารายการสอบถามนั้นผู้ตอบมีความคิดเห็นแตกต่างกัน แต่ถ้า S.D. มีค่าต่ำแสดงว่ารายการสอบถามนั้นผู้ตอบมีความคิดเห็นคล้อยตามกัน ถ้า S.D. มีค่า 0 แสดงว่า รายการสอบถามนั้นผู้ตอบมีความคิดเห็นเหมือนกันทุกคน

จากเอกสารที่กล่าวมาแล้วข้างต้น สรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจนั้น สามารถวัดได้หลายวิธี ทั้งนี้จะต้องขึ้นอยู่กับความสะดวก ความเหมาะสม ตลอดจนจุดมุ่งหมายหรือเป้าหมายของการวัดด้วยจึงจะส่งผลให้การวัดนั้นมีประสิทธิภาพเป็นที่น่าเชื่อถือได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

สุนันทา แก้วพันธ์ช่วง (2550) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถทางด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสาร ผลการศึกษาพบว่า หลังจากนักเรียน ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสารนักเรียนมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุชาดา โภชน สมบูรณ์ (2550) ได้วิจัยผลของการสอนตามแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่มีต่อทักษะทางภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดยางสุทธาราม กรุงเทพมหานคร พบว่าจำนวนนักเรียนผ่านร้อยละ 70 ในทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน จากการประเมิน ระหว่าง ทำกิจกรรม พบว่า กิจกรรมที่สร้างขึ้นตามแผนปฏิบัติการเรียนรู้เพื่อการสื่อสารส่งผลให้ผู้เรียนมีทักษะการฟังและพูดสูงกว่าทักษะการอ่านและเขียน

กมลวรรณ โคมศรีฟ้า (2551) ได้วิจัยการศึกษาการใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเลิศหล้าถนนกาญจนาภิเษก (หลักสูตรภาษาอังกฤษ) พบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่างสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์จากแบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและแบบประเมินตนเองด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ฮาสิดี๊ะ ดินามอ (2553) ศึกษาเรื่อง ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถการฟังภาษาอังกฤษหลังเรียน โดยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีร์ จอห์นสัน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียน โดยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีร์ จอห์นสัน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่ได้รับการเรียน โดยวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตาม

แนวคิดของ คีซ จอห์นสัน มีความสามารถการฟังภาษาอังกฤษกับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสัมพันธ์กันในเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศิริรัตน์ นาอุดม (2553) ได้วิจัยการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน โนนสมบูรณ์ประชาสรรค์ โดยใช้กลวิธีการฝึกตามแนวการสอนแบบฟัง-พูด พบว่าหลังการฝึกตามแนวการสอนแบบฟัง-พูด นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีทักษะการฟังและการพูดสูงขึ้นอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความพึงพอใจระดับมากที่สุด

วรรณพรรณ เลิศวัตรกานต์ (2556) ได้วิจัยการพัฒนาชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติ เพื่อฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม โดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการฟังและพูด มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดคือ (E1,E2) 90.27/94.95 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรม โดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 18.94 คิดเป็นร้อยละ 61.71 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 28.94 คิดเป็นร้อยละ 94.90 โดยมีค่าดัชนีประสิทธิผลความก้าวหน้าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่ากับร้อยละ 33 ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อชุดกิจกรรม โดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่า นักเรียนมีความพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\mu = 4.96$, $\sigma = 0.14$)

งานวิจัยต่างประเทศ

Escola, Y vonne Henke. (1980) ได้ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร ที่มีผลต่อการพัฒนาการด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบทดสอบ Modern Language Association – Cooperative Language Test โดยเปรียบเทียบผลการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชาวเยอรมัน ระดับ 2 และระดับ 4 ที่กำลังศึกษาในระดับอุดมศึกษาในมลรัฐแมริแลนด์ จำนวน 61 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน และกลุ่มควบคุม 31 คน โดยกลุ่มทดลองได้รับการฝึกทักษะการฟัง – พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนแบบปกติ ผลการศึกษาพบว่าความสามารถของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มพัฒนาการด้านทักษะฟัง – พูดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็น วากาใช้กิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสาร ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านการฟังและการพูดมากขึ้น

Dabrisay, M. (1982) ได้ศึกษาการทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ในมหาวิทยาลัยออตาว่า โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นสองกลุ่มคือกลุ่มทดลอง ได้รับการฝึกทักษะการรับรู้ในระดับความสัมพันธ์ระหว่างประโยค (Discourse level) เป็นสถานการณ์ใช้ภาษาในสถานการณ์ จริงและกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอน โดยใช้วิธีการฝึกกระสวนประโยค

(Pattern drill) ด้วยการตั้งคำถามพร้อมทั้งมีคำตอบให้เลือกเกี่ยวกับความเข้าใจในเรื่องที่อ่านแล้ว ทดสอบโดยใช้สถานการณ์จริง ซึ่งมี 3 แบบ คือให้นักเรียนสัมภาษณ์เจ้าของภาษาให้ได้มากที่สุด ภายในเวลา 4 นาทีให้บรรยายลักษณะของผู้แสดงในขณะที่ดูการแสดง และให้พูดในหัวข้อที่กำหนดภายในเวลา 3 นาที ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ฝึกทักษะการใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร ได้คะแนนสูงกว่านักเรียนที่ฝึกโดยไม่ใช้ กิจกรรมเพื่อการสื่อสารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารอาจจะเน้น การฟัง-พูด การอ่าน การเขียน แล้วแต่ผู้วิจัยกำหนด ซึ่งผู้สอนจะต้องเลือกเนื้อหา การจัดกิจกรรม หลากหลายให้เหมาะสมกับบริบทของนักเรียน ผู้วิจัยเห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาทักษะการใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงตัดสินใจศึกษาและประยุกต์ใช้ ทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพราะเชื่อว่า การจัดการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎี การเรียนรู้จะเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความสำคัญของตัวผู้เรียน จัดลำดับขั้นตอนตาม กระบวนการใช้ความคิดโดยเริ่มจากการฟังไปสู่การพูด การอ่าน การจับใจความสำคัญ ทำความ เข้าใจ จดจำและนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ นักเรียนจะสามารถพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษทั้งการฟัง การพูด นำไปสู่การพัฒนาทักษะการอ่าน และการเขียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับดังนี้

1. ประชากร
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากร

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน วัดลาดประทุมคงคาราม อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 20 คน นักเรียนคละความสามารถทั้งนักเรียนเก่ง ปานกลางและอ่อน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเป็น 3 ชนิด ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ การฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จำนวน 16 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง
2. แบบประเมินความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ
3. แบบสอบถามความพึงพอใจ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้จัดทำ แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 16 แผน โดยดำเนินการดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หนังสือและคู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และแบบเรียนจากหนังสือ Fly with English เพื่อกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ ให้สอดคล้องกับอธิบายรายวิชาและจุดประสงค์

การเรียนรู้ในหลักสูตรและเนื้อหาในการฟังพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสาร ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1.2 ศึกษาค้นคว้าเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งหลักการ แนวคิดที่เกี่ยวกับการใช้ กิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสาร

1.3 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ให้ สัมพันธ์กับจุดประสงค์และเนื้อหาที่เลือกไว้ รวมทั้งสร้าง สื่อการสอนโดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้จัดทำแผนการจัดการ เรียนรู้ 16 แผน ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 หัวข้อแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

แผนการจัดการ เรียนรู้	เนื้อหา	การวัดและ ประเมินผล	เวลา (ชั่วโมง)
1-3	Occupation คำศัพท์ 18 คำ	- แบบประเมิน การฟัง-พูด - แบบฝึกหัด	3
4	ทดสอบการฟัง-พูด เกี่ยวกับอาชีพ (6 คำ)	- แบบประเมิน	1
5-7	Countries คำศัพท์ 18 คำ	- แบบประเมิน การฟัง-พูด - แบบฝึกหัด	3
8	ทดสอบการฟัง-พูด เกี่ยวกับเวลาประเทศ (6 คำ)	- แบบประเมิน	1
9-11	Things คำศัพท์ 18 คำ	- แบบประเมิน การฟัง-พูด - แบบฝึกหัด	3
12	ทดสอบการฟัง-พูด เกี่ยวกับสิ่งของ (6 คำ)	- แบบประเมิน	1
13-15	Place คำศัพท์ 18 คำ	- แบบประเมิน การฟัง-พูด - แบบฝึกหัด	3
16	ทดสอบการฟัง-พูด เกี่ยวกับสถานที่ (6 คำ)	- แบบประเมิน	1

โดยในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีขั้นตอนการสอนดังนี้

1. ขั้นนำ/ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) โดยใช้กิจกรรมที่หลากหลาย
2. ขั้นนำเสนอ (Presentation) ครูนำเสนอบัตรภาพเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนพร้อมตั้งคำถาม
3. ขั้นฝึก (Practice) นักเรียนฝึกเขียนประโยคตามบัตรภาพที่กำหนด
4. ขั้นการใช้ภาษา (Production) นักเรียนจับคู่ฝึกบทสนทนา
5. ขั้นสรุป (Wrap up) ตรวจสอบการเขียนบทสนทนา

1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น ไปเสนออาจารย์ต่ออาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบ ความถูกต้อง เหมาะสม สอดคล้อง และความเป็นไปได้ ระหว่างการกำหนดองค์ประกอบของ แผนการจัดการเรียนการสอน สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดและ ประเมินผล จำนวน 3 ท่าน โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนของ ผู้เชี่ยวชาญเป็น

+1 = แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัดที่ระบุไว้จริง

0 = ไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัดที่ระบุไว้

-1 = แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัดที่ระบุไว้

โดยได้ค่า IOC เท่ากับ 0.5 (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540, น.117)

1.6 ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญพบว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความ เหมาะสม มีค่า IOC มากกว่า 0.50 จึงถูกเลือกนำมาใช้เป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนลาดประทุมคงคาราม อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัด พระนครศรีอยุธยา จำนวน 20 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 4 เรื่อง 16 แผน เวลา 16 ชั่วโมง เพื่อ หาข้อบกพร่องความเหมาะสมกับเวลาและวิธีดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน นำมาปรับปรุง ให้ เหมาะสมมากยิ่งขึ้น

1.8 ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้และนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

2. แบบประเมินการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนการจัดทำแบบประเมินการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ มีดังนี้

2.1 ศึกษาขอบข่ายและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6

2.2 กำหนดจุดประสงค์และจำนวนข้อแบบประเมินให้สอดคล้องกับความสามารถ ฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

2.3 สร้างแบบประเมินการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ จำนวน 4 ชุด ดังตารางที่ 5
 ตารางที่ 5 แบบประเมินการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

จุดประสงค์การสอบ	แบบ ประเมินชุด ที่	แบบประเมิน
เรื่อง Occupations นักเรียนสามารถถาม-ตอบและให้ข้อมูลเป็น ประโยคเกี่ยวกับอาชีพได้	1	ฟังและพูดประโยคเกี่ยวกับ เรื่องที่กำหนดได้ (1 คะแนน) ฟังและพูดประโยคเกี่ยวกับ เรื่องที่กำหนดไม่ได้ (0
เรื่อง Times นักเรียนสามารถถาม-ตอบและให้ข้อมูลเป็น ประโยคเกี่ยวกับเวลาได้	2	คะแนน) ฟังและพูดประโยคเกี่ยวกับ เรื่องที่กำหนดได้ (1 คะแนน)
เรื่อง Things นักเรียนสามารถถาม-ตอบและให้ข้อมูลเป็น ประโยคเกี่ยวกับสิ่งของได้	3	ฟังและพูดประโยคเกี่ยวกับ เรื่องที่กำหนดไม่ได้ (0
เรื่อง Places นักเรียนสามารถถาม-ตอบและให้ข้อมูลเป็น ประโยคเกี่ยวกับสถานที่ได้	4	คะแนน)

2.4 นำแบบประเมินให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ชุดเดิม พิจารณาคำตัดสินความสอดคล้อง
กับจุดประสงค์ (Index of Item Objective Congruence : IOC) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540, น.117)

+1 = แน่ใจว่าแบบประเมินสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัดที่ระบุไว้จริง

0 = ไม่แน่ใจว่าแบบประเมินสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัดที่ระบุไว้

-1 = แน่ใจว่าแบบประเมินไม่สอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัดที่ระบุไว้

แบบประเมินที่มีค่า IOC มากกว่า 0.50 จะถูกเลือกนำมาใช้เป็นแบบประเมิน

2.5 จัดพิมพ์แบบประเมินที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วเป็นฉบับจริงเพื่อนำไปใช้
ทดสอบกับกลุ่มเป้าหมายและรวมคะแนนต่อไป

2.6 ผู้วิจัยได้ตั้งเกณฑ์การประเมิน โดยศึกษาจาก วิเชียร เกตุสิงห์ (2538) ซึ่งกำหนด
เกณฑ์การให้คะแนนและแปลผลดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน	ตอบถูก ได้ 1	ตอบผิด ได้ 0
การแปลผลคะแนน		
19 – 24	คะแนน	ระดับดี
13 – 18	คะแนน	ระดับปานกลาง
ต่ำกว่า 12	คะแนน	ระดับน้อย

3. แบบสอบถามความพึงพอใจ

ขั้นตอนการจัดทำแบบสอบถามความพึงพอใจ มีดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารความพึงพอใจ

3.2 ศึกษา แนวคิด หลักการ และแนวทางเกี่ยวกับการสร้างและ หาคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจจากเอกสาร หนังสือ ตำรา ที่เกี่ยวข้อง

3.3 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจตามกรอบนิยามที่กำหนดเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ของ Likert จำนวน 12 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ความพึงพอใจมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
ความพึงพอใจมาก	ให้	4	คะแนน
ความพึงพอใจปานกลาง	ให้	3	คะแนน
ความพึงพอใจน้อย	ให้	2	คะแนน
ความพึงพอใจน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

โดยพิจารณาเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยตามความเหมาะสม ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	หมายถึง	ความพึงพอใจ
4.51 - 5.00	หมายถึง	ความพึงพอใจมากที่สุด
3.51 - 4.50	หมายถึง	ความพึงพอใจมาก
2.51 - 3.50	หมายถึง	ความพึงพอใจปานกลาง
1.51 - 2.50	หมายถึง	ความพึงพอใจน้อย
1.00 - 1.50	หมายถึง	ความพึงพอใจน้อยที่สุด

3.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจเสนออาจารย์ควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบให้ข้อเสนอแนะ ปรับปรุงแก้ไข แล้วจึงเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมพิจารณาให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไข

3.5 การหาคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจโดยนำแบบสอบถามพร้อมกับแบบประเมินความสอดคล้องเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามรายข้อกับกรอบนิยามความพึงพอใจ โดยมีเกณฑ์คะแนน ดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับกรอบนิยามที่ระบุไว้
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับกรอบนิยามที่ระบุไว้
- 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับกรอบนิยามที่ระบุไว้

3.6 วิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบสอบถามรายข้อกับกรอบนิยามความพึงพอใจที่ระบุไว้ โดยใช้สูตรหาค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) เพื่อหาผลรวมของคะแนนในแบบสอบถามแต่ละข้อของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด แล้วนำมาหาค่าเฉลี่ยและเทียบเกณฑ์ที่กำหนด ถ้าค่าเฉลี่ยของคะแนนตั้งแต่ 0.50 ถึง 1.00 ถือว่ารายข้อนั้นสอดคล้องกับกรอบนิยามที่กำหนดผลประเมินพบว่ามีค่าความสอดคล้องระหว่าง 0.66 – 1.00

3.7 คัดเลือกรายข้อของแบบสอบถามที่มีค่า IOC ผ่าน จำนวน 12 ข้อ จัดพิมพ์แบบสอบถามความพึงพอใจเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ดำเนินการติดต่อประสานงานเพื่อขออนุญาต โรงเรียนวัดลาดประทุมคงคาราม อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อทดลองปฏิบัติกับกลุ่มเป้าหมายจริง
2. ปฐมนิเทศนักเรียนเพื่อให้ทราบถึงจุดประสงค์ การใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในการพัฒนาความสามารถการฟังพูดภาษาอังกฤษ และบทบาทหน้าที่ของนักเรียน
3. ประเมินการฟัง-พูดภาษาอังกฤษด้วยแบบประเมินการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ทั้งก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ แล้วบันทึกคะแนนแต่ละคน
4. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยตนเองตามแผนการจัดการเรียนรู้การจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่สร้างขึ้น
5. วิเคราะห์ผลจากคะแนนการทดสอบการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ
6. ให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจ และวิเคราะห์ข้อมูล

รูปแบบการวิจัย ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามแผนการวิจัยขั้นพื้นฐาน (Pre-Experimental Research) แบบหนึ่งกลุ่ม สอบ

ก่อนและ หลังเรียน (One-Group-Pretest-Posttest Design) (มาเรียม นิลพันธุ์, 2553, น.148) ซึ่งมีแบบแผน

การวิจัยดังนี้

ตารางที่ 6 แสดงรูปแบบการวิจัย

สอบก่อน	ตัวแปรอิสระ	สอบหลัง
T_1	X_1	T_2

T_1 แทน การสอบก่อนการทดลอง

X_1 แทน การสอนโดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

T_2 แทน การสอบหลังการทดลอง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาความสามารถฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

สถิติขั้นพื้นฐาน

1. ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2543, น. 61)
2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2543, น. 62)

สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ t-test (dependent Sample)

(บุญชม ศรีสะอาด, 2543, น. 112-115)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน วัดลาดประทุมคงคาราม อำเภอ ลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 20 คน ปีการศึกษา 2563 ใช้เวลา 16 ชั่วโมง ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อน และหลังเรียนของนักเรียนที่เรียน โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักเรียน ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ระหว่าง ก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

1.1 วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่า t-test ของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

ตารางที่ 7 วิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนจากสูตรการวิเคราะห์

ค่า t (t-test)

เรื่องที่		μ	σ	t	p
1. อาชีพ (Occupations)	ก่อนเรียน	5.35	0.67	19.67**	0.00
	หลังเรียน	9.20	0.70		
2. ประเทศ (Countries)	ก่อนเรียน	5.45	0.61	22.43**	0.00
	หลังเรียน	9.90	0.64		
3. สิ่งของ (Things)	ก่อนเรียน	5.55	0.69	26.10**	0.00

ตารางที่ 7 (ต่อ)

	หลังเรียน	9.95	0.69		
4. สถานที่ (Places)	ก่อนเรียน	5.25	0.44	22.93**	0.00
	หลังเรียน	9.80	0.83		
รวม	ก่อนเรียน	21.60	1.19	57.88**	0.00
	หลังเรียน	38.85	1.93		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 7 แสดงผลการวิเคราะห์ความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียนจากการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากพัฒนาการของนักเรียนโดยการเปรียบเทียบระหว่างผลการทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียน และผลการทดสอบค่า t (t-test) พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ($\mu = 38.85, \sigma = 1.93$) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($\mu = 21.60, \sigma = 1.19$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 8 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและร้อยละผลต่างคะแนน การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ของคะแนนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากการพัฒนาความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เรื่องที่ 1 อาชีพ (Occupations)

นักเรียนคนที่	คะแนนที่ได้จากการทดสอบ		ผลต่างคะแนน	
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	คะแนน	ร้อยละ
1	6	10	4	33.33
2	5	9	4	33.33
3	6	8	2	16.67
4	5	9	4	33.33
5	4	8	4	33.33
6	6	9	3	25.00
7	6	10	4	33.33
8	5	10	5	41.67
9	5	9	4	33.33
10	6	9	3	25.00

ตารางที่ 8 (ต่อ)

11	6	9	3	25.00
12	4	10	6	50.00
13	5	8	3	25.00
14	5	9	4	33.33
15	5	9	4	33.33
16	6	9	3	25.00
17	5	10	5	41.67
18	5	9	4	33.33
19	6	10	4	33.33
20	6	10	4	33.33
รวม	107	184	77	641.67
\bar{X}	5.35	9.20	3.85	32.08
S.D.	0.67	0.70	0.88	
ร้อยละ	44.58	76.67	32.08	

จากตารางที่ 8 ความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เรื่องที่ 1 (อาชีพ) Occupations พบว่าโดยภาพรวมมีคะแนนร้อยละความก้าวหน้าเท่ากับ 32.08 โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 5.35 คิดเป็นร้อยละ 44.58 มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 9.20 คิดเป็นร้อยละ 76.67 มีคะแนนเพิ่มเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 คิดเป็นร้อยละ 32.08

ตารางที่ 9 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและร้อยละผลต่างคะแนน การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ของคะแนนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากการพัฒนาความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เรื่องที่ 2 ประเทศ (Countries)

นักเรียนคนที่	คะแนนที่ได้จากการทดสอบ		ผลต่างคะแนน	
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	คะแนน	ร้อยละ
1	6	10	4	33.33
2	5	10	5	41.67
3	5	9	4	33.33

ตารางที่ 9 (ต่อ)

4	6	10	4	33.33
5	4	9	5	41.67
6	5	10	5	41.67
7	6	10	4	33.33
8	6	9	3	25.00
9	6	10	4	33.33
10	5	11	6	50.00
11	5	10	5	41.67
12	5	11	6	50.00
13	6	9	3	25.00
14	6	10	4	33.33
15	5	9	4	33.33
16	5	11	6	50.00
17	6	10	4	33.33
18	5	10	5	41.67
19	6	10	4	33.33
20	6	10	4	33.33
รวม	109	198	89	742
\bar{X}	5.45	9.90	4.45	
S.D.	0.60	0.64	0.89	37.08
ร้อยละ	45.42	82.50	37.08	

จากตารางที่ 9 ความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เรื่องที่ 2 Countries พบว่าโดยภาพรวมมีคะแนนร้อยละความก้าวหน้าเท่ากับ 37.08 โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 5.45 คิดเป็นร้อยละ 45.42 มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 9.90 คิดเป็นร้อยละ 82.50 มีคะแนนเพิ่มเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 คิดเป็นร้อยละ 37.08

ตารางที่ 10 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและร้อยละผลต่างคะแนน การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ของคะแนนนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 จากการพัฒนา

ความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
เรื่องที่ 3 สิ่งของ (Things)

นักเรียนคนที่	คะแนนที่ได้จากการทดสอบ		ผลต่างคะแนน	
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	คะแนน	ร้อยละ
1	6	11	5	41.67
2	6	11	5	41.67
3	4	10	6	50.00
4	5	9	4	33.33
5	6	10	4	33.33
6	5	10	5	41.67
7	6	10	4	33.33
8	6	11	5	41.67
9	5	10	5	41.67
10	6	10	4	33.33
11	4	9	5	41.67
12	6	10	4	33.33
13	6	10	4	33.33
14	6	10	4	33.33
15	5	10	5	41.67
16	6	9	3	25.00
17	5	9	4	33.33
18	6	9	3	25.00
19	6	10	4	33.33
20	6	11	5	41.67
รวม	111	199	88	733
\bar{X}	5.55	9.95	4.40	
S.D.	0.69	0.69	0.75	36.67
ร้อยละ	46.25	82.92	36.67	

จากตารางที่ 10 ความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเรื่องที่ 3 สิ่งของ

(Things) พบว่าโดยภาพรวมมีคะแนนร้อยละความก้าวหน้าเท่ากับ 36.67 โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 5.55 คิดเป็นร้อยละ 46.25 มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 9.95 คิดเป็นร้อยละ 82.92 มีคะแนนเพิ่มเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 คิดเป็นร้อยละ 36.67

ตารางที่ 11 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและร้อยละผลต่างคะแนน การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ของคะแนนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากการพัฒนาความสามารถฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เรื่องที่ 4 สถานที่ (Places)

นักเรียนคนที่	คะแนนที่ได้จากการทดสอบ		ผลต่างคะแนน	
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	คะแนน	ร้อยละ
1	5	10	5	41.67
2	6	10	4	33.33
3	5	9	4	33.33
4	5	9	4	33.33
5	6	9	3	25.00
6	5	9	4	33.33
7	5	10	5	41.67
8	5	11	6	50.00
9	5	9	4	33.33
10	5	10	5	41.67
11	5	9	4	33.33
12	6	10	4	33.33
13	5	10	5	41.67
14	6	9	3	25.00
15	5	9	4	33.33
16	5	10	5	41.67
17	5	11	6	50.00
18	5	10	5	41.67
ตารางที่ 11 (ต่อ)				
19	5	10	5	41.67

20	6	12	6	50.00
รวม	105	196	91	758
\bar{X}	5.25	9.80	4.55	
S.D.	0.44	0.83	0.89	37.92
ร้อยละ	43.75	81.67	37.92	

จากตารางที่ 11 ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเรื่องที่ 4 สถานที่ (Places) พบว่าโดยภาพรวมมีคะแนนร้อยละความก้าวหน้าเท่ากับ 37.92 โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 5.25 คิดเป็นร้อยละ 43.75 มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 9.80 คิดเป็นร้อยละ 81.67 มีคะแนนเพิ่มเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 คิดเป็นร้อยละ 37.92

ตารางที่ 12 วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

เรื่อง	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย ก่อนเรียน	คะแนนเฉลี่ย หลังเรียน	คะแนน ความก้าวหน้า	ร้อยละของ ความก้าวหน้า
Occupations	12	5.35	9.20	3.85	32.08
Countries	12	5.45	9.90	4.45	37.08
Things	12	5.55	9.95	4.40	36.67
Places	12	5.25	9.80	4.55	37.92
รวม	48	21.60	38.85	17.25	
\bar{X}		5.40	9.71	4.31	35.94
S.D.		0.13	0.35	0.31	

จากตารางที่ 12 ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร พบว่าโดยภาพรวมมีคะแนนร้อยละความก้าวหน้าเท่ากับ 35.94 มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 5.40 มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 9.71 มีคะแนนเพิ่มเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 เมื่อพิจารณาในแต่ละเรื่องพบว่า การจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเรื่องที่ 1 อาชีพ (Occupations) มีคะแนนร้อยละความก้าวหน้าเท่ากับ 32.08 การจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เรื่องที่ 2 ประเทศ (Countries) มีคะแนนร้อยละความก้าวหน้าเท่ากับ 37.08 การจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการ

สื่อสาร เรื่องที่ 3 สิ่งของ (Things) มีคะแนนร้อยละความก้าวหน้าเท่ากับ 36.67 และการจัดกิจกรรม การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เรื่องที่ 4 สถานที่ (Places) มีคะแนนร้อยละ ความก้าวหน้าเท่ากับ 37.92

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตารางที่ 13 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อที่	รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1.	กิจกรรมเข้าใจง่ายและสามารถปฏิบัติได้	4.85	0.37	มากที่สุด
2.	กิจกรรมสนุก และมีสาระ	4.45	0.51	มาก
3.	กิจกรรมเหมาะสมกับความรู้และความสามารถของนักเรียน	4.60	0.50	มากที่สุด
4.	กิจกรรมช่วยพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน	4.45	0.51	มาก
5.	นักเรียนมีโอกาสใช้ภาษาและทำทางเพื่อสื่อความหมาย	4.85	0.37	มากที่สุด
6.	มีวิธีการการถ่ายทอดความรู้ที่เหมาะสม	4.75	0.44	มากที่สุด
7.	มีการตรวจสอบความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการทำกิจกรรม	4.50	0.51	มาก
8.	มีการให้ความช่วยเหลือและคำแนะนำที่เหมาะสม	4.85	0.37	มากที่สุด
9.	นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	4.50	0.51	มาก
ตารางที่ 13 (ต่อ)				
10.	นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจการใช้ภาษาอังกฤษ	4.60	0.50	มาก

ในสถานการณ์ต่าง ๆ มากขึ้น				ที่สุด
11.	นักเรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น	4.40	0.50	มาก
12.	นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	4.35	0.49	มาก
รวม		4.60	0.30	มากที่สุด

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่าความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในภาพรวม มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60, S.D.=0.30$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ารายการที่นักเรียนมีความพึงพอใจสูงสุดคือ กิจกรรมเข้าใจง่ายและสามารถปฏิบัติได้ นักเรียนมี โอกาสใช้ภาษาและทำทางเพื่อสื่อความหมาย และมีการให้ความช่วยเหลือและคำแนะนำที่เหมาะสม ($\bar{X} = 4.85, S.D.= 0.37$) และรายการที่นักเรียน มีความพึงพอใจน้อยที่สุดคือ นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 4.35, S.D.=0.49$)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน วัดลาดประทุมคงคาราม อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน วัดลาดประทุมคงคาราม อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 20 คน นักเรียนคละความสามารถ ทั้งนักเรียนเก่ง ปานกลางและอ่อน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเป็น 3 ชนิด ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ การฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจำนวน 4 เรื่อง คือ อาชีพ (Occupations), ประเทศ (Countries), สิ่งของ (Things) และ สถานที่ (Places) เรื่องละ 4 แผน 4 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 16 แผน 16 ชั่วโมง ซึ่งผ่านการตรวจสอบเครื่องมือจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้อง (IOC = 0.67-1.00) 2) แบบประเมินการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ลักษณะของแบบประเมินจะมี 4 ชุด 4 เรื่อง คือ อาชีพ (Occupations), ประเทศ (Countries), สิ่งของ (Things) และ สถานที่ (Places) แต่ละเรื่องประเมินเรื่องละ 12 ข้อ แบ่งเป็นการฟังภาษาอังกฤษ 6 ข้อ การพูดภาษาอังกฤษ 6 ข้อ รวมทั้งสิ้น 48 ข้อ 48 คะแนนโดยแบบประเมินได้ผ่านการตรวจสอบเครื่องมือจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน พบว่า ผลการประเมินค่าความสอดคล้องระหว่างข้อประเมินกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) มีค่าเท่ากับ 1.00 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ โดยใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณ มี 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ โดยผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ มีค่าความ สอดคล้องอยู่ระหว่าง (IOC) 0.66 - 1.00 และการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบสมมุติฐานโดยการทดสอบค่าที (t-test) และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจ

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยสรุปผลได้ดังนี้

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียน โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียน โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยร่วมอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

1. ความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เนื่องจากกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเป็นการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสนใจในการฟัง-พูด ทำให้นักเรียนมีความสนใจในการฟัง-พูดมากขึ้น ความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความสนใจในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียน นั้นไม่ได้เป็นการสอนฟัง-พูดโดยใช้หนังสือเรียน โดยตรงแต่เป็นการสอนพูด โดยผ่าน กิจกรรม การสอน ภาษาเพื่อการสื่อสารแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งเป็นกระบวนการที่ช่วยส่งเสริมฟัง-การพูด เพราะนักเรียน ได้มีส่วนร่วม มีบรรยากาศที่สนุกสนาน เป็นไปตามธรรมชาติจนทำให้เด็กมีความสนใจในการฟัง-พูดเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ (ศิริรัตน์ นาอุดม, 2553) ได้วิจัยการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน โนนสมบูรณ์ประชาสรรค์ โดยใช้กลวิธีการฝึกตามแนวการสอนแบบฟัง-พูด พบว่าหลังการฝึกตามแนวการสอนแบบฟัง-พูด นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีทักษะการฟังและการพูดสูงขึ้น อย่าง มีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความพึงพอใจระดับมากที่สุด สอดคล้องกับ (สุนันทา แก้วพันธ์ช่วง, 2550) ได้วิจัยการพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสารผลการศึกษาพบว่า หลังจากนักเรียนได้รับการสอน โดยใช้กิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสาร นักเรียนมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ฮาสีดี๊ะ ดินามอ (2553) ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถการฟังภาษาอังกฤษหลังเรียน โดยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีร์ จอห์นสัน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียน โดยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีร์ จอห์นสัน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่ได้รับการเรียนโดยวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีร์ จอห์นสัน มี

ความสามารถการฟังภาษาอังกฤษกับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสัมพันธ์กันในเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ เปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังเรียน มีคะแนนร้อยละ ความก้าวหน้าเท่ากับ 35.94 มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 5.40 มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 9.71 มีคะแนนเพิ่มเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 สรุปได้ว่าการพัฒนาความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ทั้งหมด 4 เรื่อง 16 แผน แต่ละแผนการจัดการเรียนรู้สามารถกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียน อยากรเรียนรู้ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการพัฒนาความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการ สอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ทั้งนี้อาจเนื่องจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่การพัฒนาความสามารถการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นแผนการสอนที่ผ่านขั้นตอนการสร้างอย่างเป็นระบบและมีวิธีการที่เหมาะสม ดังนี้

2.1 ผู้วิจัยได้สร้างแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ขึ้นตามขั้นตอนและกระบวนการ โดยศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแผนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้และผ่านการพิจารณาเพื่อปรับปรุงแก้ไขเอกสารจากอาจารย์ควบคุมวิทยานิพนธ์ และผ่านการประเมินตรวจสอบคุณภาพความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ ก่อนนำไปทดลองใช้กับ กลุ่มเป้าหมาย จึงทำให้แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเป็นไปตาม เกณฑ์ที่ตั้งไว้

2.2 แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นผ่านการประเมินผู้เชี่ยวชาญในด้าน จุดประสงค์การเรียนรู้ มีความสอดคล้องของตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ครอบคลุมและสามารถวัดและประเมินผลได้ ทั้งด้าน K P และ A ด้านสาระการ เรียนรู้ มีเนื้อหาคำศัพท์ โครงสร้างประโยคเหมาะสมกับนักเรียน และจัดเนื้อหาที่น่าสนใจ ด้านการ จัดกิจกรรมการเรียนการสอน (กิจกรรมช่องว่างของข้อมูล : Information Gap) กิจกรรมการสอน ครอบคลุมตามขั้นตอน นักเรียนได้ฝึกกิจกรรมคู่ มีทักษะการฟังและพูด ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ/กระบวนการ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ การจัดกิจกรรมหลากหลาย เหมาะสมกับวัย ผู้เรียน ไม่เกิดความเบื่อหน่าย ด้านสื่อการเรียนรู้ ใช้สื่อที่มีความหลากหลายเหมาะสมกับวัยผู้เรียน และเนื้อหา สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ การวัดและประเมินผลมีวิธีการที่หลากหลาย สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียน โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.60$, S.D.=0.30) ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เนื่องจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มุ่งเน้นสาระการเรียนรู้ให้นักเรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาอย่างลึกซึ้ง การเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ในระหว่างเรียนนักเรียนจะได้ฟังพาทักษะกัน นอกจากนี้การใช้เป็นกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่สอดคล้องกับการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ทำให้นักเรียนมีความสนุกสนาน กระตือรือร้นไม่แสดงความเบื่อหน่ายต่อการเรียน คำศัพท์และบทสนทนาส่วนใหญ่จะอยู่ในเนื้อหาบทเรียนและสอดคล้องกับการนำไปใช้ในชีวิตจริง นักเรียนมีความมั่นใจในตนเอง ถึงแม้บางครั้งจะตอบผิดบ้างก็ตามแต่นักเรียนก็พอใจในการทำกิจกรรมจับคู่ร่วมมือกัน ได้ฝึกทักษะการพูดอย่างเชี่ยวชาญ โดยนำศัพท์ที่เรียนมาใช้ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ จนทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรม ต่อกิจกรรมการเรียน กิจกรรมจับคู่ร่วมมือกัน ทำกิจกรรม ดังนั้นการจะจัดการเรียนรู้ให้ประสบความสำเร็จ ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้และร่วมกิจกรรมอย่างสนุกสนานให้มากขึ้น เพื่อนักเรียนจะได้มีพัฒนาการทักษะความรู้ทางด้านการฟัง-พูด พัฒนาความคิดและพัฒนาทักษะทางสังคม ฝึกลักษณะนิสัยให้นักเรียนได้ทำงานร่วมกันให้มากขึ้นซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเป็นแนวทางให้นักเรียนนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและมีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข สอดคล้องกับงานวิจัยของ (ศิริรัตน์ นาอุดม, 2553) ได้วิจัยการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน โนนสมบูรณ์ประชาสรรค์ โดยใช้กลวิธีการฝึกตามแนวการสอนแบบฟัง-พูด พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจระดับมากที่สุด สอดคล้องกับ (สายพิน รุ่งวัฒนะกิจ, 2554) ได้วิจัยการสร้างชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง Moment in Life โดยใช้ทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนารีรัตน์จังหวัดแพร่ จำนวน 25 คน พบว่าระดับความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรมนี้ อยู่ในระดับพึงพอใจมาก สอดคล้องกับ (สุรศักดิ์ แจ่มเจริญ, 2555) ได้วิจัยการพัฒนาความสามารถด้านการฟัง – พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมเสริมทักษะทางภาษา ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 43 คน พบว่าในภาพรวมนักศึกษามีความคิดเห็น หลังจากได้ฝึกกิจกรรมเสริมทักษะทางภาษาในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.57) และสอดคล้องกับ (วรรณพรณ เลิศวัตรกานต์, 2556) ได้วิจัยการพัฒนาชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะ การฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา พบว่า นักเรียนมีความพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\mu = 4.96$, $\sigma = 0.14$)

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ 2 ด้าน ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนยังขาดความมั่นใจในตนเอง ไม่กล้าแสดงออกอย่างเต็มที่ เพราะฉะนั้นครูควรมีการเสริมแรงและมีปฏิสัมพันธ์ให้เด็กได้มีความมั่นใจเพิ่มขึ้น

1.2 จากผลการวิจัยพบว่า การที่นักเรียนสนทนากับคู่เดิมอาจเกิดความเบื่อหน่ายไม่เกิดความกระตือรือร้น เพราะฉะนั้นครูควรให้นักเรียนได้เปลี่ยนคู่ เปลี่ยนกลุ่มเพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ในระหว่างทำกิจกรรมการเรียนรู้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาตัวแปรอื่นที่คาดว่าจะเป็นประโยชน์จากการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร นอกจากความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

2.2 ควรศึกษาและเปรียบเทียบการพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับวิธีสอนอื่น ๆ เพราะจะได้การพัฒนาสื่อและกิจกรรมต่าง ๆ ให้ดีขึ้นและเป็นแนวทางในการนำไปประยุกต์ใช้

2.3 การพัฒนาแบบประเมินควรกำหนดน้ำหนักความสำคัญของสัดส่วน การนำคำศัพท์มาใช้ในการแต่งประโยค เพื่อการสื่อสารให้ครอบคลุม

บรรณานุกรม

- กมลวรรณ โดมศรีฟ้า. (2551). การศึกษาการใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารในการพัฒนา
ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. สารนิพนธ์
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2540). การประเมินคุณภาพภายนอก. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์กรมการศาสนา.
- (2539). การประเมินผลจากสภาพจริง (Authentic Assessment). กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ.
- (2552). คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การ
รับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- (2552). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : ชุมชนุสहरณ์
การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- (2525). แนวการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521. (พิมพ์ครั้งที่2). กรุงเทพฯ :
คุรุสภาลาดพร้าว.
- กองวิจัยทางการศึกษา. (2542). คู่มือครูแนวการจัดทำแผนการสอนพัฒนาศักยภาพโครงการ
ทดลองพัฒนาศักยภาพของเด็กไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ช่วงพิมพ์.
- (2546). รายงานวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้น
ทักษะการสื่อสารตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา
ลาดพร้าว.
- (2542). วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา กรมศาสนา กรุงเทพฯ.
- กาญจนา วัฒนายุ. (2544). การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- กุศยา แสงเดช. (2548). ภาษาอังกฤษภาคปฏิบัติสำหรับครูประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แม่ค.
- เกรียงศักดิ์ ฐานะกอง. (2560/October-December). การใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
เพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านไวยากรณ์ของนักศึกษา
ระดับปริญญาตรี. *Journal of Education Naresuan University*, 19 (4), 51-63.
- เดือนใจ เฉลิมกิจ. (2545). เกมภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ : ดวงกลมสมัย.
- ชนรัชต์ ศิริสวัสดิ์. (2554). “กลวิธีเพื่อการเรียนการสอนการพูดในระดับประถมศึกษา”
ในประมวลสาระชุดวิชา การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาไทย หน่วยที่ 7. นนทบุรี
บัณฑิตศึกษาศาสาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- รูปทอง กว้างสวัสดิ์. (2549). **คู่มือการสอนภาษาอังกฤษ**. มหาสารคาม : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นพดล จันทร์เพ็ญ. (2542). **การใช้ภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร : ต้นอ่อน.
- บัญชา อึ้งสกุล. (2545). การวางแผนการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้. **วารสารวิชาการ**.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2543). **การวิจัยทางการวัดผลและประเมินผล**. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- (2543). **การวิจัยเบื้องต้น**. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บำรุง ไตรรัตน์. (2534). **การสอนเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร**. สารพัฒนาหลักสูตร.
- ผาสวรรณ สนธิวงศ์ณ อยุธยา. (2532). **การสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผลการศึกษาพยาบาล**.
กรุงเทพฯ : ภาควิชาพยาบาลสาธารณสุข คณะสาธารณสุขศาสตร์มหาวิทยาลัยมหิดล.
- พรสวรรค์ สิป้อ. (2550). **สุดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- พริ้งพงษ์ ไชยชาวงษ์. (2535). **การพัฒนาชุดสื่อประสมเพื่อฝึกทักษะฟัง-พูดภาษาอังกฤษ สำหรับ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. กรุงเทพฯ :
สำนักทดสอบทางการศึกษาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- พิณทิพย์ ทวยเจริญ. (2544). **การพูดภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พิตรวัลย์ โกวิทวที. (2540). **ทักษะและเทคนิคการสอนเขียนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา**.
(พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภาควิชาภาษาไทย. (2539). **ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร**. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- มาเรียม นิลพันธ์. (2553). **วิธีวิจัยทางการศึกษา**. (พิมพ์ครั้งที่ 5). นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
ศิลปากร.
- รมชาภรณ์ สุขเกษม. (2554). **ผลการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการ
สื่อสารที่เน้นการฟัง-พูดและการเสริมแรงบวกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**.
วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน การสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.

- วรรณพรรณ เลิศวัตรกานต์. (2556). การพัฒนาชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะการฟัง และพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิตนครปฐม มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วินิตยา ประเสริฐสุนทร. (2539). กิจกรรมการสื่อสารแบบเน้นรูปไวยากรณ์กับการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิภาดา ประสารทรัพย์. (2542). พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- ศิริรัตน์ นาอุดม. (2553). การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสารของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสมบุญประชาสวรรค์ โดยกลวิธีการฝึกตามแนว การสอนแบบฟัง-พูด. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ศุภสิริ โสมาเกตู. (2544). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนและความพึงพอใจในการเรียน ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการเรียนรู้โดยโครงการกับ การเรียนรู้ตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาสารคาม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมยศ เม่นเข้ม. (2543). ครูไทยสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : เคล็ดไทย.
- สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558). คู่มือการจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป ระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- สายพิน รุ่งวัฒนะกิจ. (2554). การสร้างชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเรื่อง **Moment in Life** โดยใช้วิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- สุชาดา โภชนสมบุญ. (2550). ผลของการสอนตามแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสาร ที่มีต่อทักษะทางภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุนันทา แก้วพันธ์ช่วง. (2550). การพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสาร. สืบค้นเมื่อ 10 มกราคม 2562 จาก http://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=7936&Key=news_research

- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2537). **วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2540). **แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา**. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). **การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2540). **การใช้กลวิธีเพื่อการสื่อสารกับการสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2551). **แนวทางการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558). **แนวทางการบริหารจัดการหลักสูตรตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- หลุยส์ ปาปาทอส. (2533). **จิตวิทยาการจูงใจ**. กรุงเทพฯ : สามัคคีสาส์น .
- อ. พฤกษ์ศรี. (2554). **THE NEW ROAD 1**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์บริษัทตาตาพับลิเคชั่น จำกัด.
- อัจฉรา วงษ์โสธร. (2539). **แนวการสร้างข้อสอบทางภาษา**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2544). **การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อเนก กลยณี. (2542). **ความพึงพอใจของนักเรียนนอกโรงเรียนสายสามัญศึกษา ระดับมัธยมศึกษาวิธีเรียนทางไกลที่มีบทบาทต่อครูประจำกลุ่ม จังหวัดสกลนคร**. รายงานการค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ฮาซิดะ ดินามอ. (2552). **การศึกษาความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- Babita, Tyagi. (2013. February). Listening : An Important Skill and Its Various Aspects. **The Criterion : AnInternational Journal in English**, 1-8.

- Bartz, W. H. (1979). **Teaching Oral Communication in the Foreign Language Classroom**
Language in Education Theory and Practice. Virginia: The Centre for Applied
Linguistics.
- Brown, H. Douglas. (1981). **Effective Factors in School Language Learning,” in The Second
Language Classroom: Direction for the 1980’s.** New York : Oxford University Press.
- Carroll, Brenda Joseph. (1982). **Testing Communication Performance.** London : Pergamon Press.
- Cohen. D.A. (1994) **Assessing language Ability in classroom.** Boston : Heinle and Heinle Publisher.
- Dabrisay, M. (1982, January). “A Feasibility of Large Scale Communicative Testing,” **Ajournal
of Applied Linguistic**, 1 : 76 – 83.
- Escola, Yvonne Henke. (1980). Certain Effects of Selected Activities of Communicative
Competence Training on the Development of German : A Case Study. **Dissertation
Abstracts International**, N.P.
- Good, Carter V. (1973). **Dictionary of Education.** New York: McGraw-Hill Book.
- Harmer, Jeremy. (2000). **The Practice of English Language Teaching.** London: Longman.
- Harris, David. (1988). **Testing English as a Second Language.** New York : McGraw Hill.
- Hubbard, Peter. (1983). **A Training Course for TEFL.** Oxford: Oxford University Press.
- Hymes, Dell H. (1979). **The Communicative Approach to Language Teaching.** London :
Oxford University Press.
- Johnson, K. (1982). **Communicative Syllabus Design and Methodology.** Oxford : Pergamon Press.
- Littlewood, William. (1990). **Communicative Language Teaching.** London : Cambridge
University Press.
- Taylor, Robert F. (1996). A Comparative Study of Expert Testimony in France and the United
States : Philosophical Underpinnings, History, Practice, and Procedure. **Texas International
Law journal** 31, 181-213.
- Underhill, Nick. (2000). **Testing Spoken Language.** Oxford: Oxford University Press.
- Victor, Vroom (1964). Expectancy Theory. **Work and motivation.** Retrieved 1 August 2019.
From <http://kantacandidate.blogspot.com/2012/02/vroom.html>
- Walman, Benjamin B. (1989). **Dictionary of Behavioral Science.** San Diago, CA : Academic Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วาปี คงอินทร์	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สายฝน ทรงเลี้ยงไชย	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
3. นางอรุณ สารสันติกุล	ข้าราชการครู ชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนวัดขวิด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
พระนครศรีอยุธยา เขต 2

ภาคผนวก ข
หนังสือราชการ

ที่ อว ๐๖๔๓.๑๔/๑๗๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงทรีแฉลบ
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วาปี คงอินทร์

ด้วยนางสาวสาวิตตรี อุดมผล นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ได้รับการอนุมัติให้ดำเนินการวิจัยตามโครงการวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ ๖” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด	ประธานกรรมการ
๒. อาจารย์ ดร.เพ็ญพร ทองคำสุก	กรรมการที่ปรึกษาร่วม
๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาพร ศรีหามี่	กรรมการที่ปรึกษาร่วม

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ดังกล่าวข้างต้น ได้พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ ความสามารถ สอดคล้องกับหัวข้อการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าวเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งคำแนะนำของท่านจะเกิดประโยชน์ต่อการปรับปรุงแก้ไขในการสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัยของนักศึกษาให้มีคุณภาพและเหมาะสมเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจแก้ไขเครื่องมือวิจัย ดังแนบมาพร้อมนี้และบัณฑิตวิทยาลัย ขอขอบคุณอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.คณกร สว่างเจริญ)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ ๐๘๐-๖๐๙๖๕๗๐

ที่ อว ๐๖๔๓.๑๔/๑๘๐

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายฝน ทรงเสียงไชย

ด้วยนางสาวสาวิตตรี อุดมผล นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ได้รับการอนุมัติให้ดำเนินการวิจัยตามโครงการวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ ๖” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด	ประธานกรรมการ
๒. อาจารย์ ดร.เพ็ญพร ทองคำสุก	กรรมการที่ปรึกษาร่วม
๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาพร ศรีหามิ	กรรมการที่ปรึกษาร่วม

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ดังกล่าวข้างต้น ได้พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ ความสามารถ สอดคล้องกับหัวข้อการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าวเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งคำแนะนำของท่านจะเกิดประโยชน์ต่อการปรับปรุงแก้ไขในการสร้างเครื่องมือสำหรับกรวิจัยของนักศึกษาให้มีคุณภาพและเหมาะสมเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจแก้ไขเครื่องมือวิจัย ดังแนบมาพร้อมนี้และบัณฑิตวิทยาลัย ขอขอบคุณอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.คณกร สว่างเจริญ)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย
โทรศัพท์ ๐๘๐-๖๐๙๖๕๗๐

ที่ อว ๐๖๔๓.๑๔/๑๘๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นางอังงัน สารสันติกุล

ด้วยนางสาวสาวิตตรี อุดมผล นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ได้รับการอนุมัติให้ดำเนินการวิจัยตามโครงการวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ ๖” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด	ประธานกรรมการ
๒. อาจารย์ ดร.เพ็ญพร ทองคำสุก	กรรมการที่ปรึกษาร่วม
๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาพร ศรีหามิ	กรรมการที่ปรึกษาร่วม

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ดังกล่าวข้างต้น ได้พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ ความสามารถ สอดคล้องกับหัวข้อการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าวเป็นอย่างดี ซึ่งคำแนะนำของท่านจะเกิดประโยชน์ต่อการปรับปรุงแก้ไขในการสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัยของนักศึกษาให้มีคุณภาพและเหมาะสมเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจแก้ไขเครื่องมือวิจัย ดังแนบมาพร้อมนี้และบัณฑิตวิทยาลัย ขอขอบคุณอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.คณกร สว่างเจริญ)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ ๐๘๐-๖๐๙๖๕๗๐

ที่ อว ๐๖๔๓.๑๔/๑๘๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นางอรุณ สารสันติกุล

ด้วยนางสาวสาวิตตรี อุดมผล นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ได้รับการอนุมัติให้ดำเนินการวิจัยตามโครงการวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ ๖” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด	ประธานกรรมการ
๒. อาจารย์ ดร.เพ็ญพร ทองคำสุก	กรรมการที่ปรึกษาร่วม
๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาพร ศรีหามิ	กรรมการที่ปรึกษาร่วม

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ดังกล่าวข้างต้น ได้พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ ความสามารถ สอดคล้องกับหัวข้อการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าวเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งคำแนะนำของท่านจะเกิดประโยชน์ต่อการปรับปรุงแก้ไขในการสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัยของนักศึกษาให้มีคุณภาพและเหมาะสมเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจแก้ไขเครื่องมือวิจัย ดังแนบมาพร้อมนี้และบัณฑิตวิทยาลัย ขอขอบคุณอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.คณกร สว่างเจริญ)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ ๐๘๐-๖๐๙๖๕๗๐

ที่ อว ๐๖๔๓.๑๔/๓๒๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงทิวสุกรี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขออนุญาตให้ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดลาดประทุมคงคาราม

ด้วยบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ได้เปิดสอนหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน โดยในหลักสูตรนี้กำหนดให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

ในการนี้ นางสาวสาวิตตรี อุดมผล กำลังจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖” ซึ่งมีความจำเป็นต้องทดลองเครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม - ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ จึงใคร่ขออนุญาตจากท่านให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือและเก็บข้อมูล ดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.คณกร สว่างเจริญ)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ ๐-๒๔๗๓-๗๐๐๐ ต่อ ๑๘๑๐

เบอร์ติดต่อนักศึกษา ๐๙๙-๒๑๗๗๖๔๗

ภาคผนวก ค
ผลการวิเคราะห์เครื่องมือ

ตารางที่ 14 การวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนา
ความสามารถฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ที่	แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC	สรุปผล
		1	2	3			
1-4	Occupations	0	+ 1	+ 1	2	0.67	ใช้ได้
5-8	Countries	+ 1	+ 1	+ 1	3	1	ใช้ได้
9-12	Things	0	+ 1	+ 1	2	0.67	ใช้ได้
13-16	Places	+ 1	+ 1	+ 1	3	1	ใช้ได้

ตารางที่ 15 การวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดความสามารถฟัง-พูด
ภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปี
ที่ 6

เรื่อง	ด้าน	ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC	แปลผล
			1	2	3			
Occupations	การฟัง	1	+ 1	+ 1	+ 1	3	1	ใช้ได้
		2	+ 1	+ 1	+ 1	3	1	ใช้ได้
		3	+ 1	+ 1	+ 1	3	1	ใช้ได้
		4	+ 1	+ 1	+ 1	3	1	ใช้ได้
		5	+ 1	+ 1	+ 1	3	1	ใช้ได้
		6	+ 1	+ 1	+ 1	3	1	ใช้ได้
	การพูด	7	+ 1	+ 1	+ 1	3	1	ใช้ได้
		8	+ 1	+ 1	+ 1	3	1	ใช้ได้
		9	+ 1	+ 1	+ 1	3	1	ใช้ได้
		10	+ 1	+ 1	+ 1	3	1	ใช้ได้
		11	+ 1	+ 1	+ 1	3	1	ใช้ได้
		12	+ 1	+ 1	+ 1	3	1	ใช้ได้

ตารางที่ 15 (ต่อ)

เรื่อง	ด้าน	ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC	แปลผล		
			1	2	3					
Countries	การฟัง	13	+ 1	+ 1	+ 1	3	1	ใช้ได้		
		14	+ 1	+ 1	+ 1	3	1	ใช้ได้		
		15	+ 1	+ 1	+ 1	3	1	ใช้ได้		
		16	+ 1	+ 1	+ 1	3	1	ใช้ได้		
		17	+ 1	+ 1	+ 1	3	1	ใช้ได้		
		18	+ 1	+ 1	+ 1	3	1	ใช้ได้		
	การพูด	19	+ 1	+ 1	+ 1	3	1	ใช้ได้		
		20	+ 1	+ 1	+ 1	3	1	ใช้ได้		
		21	+ 1	+ 1	+ 1	3	1	ใช้ได้		
		22	+ 1	+ 1	+ 1	3	1	ใช้ได้		
		23	+ 1	+ 1	+ 1	3	1	ใช้ได้		
		24	+ 1	+ 1	+ 1	3	1	ใช้ได้		
		Things	การฟัง	25	+ 1	+ 1	+ 1	3	1	ใช้ได้
				26	+ 1	+ 1	+ 1	3	1	ใช้ได้
27	+ 1			+ 1	+ 1	3	1	ใช้ได้		
28	+ 1			+ 1	+ 1	3	1	ใช้ได้		
29	+ 1			+ 1	+ 1	3	1	ใช้ได้		
30	+ 1			+ 1	+ 1	3	1	ใช้ได้		
การพูด	31		+ 1	+ 1	+ 1	3	1	ใช้ได้		
	32		+ 1	+ 1	+ 1	3	1	ใช้ได้		
	33		+ 1	+ 1	+ 1	3	1	ใช้ได้		
	34		+ 1	+ 1	+ 1	3	1	ใช้ได้		
	35		+ 1	+ 1	+ 1	3	1	ใช้ได้		
	36		+ 1	+ 1	+ 1	3	1	ใช้ได้		

ตารางที่ 15 (ต่อ)

เรื่อง	ด้าน	ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC	แปลผล
			1	2	3			
Places	การฟัง	37	+ 1	+ 1	+ 1	3	1	ใช้ได้
		38	+ 1	+ 1	+ 1	3	1	ใช้ได้
		39	+ 1	+ 1	+ 1	3	1	ใช้ได้
		40	+ 1	+ 1	+ 1	3	1	ใช้ได้
		41	+ 1	+ 1	+ 1	3	1	ใช้ได้
		42	+ 1	+ 1	+ 1	3	1	ใช้ได้
	การพูด	43	+ 1	+ 1	+ 1	3	1	ใช้ได้
		44	+ 1	+ 1	+ 1	3	1	ใช้ได้
		43	+ 1	+ 1	+ 1	3	1	ใช้ได้
		46	+ 1	+ 1	+ 1	3	1	ใช้ได้
		48	+ 1	+ 1	+ 1	3	1	ใช้ได้
		48	+ 1	+ 1	+ 1	3	1	ใช้ได้

ตารางที่ 16 การวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบสอบถามความพึงพอใจการพัฒนา
ความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC	แปลผล
	1	2	3			
1.ด้านเนื้อหาสาระ						
1.1 เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
1.2 เนื้อหาเหมาะสมกับระดับของ นักเรียน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
1.3 ความรู้ที่ได้รับสามารถเชื่อมโยง กับการพัฒนาทักษะกระบวนการทาง	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ตารางที่ 16 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC	แปลผล
	1	2	3			
วิทยาศาสตร์ที่สอดแทรกในเนื้อหาได้เป็นอย่างดี						
1.4 สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปแก้ปัญหาและเชื่อมโยงกับวิชาอื่นๆได้เป็นอย่างดี	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2.ด้านครูผู้สอน						
2.1 ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนฟังอย่างชัดเจน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2.2 ครูให้คำปรึกษาและอำนวยความสะดวกแก่นักเรียนในการเรียนรู้อย่างทั่วถึง	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2.3 ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงออกในแต่ละกิจกรรมเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2.4 ครูใช้คำถามระหว่างการเรียนการสอนที่กระตุ้นให้นักเรียนได้เกิดการคิดและอยากมีส่วนร่วมในกิจกรรม	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3.ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน						
3.1 การจัดการเรียนรู้แบบภาษาเพื่อการสื่อสารสามารถพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษได้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3.2 การจัดการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติกิจกรรมจากง่ายไปหายาก	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ตารางที่ 16 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	IOC	แปลผล
	1	2	3			
3.3 กิจกรรมการเรียนรู้ เนื้อหา ภาษารูปแบบตรงตามเนื้อหา และความสนใจของนักเรียน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3.4 กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับเวลา	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4. การวัดและประเมินผล						
4.1 วิธีการวัดและประเมินผล						
สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และกิจกรรมการเรียนการสอน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4.2 มีการเก็บข้อมูลระหว่างการปฏิบัติกิจกรรมเพื่อใช้ประกอบในการวัดผล						
	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4.3 นักเรียนทราบผลการประเมินการเรียนรู้ของตนเอง						
	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ตารางที่ 17 ค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) แบบทดสอบวัดความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อ	ความยากง่าย (P)	ค่าอำนาจจำแนก(r)	ข้อ	ความยากง่าย (P)	ค่าอำนาจจำแนก(r)
1	0.38	0.29	25	0.41	0.35
2	0.44	0.29	26	0.41	0.24
3	0.52	0.35	27	0.50	0.41
4	0.44	0.24	28	0.47	0.24
5	0.41	0.35	29	0.53	0.24
6	0.32	0.29	30	0.41	0.24

ตารางที่ 17 ต่อ

ข้อ	ความยากง่าย (P)	ค่าอำนาจ จำแนก(r)	ข้อ	ความยากง่าย (P)	ค่าอำนาจ จำแนก(r)
7	0.52	0.47	31	0.52	0.47
8	0.41	0.35	32	0.77	0.45
9	0.50	0.29	33	0.52	0.47
10	0.32	0.29	34	0.77	0.45
11	0.52	0.47	35	0.55	0.41
12	0.52	0.23	36	0.50	0.29
13	0.56	0.29	37	0.38	0.41
14	0.47	0.26	38	0.52	0.47
15	0.77	0.45	39	0.38	0.41
16	0.32	0.29	40	0.41	0.24
17	0.52	0.47	41	0.52	0.47
18	0.41	0.35	42	0.77	0.45
19	0.50	0.29	43	0.52	0.47
20	0.32	0.29	44	0.77	0.45
21	0.52	0.47	45	0.55	0.41
22	0.52	0.23	46	0.50	0.29
23	0.56	0.29	47	0.38	0.41
24	0.47	0.26	48	0.52	0.47
เฉลี่ย				0.49	0.35

ภาคผนวก ง
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ภาคเรียนที่ 1	ปีการศึกษา 2563
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Introducing the pet detective	เวลาเรียน 16 ชั่วโมง
แผนการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Occupations (1)	จำนวน 1 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

ต1.2 ป.6/4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัวและ เรื่องใกล้ตัว

2. จุดประสงค์การเรียนรู้ : นักเรียน

1. สามารถเขียนคำศัพท์และแต่งประโยคเกี่ยวกับอาชีพ ชุดกิจกรรมที่ 1 ได้ (K)
2. สามารถถาม-ตอบและให้ข้อมูลเป็น ประโยคเกี่ยวกับอาชีพ ชุดกิจกรรมที่ 1 ได้ (K)
3. มีทักษะการฟัง-พูด ประโยคเกี่ยวกับอาชีพได้ (P)
4. มีวินัย (A)

3. สาระสำคัญ

การเขียนคำศัพท์และแต่งประโยคเกี่ยวกับอาชีพ การถาม-ตอบและให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ มีทักษะการฟัง-พูด และมีวินัย

4. สาระการเรียนรู้

ชุดกิจกรรมที่ 1

คำศัพท์ (Vocabulary) : policeman , soldier , doctor , nurse , singer , actor

โครงสร้างประโยค (structure) : What does he/she do?
He/She is a/an
What does (name) do?
Name is a/an

5. สมรรถนะผู้เรียน

- ความสามารถในการสื่อสาร

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- มีวินัย

7. กิจกรรมการเรียนรู้ (ใช้กิจกรรมช่องว่างของข้อมูล Information Gap)

7.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up)

1. ครูกล่าวทักทายนักเรียน

ครู (Teacher) : Good morning / afternoon.

นักเรียน (Student) : Good morning teacher.

ครู (Teacher) : How are you today?

นักเรียน (Student) : I'm fine , thank you.

2. ครูแนะนำตัวเอง : My name is(ชื่อ)..... I am a teacher.

3. ครูนำเสนอเกมสลับตำแหน่งตัวอักษรคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพ ให้นักเรียนช่วยกันเรียงตัวอักษรของคำศัพท์ให้ถูกต้อง จำนวน 6 คำ

n a m e c l i o

e d i r l o s

r t o o c d

n r u e s

n i s e s

r o c t a

4. ตรวจสอบการเรียงคำศัพท์

7.2 ขั้นนำเสนอ (Presentation)

ชุดกิจกรรมที่ 1

1. ครูนำเสนอบัตรภาพเกี่ยวกับอาชีพพร้อมตั้งคำถาม

Jame

Ava

Jonh

Anna

Jane**Jim**

Teacher : What does he/she do?

Student : He/She is a/an

Teacher : What does (name) do?

Student : Name is a/an

2. ครูแจกใบความรู้เรื่อง Occupations แล้วให้นักเรียนศึกษาใบความรู้

7.3 ขั้นฝึก (Practice)

1. นักเรียนจับคู่ฝึกถาม-ตอบ ประโยคเกี่ยวกับอาชีพ

S1 : What does (name) do?

S2 : Name is a/an

2. นักเรียนฝึกแต่งประโยคเกี่ยวกับอาชีพในใบงานกิจกรรมที่ 1.1

7.4 ขั้นการใช้ภาษา (Production)

1. แจกใบงานกิจกรรมที่ 2.1 ให้นักเรียนจับคู่สนทนาประโยคเกี่ยวกับอาชีพ

2. ครบบันทึกการประเมินฟัง-พูด ของนักเรียนแต่ละคู่

7.5 ขั้นสรุป (warm up)

ร่วมกันสรุปใบงานกิจกรรมที่ 2.1

8. วัดและประเมินผล

8.1 แบบประเมินการฟัง –พูด

8.2 ใบงานกิจกรรมที่ 1.1 และ 2.1

8.3 ใบความรู้ เรื่อง Occupations

9. สื่อการเรียนรู้

9.1 บัตรคำศัพท์

Jame

Policeman

Ava

Soldier

Jonh

Doctor

Anna

Nurse

Jane

Singer

Jim

Actor

9.2 ใบความรู้ เรื่อง Occupations

9.3 ใบงานกิจกรรมที่ 1.1 และ 2.1

9.4 แบบประเมินฟัง-พูด

10. แหล่งการเรียนรู้

10.1 Internet

10.2 ห้องสมุด

11. บันทึกผลหลังการสอน

11.1 ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

11.2 ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....

11.3 ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

ลงชื่อ ผู้สอน

(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบงานกิจกรรมที่ 1.1

Activity: Occupations 1.1

Directions : Write the word and sentences.

คำชี้แจง : เขียนคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพและแต่งประโยคให้สมบูรณ์

Example

Merchant

He is a merchant.

1.

2.

3.

Blank yellow rectangular area for writing.

4.

Blank yellow rectangular area for writing.

5.

Blank yellow rectangular area for writing.

6.

Blank yellow rectangular area for writing.

ใบงานกิจกรรมที่ 2.1

Activity: Occupations 2.1

Information Gap : A

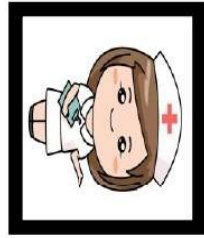
Q : - What does he/she do?

A : - He/She is a

- What does Tim do?

- Tim is a

Name						
Jame			Jonh		Anna	Jane
Occupations	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>
	Jim					
	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>					<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ภาคเรียนที่ 1	ปีการศึกษา 2563
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Introducing the pet detective	เวลาเรียน 16 ชั่วโมง
แผนการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Occupations (2)	จำนวน 1 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

ต1.2 ป.6/4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัวและ เรื่องใกล้ตัว

2. จุดประสงค์การเรียนรู้ : นักเรียน

1. สามารถเขียนคำศัพท์และแต่งประโยคเกี่ยวกับอาชีพ ชุดกิจกรรมที่ 2 ได้ (K)
2. สามารถถาม-ตอบและให้ข้อมูลเป็น ประโยคเกี่ยวกับอาชีพ ชุดกิจกรรมที่ 2 ได้ (K)
3. มีทักษะการฟัง-พูด ประโยคเกี่ยวกับอาชีพได้ (P)
4. มีวินัย (A)

3. สาระสำคัญ

การเขียนคำศัพท์และแต่งประโยคเกี่ยวกับอาชีพ การถาม-ตอบและให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ มีทักษะการฟัง-พูด และมีวินัย

4. สาระการเรียนรู้

ชุดกิจกรรมที่ 2

คำศัพท์ (Vocabulary) : teacher , postman , pilot , journalist , writer , artist

โครงสร้างประโยค (structure) : What does he/she do?
 He/She is a/an
 What does (name) do?
 Name is a/an

5. สมรรถนะผู้เรียน

- ความสามารถในการสื่อสาร

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- มีวินัย

7. กิจกรรมการเรียนรู้ (ใช้กิจกรรมช่องว่างของข้อมูล Information Gap)

7.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up)

1. ครูกล่าวทักทายนักเรียน

ครู (Teacher) : Good morning / afternoon.

นักเรียน (Student) : Good morning teacher.

ครู (Teacher) : How are you today?

นักเรียน (Student) : I'm fine , thank you.

2. ครูแนะนำตัวเอง : My name is(ชื่อ)..... I am a teacher.

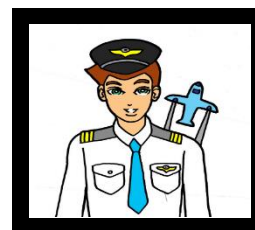
3. เล่นเกมจับคู่คำศัพท์ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มละเท่าๆกันแจกบัตรภาพคำศัพท์และความหมายกลุ่มใดจับคู่ได้ถูกต้องที่สุดชนะ จำนวน 6 คำ

Teacher

Postman

Pilot

Journalist

+

Writer

+

Artist

7.2 **ขั้นนำเสนอ (Presentation)**

ชุดกิจกรรมที่ 2

1. **ครูนำเสนอบัตรภาพเกี่ยวกับอาชีพพร้อมตั้งคำถาม**

Joy

Jack

Sam

Tom

Sue

Peter

Teacher : What does he/she do?

Student : He/She is a/an

Teacher : What does (name) do?

Student : Name is a/an

2. **ครูแจกใบความรู้เรื่อง Occupations แล้วให้นักเรียนศึกษาใบความรู้**

7.3 ขั้นฝึก (Practice)

1. นักเรียนจับคู่ฝึกถาม-ตอบ ประโยคเกี่ยวกับอาชีพ

S1 : What does (name) do?

S2 : Name is a/an

2. นักเรียนฝึกแต่งประโยคเกี่ยวกับอาชีพในใบงานกิจกรรมที่ 1.2

7.4 ขั้นการใช้ภาษา (Production)

1. แจกใบงานกิจกรรมที่ 2.2 ให้นักเรียนจับคู่สนทนาประโยคเกี่ยวกับอาชีพ

2. ครุภัณฑ์การประเมินฟัง-พูด ของนักเรียนแต่ละคู่

7.5 ขั้นสรุป (warm up)

ร่วมกันสรุปใบงานกิจกรรมที่ 2.2

8. วัดและประเมินผล

8.1 แบบประเมินการฟัง -พูด

8.2 ใบงานกิจกรรมที่ 1.2 และ 2.2

8.3 ใบความรู้ เรื่อง Occupations

9. สื่อการเรียนรู้

9.1 บัตรคำศัพท์

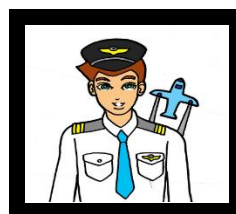
Joy

Teacher

Jack

Postman

Sam

Pilot

Tom

Journalist

Sue

Writer

Peter

Artist

9.2 ใ้บทความรู้ เรื่อง Occupations

9.3 ใ้งานกิจกรรมที่ 1.2 และ 2.2

9.4 แบบประเมินฟัง-พูด

10. แหล่งการเรียนรู้

10.1 Internet

10.2 ห้องสมุด

11. บันทึกผลหลังการสอน

11.1 ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

11.2 ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

11.3 ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้สอน

(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบงานกิจกรรมที่ 1.2

Activity: Occupations 1.2

Directions : Write the word and sentences.

คำชี้แจง : เขียนคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพและแต่งประโยคให้สมบูรณ์

Example

Photographer

Blank yellow writing area with two horizontal dashed lines for text alignment.

Blank yellow writing area with two horizontal dashed lines for text alignment.

Blank yellow writing area with two horizontal dashed lines for text alignment.

Blank yellow writing area with two horizontal dashed lines for text alignment.

ใบงานกิจกรรมที่ 2.2

Activity: Occupations 2.2

Information Gap : A

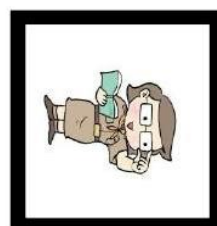
Q : - What does he/she do?

A : - He/She is a

- What does Tim do?

- Tim is a

Name	Joy	Jack	Sam	Tom	Sue	Peter
Occupations	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	 <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	 <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	 <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ภาคเรียนที่ 1	ปีการศึกษา 2563
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Introducing the pet detective	เวลาเรียน 16 ชั่วโมง
แผนการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Occupations (3)	จำนวน 1 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

ต1.2 ป.6/4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัวและ เรื่องใกล้ตัว

2. จุดประสงค์การเรียนรู้ : นักเรียน

1. สามารถเขียนคำศัพท์และแต่งประโยคเกี่ยวกับอาชีพ ชุดกิจกรรมที่ 3 ได้ (K)
2. สามารถถาม-ตอบและให้ข้อมูลเป็น ประโยคเกี่ยวกับอาชีพ ชุดกิจกรรมที่ 3 ได้ (K)
3. มีทักษะการฟัง-พูด ประโยคเกี่ยวกับอาชีพได้ (P)
4. มีวินัย (A)

3. สาระสำคัญ

การเขียนคำศัพท์และแต่งประโยคเกี่ยวกับอาชีพ การถาม-ตอบและให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ มีทักษะการฟัง-พูด และมีวินัย

4. สาระการเรียนรู้

ชุดกิจกรรมที่ 3

คำศัพท์ (Vocabulary) : farmer , merchant , mechanic , engineer , chemist , fireman

โครงสร้างประโยค (structure)

: What does he/she do?

He/She is a/an

What does (name) do?

Name is a/an

5. สมรรถนะผู้เรียน

- ความสามารถในการสื่อสาร

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- มีวินัย

7. กิจกรรมการเรียนรู้ (ใช้กิจกรรมช่องว่างของข้อมูล Information Gap)

7.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up)

1. ครูกล่าวทักทายนักเรียน

ครู (Teacher) : Good morning / afternoon.

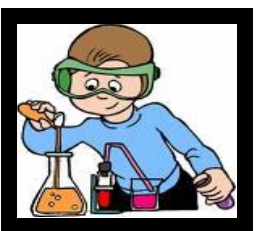
นักเรียน (Student) : Good morning teacher.

ครู (Teacher) : How are you today?

นักเรียน (Student) : I'm fine , thank you.

2. ครูแนะนำตัวเอง : My name is(ชื่อ)..... I am a teacher.

3. ครูนำเสนอเกมแข่งเค้แมน นักเรียนแบ่งกลุ่มเท่าๆกัน โดยกลุ่มหนึ่งมีบัตรภาพ และนักเรียนอีกกลุ่มหนึ่งพยายามเดาความหมายนั้น โดยเลือกตัวอักษรให้มีความหมายตรงกับรูปภาพ โดยสามารถเดาตัวอักษรได้จำกัดครั้ง จำนวน 6 คำ

4. ตรวจสอบคำศัพท์

7.2 ขั้นนำเสนอ (Presentation)

ชุดกิจกรรมที่ 3

1. ครุนำเสนอบัตรภาพเกี่ยวกับอาชีพพร้อมตั้งคำถาม

Dang

Boy

Smith

Tommy

Rose

Jack

Teacher : What does he/she do?

Student : He/She is a/an

Teacher : What does (name) do?

Student : Name is a/an

2. ครูแจกใบความรู้เรื่อง Occupations แล้วให้นักเรียนศึกษาใบความรู้

7.3 ขั้นฝึก (Practice)

1. นักเรียนจับคู่ฝึกถาม-ตอบ ประโยคเกี่ยวกับอาชีพ

S1 : What does (name) do?

S2 : Name is a/an

2. นักเรียนฝึกแต่งประโยคเกี่ยวกับอาชีพในใบงานกิจกรรมที่ 1.3

7.4 ขั้นการใช้ภาษา (Production)

1. แจกใบงานกิจกรรมที่ 2.3 ให้นักเรียนจับคู่สนทนาประโยคเกี่ยวกับอาชีพ

2. ครุบันทึกการประเมินฟัง-พูด ของนักเรียนแต่ละคู่

7.5 ขั้นสรุป (warm up)

ร่วมกันสรุปใบงานกิจกรรมที่ 2.3

8. วัดและประเมินผล

- 8.1 แบบประเมินการฟัง –พูด
- 8.2 ใบงานกิจกรรมที่ 1.3 และ 2.3
- 8.3 ใบความรู้ เรื่อง Occupations

9. สื่อการเรียนรู้

9.1 บัตรคำศัพท์

Dang

Farmer

Boy

Merchant

Smith

Mechanic

Tommy

Engineer

Rose

Chemist

Jack

Fireman

- 9.2 ใบความรู้ เรื่อง Occupations
- 9.3 ใบงานกิจกรรมที่ 1.3 และ 2.3
- 9.4 แบบประเมินฟัง-พูด

10. บันทึกผลหลังการสอน

10.1 ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

10.2 ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....

10.3 ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

ลงชื่อ ผู้สอน

(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบงานกิจกรรมที่ 1.3

Activity: Occupations 1.3

Directions : Write the word and sentences.

คำชี้แจง : เขียนคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพและแต่งประโยคให้สมบูรณ์

Example

Two horizontal dashed lines on a yellow background, intended for writing.

Two horizontal dashed lines on a yellow background, intended for writing.

ใบงานกิจกรรมที่ 2.3

Activity: Occupations 2.3

Information Gap : A

Q : - What does he/she do?

- What does Tim do?

- What does Tim do?

A : - He/She is a

- Tim is a

- Tim is a

Name	Dang	Boy	Smith	Tommy	Rose	Jack
Occupations	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	 <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	 <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	 <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>

ใบงานกิจกรรมที่ 2.3

Activity: Occupations 2.3

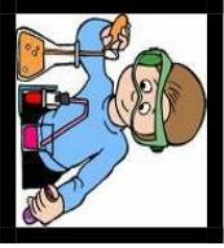
Information Gap : B

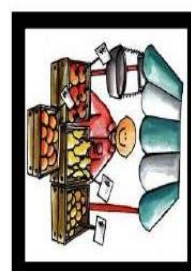
Q : - What does he/she do?

A : - He/She is a

- What does Tim do?

- Tim is a

Name	Dang	Boy	Smith	Tommy	Rose	Jack
Occupations						

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ภาคเรียนที่ 1	ปีการศึกษา 2563
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Introducing the pet detective	เวลาเรียน 16 ชั่วโมง
แผนการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Occupations (4)	จำนวน 1 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

ต1.2 ป.6/4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัวและ เรื่องใกล้ตัว

2. จุดประสงค์การสอบ : นักเรียน

สามารถถาม-ตอบและให้ข้อมูลเป็นประโยคเกี่ยวกับอาชีพได้

3. สาระสำคัญ

ถาม-ตอบและให้ข้อมูลเป็นประโยคเกี่ยวกับอาชีพ

4. สาระการเรียนรู้

คำศัพท์ (Vocabulary) : actor , soldier , pilot , artist , engineer, farmer

โครงสร้างประโยค (structure) : What does (name) do?

Name is a/an

5. สมรรถนะผู้เรียน

- ความสามารถในการสื่อสาร

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- มีวินัย

7. กิจกรรมการเรียนรู้ (ใช้กิจกรรมช่องว่างของข้อมูล Information Gap)

1. แจกจุดประสงค์การสอบ

2. ให้นักเรียนจับคู่และครูแจกแบบทดสอบพร้อมประเมินการฟัง-พูด

8. การวัดและประเมินผล

8.1 แบบการประเมินการฟัง –พูด (แบบทดสอบ)

8.2 ตรวจแบบทดสอบเกี่ยวกับอาชีพ

9. สื่อการเรียนรู้

9.1 แบบประเมินการฟัง –พูด

9.2 แบบทดสอบเกี่ยวกับอาชีพ

10. แหล่งการเรียนรู้

10.1 Internet

10.2 ห้องสมุด

11. บันทึกผลหลังการสอบ

11.1 ผลการเรียนรู้

.....
.....
.....

11.2 ปัญหาและอุปสรรค

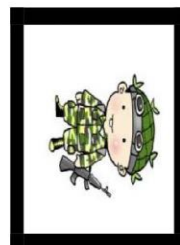
.....
.....
.....

11.3 ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

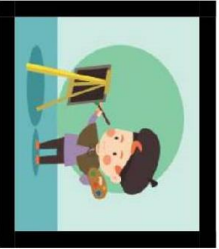
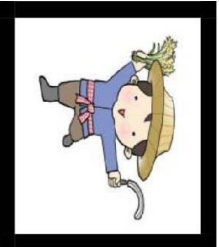
แบบทดสอบชุดที่ 1

Occupations

Information Gap : B

Q : What does (name) do?

A : Name is a / an

Occupations		Name	Jim	Ava	Sam	Peter	Tommy	Dang
					

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ภาคเรียนที่ 1	ปีการศึกษา 2563
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Introducing the pet detective	เวลาเรียน 16 ชั่วโมง
แผนการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Countries (1)	จำนวน 1 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

ต1.2 ป.6/4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัวและ เรื่องใกล้ตัว

2. จุดประสงค์การเรียนรู้ : นักเรียน

1. สามารถเขียนคำศัพท์และแต่งประโยคเกี่ยวกับประเทศ ชุดกิจกรรมที่ 1 ได้ (K)
2. สามารถถาม-ตอบและให้ข้อมูลเป็น ประโยคเกี่ยวกับประเทศ ชุดกิจกรรมที่ 1 ได้ (K)
3. มีทักษะการฟัง-พูด ประโยคเกี่ยวกับประเทศได้ (P)
4. มีวินัย (A)

3. สาระสำคัญ

การเขียนคำศัพท์และแต่งประโยคเกี่ยวกับประเทศ การถาม-ตอบและให้ข้อมูลเกี่ยวกับ ประเทศ

มีทักษะการฟัง-พูด และมีวินัย

4. สาระการเรียนรู้

ชุดกิจกรรมที่ 1

คำศัพท์ (Vocabulary)

: Japan , Australia , The united states of America , Canada , France , China

โครงสร้างประโยค (structure)

: What's the country?

.....(ชื่อประเทศ)

5. สมรรถนะผู้เรียน

- ความสามารถในการสื่อสาร

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- มีวินัย

7. กิจกรรมการเรียนรู้ (ใช้กิจกรรมช่องว่างของข้อมูล Information Gap)

7.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up)

1. ครูกล่าวทักทายนักเรียน

ครู (Teacher) : Good morning / afternoon.

นักเรียน (Student) : Good morning teacher.

ครู (Teacher) : How are you today?

นักเรียน (Student) : I'm fine , thank you.

2. ครูแนะนำตัวเอง : My name is(ชื่อ)..... I am a teacher.

3. ครูนำเสนอเกมบัตรคำฟ้าผ่า (Lightning Flashcards) แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม เท่า ๆ กัน โดยให้นักเรียน ยืนเป็นแถวตอนลึก ครูยืนอยู่หน้าชั้นเรียนพร้อมกับ บัตรคำ ให้นักเรียน ส่งตัวแทนของกลุ่มไปพบครูทีละคน ครูให้ตัวแทนของแต่ละกลุ่มดูบัตรคำ เมื่อครูพูดว่า “1-2-3 what is it?” ให้นักเรียนหันหลังกลับไปแล้วตอบ เด็กที่ตอบได้ถูกต้อง ก่อน จะเป็นฝ่ายได้คะแนน เล่น ไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะครบทุกคน กลุ่มที่ได้คะแนนสะสม มากที่สุดเป็นฝ่ายชนะ จำนวน 6 คำ

Japan

Australia

**The united states of
America**

France

Canada

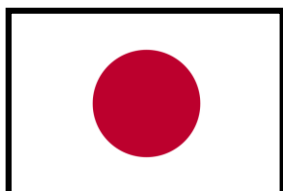
China

4. ตรวจสอบความถูกต้องคำศัพท์

7.2 ขั้นนำเสนอ (Presentation)

ชุดกิจกรรมที่ 1

1. แจกใบความรู้ให้กับนักเรียนทุกคน
2. เสนอภาพธงแต่ละประเทศ และตั้งคำถาม

Teacher : What's the Country?

Students :(ชื่อประเทศ).....

3. ตุ่มถามนักเรียนเป็นรายบุคคล

7.3 ขั้นฝึก (Practice)

1. นักเรียนจับคู่ฝึกถาม-ตอบ ประโยคเกี่ยวกับประเทศโดยแจกบัตรภาพธงให้นักเรียนแต่ละคู่

S1 : What is the Country?

S2 :(ชื่อประเทศ).....

2. ครูเดินตรวจการถาม-ตอบ ประโยคและเสนอแนะกับนักเรียนที่พูดไม่ถูกต้อง
3. ให้นักเรียนทุกทำทำใบงานกิจกรรมที่ 1.5

7.4 ขั้นการใช้ภาษา (Production)

1. แจกใบงานกิจกรรมที่ 2.5 ให้นักเรียนจับคู่สนทนาประโยคเกี่ยวกับประเทศ
2. ครูบันทึกการประเมินฟัง-พูด ของนักเรียนแต่ละคู่

7.5 ขั้นสรุป (warm up)

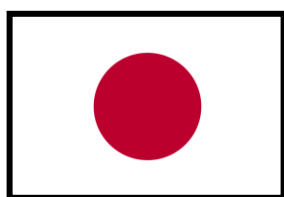
- ร่วมกันสรุปใบงานกิจกรรมที่ 2.5

8. วัดและประเมินผล

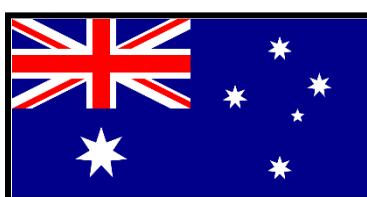
- 8.1 แบบประเมินการฟัง – พูด
- 8.2 ใบงานกิจกรรมที่ 1.1 และ 2.1
- 8.3 ใบความรู้ เรื่อง Countries

9. สื่อการเรียนรู้

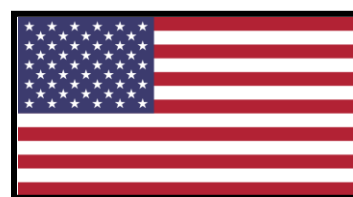
- 9.1 บัตรคำศัพท์

Japan

Australia

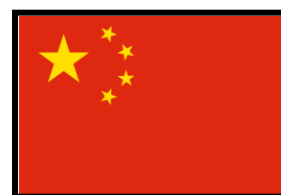
The United States of America

Canada

France

China

- 9.2 ใบความรู้ เรื่อง Countries
- 9.3 ใบงานกิจกรรมที่ 1.5 และ 2.5
- 9.4 แบบประเมินฟัง-พูด

10. แหล่งการเรียนรู้

- 10.1 Internet
- 10.2 ห้องสมุด

11. บันทึกผลหลังการสอน

11.1 ผลการเรียนรู้

.....
.....
.....

11.2 ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....

11.3 ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

ลงชื่อ ผู้สอน

(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบงานกิจกรรมที่ 1.5
Activity: Countries 1.5

Directions : Write the word and sentences.

คำชี้แจง : เขียนคำศัพท์เกี่ยวกับประเทศและแต่งประโยคให้สมบูรณ์

Example

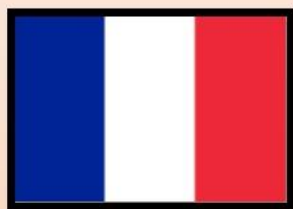

Two horizontal dashed lines on a yellow background, intended for writing.

Two horizontal dashed lines on a yellow background, intended for writing.

Two horizontal dashed lines on a yellow background, intended for writing.

Two horizontal dashed lines on a yellow background, intended for writing.

ใบงานกิจกรรมที่ 2.5

Activity: Countries 2.5

Information Gap : A

Q : What's the country number.....? A :(ชื่อประเทศ).....

Number	Countries	
1		
2		Australia
3		
4		Canada
5		
6		China

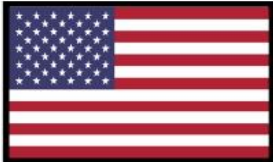

ใบงานกิจกรรมที่ 2.5

Activity: Countries 2.5

Information Gap : B

Q : What's the country number.....? A :(ชื่อประเทศ).....

Number	Countries	
1		Japan
2		
3		The United States of America
4		
5		France
6		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ภาคเรียนที่ 1	ปีการศึกษา 2563
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Introducing the pet detective	เวลาเรียน 16 ชั่วโมง
แผนการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง Countries (2)	จำนวน 1 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

ต1.2 ป.6/4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัวและ เรื่อง ใกล้ตัว

2. จุดประสงค์การเรียนรู้ : นักเรียน

1. สามารถเขียนคำศัพท์และแต่งประโยคเกี่ยวกับประเทศ ชุดกิจกรรมที่ 2 ได้ (K)
2. สามารถถาม-ตอบและให้ข้อมูลเป็น ประโยคเกี่ยวกับประเทศ ชุดกิจกรรมที่ 2 ได้ (K)
3. มีทักษะการฟัง-พูด ประโยคเกี่ยวกับประเทศได้ (P)
4. มีวินัย (A)

3. สาระสำคัญ

การเขียนคำศัพท์และแต่งประโยคเกี่ยวกับประเทศ การถาม-ตอบและให้ข้อมูลเกี่ยวกับ ประเทศ มีทักษะการฟัง-พูด และมีวินัย

4. สาระการเรียนรู้

ชุดกิจกรรมที่ 2

คำศัพท์ (Vocabulary)

: Turkey , Jordan , Philippines ,
Singapore , Indonesia , India

โครงสร้างประโยค (structure)

: Where is he/she from?

He/She is from

Where is (name) from?

Name is from

5. สมรรถนะผู้เรียน

- ความสามารถในการสื่อสาร

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- มีวินัย

7. กิจกรรมการเรียนรู้ (ใช้กิจกรรมช่องว่างของข้อมูล Information Gap)

7.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up)

1. ครูกล่าวทักทายนักเรียน

ครู (Teacher) : Good morning / afternoon.

นักเรียน (Student) : Good morning teacher.

ครู (Teacher) : How are you today?

นักเรียน (Student) : I'm fine , thank you.

2. ครูแนะนำตัวเอง : My name is(ชื่อ)..... I am a teacher.

3. ครูนำเสนอเกม Up and Down ครูเตรียมบัตรคำจำนวน 2 ชุด โดยครูถือไว้ 1 ชุด และแจกนักเรียน ไป 1 ชุด ครูแจกบัตรคำให้นักเรียน คนละ 2-5 ใบ แล้วให้นักเรียน นั่งลง ครูเปิดบัตรคำทีละใบ หากนักเรียนคนใดมีบัตรคำที่เหมือนกับที่ครูเปิดก็ให้ยื่นขึ้นแล้วอ่านบัตรคำนั้น จากนั้นก็นั่งลง เล่นไปเรื่อย ๆจนกว่าบัตรคำในมือครูจะหมด จำนวน 6 คำ

Teacher

Turkey
Jordan
Philippines
Singapore
Indonesia
India

Student

Turkey
Jordan
Philippines
Singapore
Indonesia
India

4. ตรวจสอบความถูกต้องคำศัพท์

7.2 ขั้นนำเสนอ (Presentation)

ชุดกิจกรรมที่ 2

1. แจกใบความรู้ให้กับนักเรียนทุกคน
2. เสนอภาพธงแต่ละประเทศ และตั้งคำถาม

Teacher : What is the Country?

Students :(ชื่อประเทศ).....

3. สุ่มถามนักเรียนเป็นรายบุคคล

7.3 ขั้นฝึก (Practice)

1. นักเรียนจับคู่ฝึกถาม-ตอบ ประโยคเกี่ยวกับประเทศ

S1 : What is the Country?

S2 :(ชื่อประเทศ).....

2. ครูเดินตรวจการถาม-ตอบ ประโยคและเสนอแนะกับนักเรียนที่พูดไม่ถูกต้อง

3. ให้นักเรียนทุกทำทำใบงานกิจกรรมที่ 1.6

7.4 ขั้นการใช้ภาษา (Production)

1. แจกใบงานกิจกรรมที่ 2.6 ให้นักเรียนจับคู่สนทนาประโยคเกี่ยวกับประเทศ

2. ครูบันทึกการประเมินฟัง-พูด ของนักเรียนแต่ละคู่

7.5 ขั้นสรุป (warm up)

ร่วมกันสรุปใบงานกิจกรรมที่ 2.6

8. วัดและประเมินผล

8.1 แบบประเมินการฟัง – พูด

8.2 ใบงานกิจกรรมที่ 1.6 และ 2.6

8.3 ใบความรู้ เรื่อง Countries

9. สื่อการเรียนรู้

9.1 บัตรคำศัพท์

Turkey

Jordan

Philippines

Singapore

Indonesia

India

9.2 ใบความรู้ เรื่อง Countries

9.3 ใบงานกิจกรรมที่ 1.6 และ 2.6

9.4 แบบประเมินฟัง-พูด

10. แหล่งการเรียนรู้

10.1 Internet

10.2 ห้องสมุด

11. บันทึกผลหลังการสอน

11.1 ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

11.2 ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

11.3 ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้สอน

(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

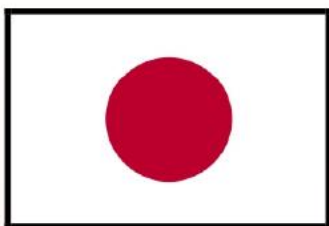
ใบงานกิจกรรมที่ 1.6

Activity: Countries 1.6

Directions : Write the word and sentences.

คำชี้แจง : เขียนคำศัพท์เกี่ยวกับประเทศและแต่งประโยคให้สมบูรณ์

Example

Blank writing area with two horizontal dashed lines for text entry.

Blank writing area with two horizontal dashed lines for text entry.

Blank writing area with two horizontal dashed lines for text entry.

Two horizontal dashed lines on a yellow background for writing.

Two horizontal dashed lines on a yellow background for writing.

Two horizontal dashed lines on a yellow background for writing.

Two horizontal dashed lines on a yellow background for writing.

ใบงานกิจกรรมที่ 2.6

Activity: Countries 2.6

Information Gap : A

Q : What's the country number.....?

A :(ชื่อประเทศ).....

	Number	Countries
	1	
	2	 Jordan
	3	
	4	 Singapore
	5	
	6	 India

ใบงานกิจกรรมที่ 2.6

Activity: Countries 2.6

Information Gap : B

Q : What's the country number.....?

A :(ชื่อประเทศ).....

	Number	Countries
	1	 Turkey
	2	
	3	 Philippines
	4	
	5	 Indonesia
	6	

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ภาคเรียนที่ 1	ปีการศึกษา 2563
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Introducing the pet detective	เวลาเรียน 16 ชั่วโมง
แผนการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง Countries (3)	จำนวน 1 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

ต1.2 ป.6/4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัวและ เรื่อง ใกล้ตัว

2. จุดประสงค์การเรียนรู้ : นักเรียน

1. สามารถเขียนคำศัพท์และแต่งประโยคเกี่ยวกับประเทศ ชุดกิจกรรมที่ 3 ได้ (K)
2. สามารถถาม-ตอบและให้ข้อมูลเป็น ประโยคเกี่ยวกับประเทศ ชุดกิจกรรมที่ 3 ได้ (K)
3. มีทักษะการฟัง-พูด ประโยคเกี่ยวกับประเทศได้ (P)
4. มีวินัย (A)

3. สาระสำคัญ

การเขียนคำศัพท์และแต่งประโยคเกี่ยวกับประเทศ การถาม-ตอบและให้ข้อมูลเกี่ยวกับ ประเทศ มีทักษะการฟัง-พูด และมีวินัย

4. สาระการเรียนรู้

ชุดกิจกรรมที่ 3

คำศัพท์ (Vocabulary)

:Thailand , South Korea , North Korea , Syria , Nepal , Bahrain

โครงสร้างประโยค (structure)

: What's the country?

.....(ชื่อประเทศ)

5. สมรรถนะผู้เรียน

- ความสามารถในการสื่อสาร

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- มีวินัย

7. กิจกรรมการเรียนรู้ (ใช้กิจกรรมช่องว่างของข้อมูล Information Gap)

7.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up)

1. ครูกล่าวทักทายนักเรียน

ครู (Teacher) : Good morning / afternoon.

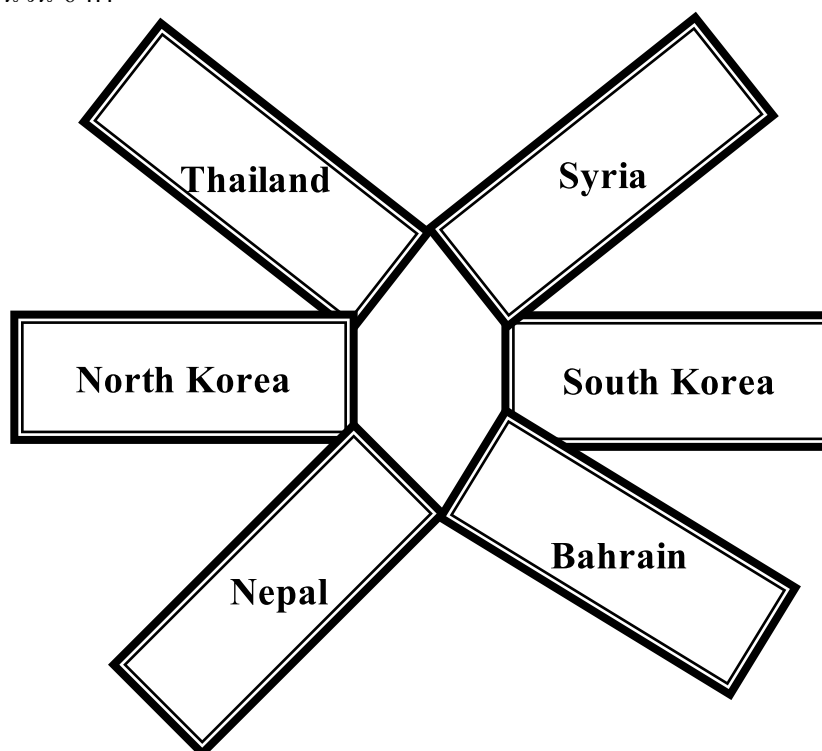
นักเรียน (Student) : Good morning teacher.

ครู (Teacher) : How are you today?

นักเรียน (Student) : I'm fine , thank you.

2. ครูแนะนำตัวเอง : My name is(ชื่อ)..... I am a teacher.

3. ครูนำเสนอเกม Slam โดยให้นักเรียนนั่งล้อมเป็นวงกลมครูวางบัตรคำศัพท์ไว้ตรงกลางวงกลมแล้วให้นักเรียน เอามือวางไว้บนศีรษะของตนเองครูพูดคำศัพท์ออกมา จากนั้นให้นักเรียน แข่งกันแตะที่บัตรคำศัพท์นักเรียนที่แตะบัตรคำศัพท์ได้ถูกต้องอ่านออกเสียงคำศัพท์เป็นคนแรกจะได้คะแนนไปเล่นไปเรื่อย ๆ นักเรียนที่ได้คะแนนมากที่สุดจะเป็นผู้ชนะ จำนวน 6 คำ

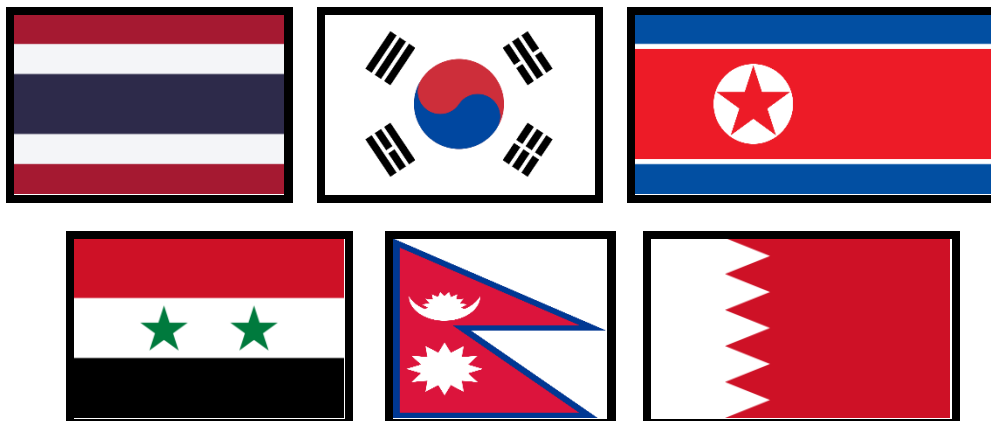

4. ตรวจสอบความถูกต้องคำศัพท์

7.2 ขั้นนำเสนอ (Presentation)

ชุดกิจกรรมที่ 3

1. แจกใบความรู้ให้กับนักเรียนทุกคน
2. เสนอภาพธงแต่ละประเทศ และตั้งคำถาม

Teacher : What's the country?

Students :(ชื่อประเทศ)

3. สุ่มถามนักเรียนเป็นรายบุคคล

7.3 ขั้นฝึก (Practice)

1. นักเรียนจับคู่ฝึกถาม-ตอบ ประโยคเกี่ยวกับประเทศ

S1 : What is the Country?

S2 :(ชื่อประเทศ).....

2. ครูเดินตรวจการถาม-ตอบ ประโยคและเสนอแนะกับนักเรียนที่พูดไม่ถูกต้อง
3. ให้นักเรียนทุกคนทำใบงานกิจกรรมที่ 1.7

7.4 ขั้นการใช้ภาษา (Production)

1. แจกใบงานกิจกรรมที่ 2.7 ให้นักเรียนจับคู่สนทนาประโยคเกี่ยวกับประเทศ
2. ครูบันทึกการประเมินฟัง-พูด ของนักเรียนแต่ละคู่

7.5 ขั้นสรุป (warm up)

- ร่วมกันสรุปใบงานกิจกรรมที่ 2.7

8. วัดและประเมินผล

- 8.1 แบบประเมินการฟัง – พูด
- 8.2 ใบงานกิจกรรมที่ 1.7 และ 2.7
- 8.3 ใบความรู้ เรื่อง Countries

9. สื่อการเรียนรู้

9.1 บัตรคำศัพท์

Thailand

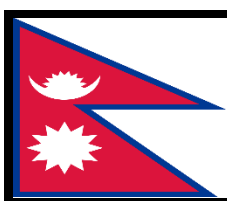
South Korea

North Korea

Syria

Nepal

Bahrain

- 9.2 ใบความรู้ เรื่อง Countries
- 9.3 ใบงานกิจกรรมที่ 1.7 และ 2.7
- 9.4 แบบประเมินฟัง-พูด

10. แหล่งการเรียนรู้

- 10.1 Internet
- 10.2 ห้องสมุด

11. บันทึกผลหลังการสอน

11.1 ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

11.2 ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....

11.3 ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

ลงชื่อ ผู้สอน

(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบงานกิจกรรมที่ 1.7

Activity: Countries 1.7

Directions : Write the word and sentences.

คำชี้แจง : เขียนคำศัพท์เกี่ยวกับประเทศและแต่งประโยคให้สมบูรณ์

Example

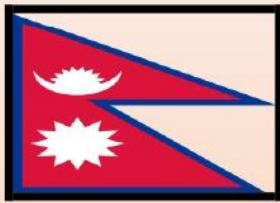

Blank yellow box with two horizontal dashed lines for writing.

Blank yellow box with two horizontal dashed lines for writing.

Blank yellow box with two horizontal dashed lines for writing.

Blank yellow box with two horizontal dashed lines for writing.

ใบงานกิจกรรมที่ 2.7

Activity: Countries 2.7

Information Gap : A

Q : What's the country number.....?

A :(ชื่อประเทศ).....

	Number	Countries
	1	
	2	 South Korea
	3	
	4	 Syria
	5	
	6	 Bahrain

ใบงานกิจกรรมที่ 2.7

Activity: Countries 2.7

Information Gap : B

Q : What's the country number.....?

A :(ชื่อประเทศ).....

Number	Countries	
1		Thailand
2		
3		North Korea
4		
5		Nepal
6		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ภาคเรียนที่ 1	ปีการศึกษา 2563
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Introducing the pet detective	เวลาเรียน 16 ชั่วโมง
แผนการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง Countries (4)	จำนวน 1 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

ต1.2 ป.6/4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัวและ เรื่องใกล้ตัว

2. จุดประสงค์การสอบ : นักเรียน

สามารถถาม-ตอบและให้ข้อมูลเป็นประโยคเกี่ยวกับประเทศได้

3. สาระสำคัญ

ถาม-ตอบและให้ข้อมูลเป็นประโยคเกี่ยวกับประเทศ

4. สาระการเรียนรู้

คำศัพท์ (Vocabulary) : Japan , China , Turkey , Philippines , Syria , Thailand

โครงสร้างประโยค (structure) : What's the country?

.....(ชื่อประเทศ)

5. สมรรถนะผู้เรียน

- ความสามารถในการสื่อสาร

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- มีวินัย

7. กิจกรรมการเรียนรู้ (ใช้กิจกรรมช่องว่างของข้อมูล Information Gap)

1. แจกจุดประสงค์การสอบ

2. ให้นักเรียนจับคู่และครูแจกแบบทดสอบพร้อมประเมินการฟัง-พูด

8. การวัดและประเมินผล

8.1 แบบการประเมินการฟัง –พูด (แบบทดสอบ)

8.2 ตรวจแบบทดสอบเกี่ยวกับประเทศ

9. สื่อการเรียนรู้

9.1 แบบประเมินการฟัง –พูด

9.2 แบบทดสอบเกี่ยวกับประเทศ

10. แหล่งการเรียนรู้

10.1 Internet

10.2 ห้องสมุด

11. บันทึกผลหลังการสอบ**11.1 ผลการเรียนรู้**

.....

.....

.....

11.2 ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

11.3 ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้สอน

(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

แบบทดสอบชุดที่ 2

Countries

Information Gap : A

Q : What's the country number.....?

A :(ชื่อประเทศ).....

	Number	Countries
	1	
	2	 China
	3	
	4	 Philippines
	5	
	6	 Syria

แบบทดสอบชุดที่ 2

Countries

Information Gap : B

Q : What's the country number.....?

A :(ชื่อประเทศ).....

	Number	Countries
	1	 Japan
	2	
	3	 Turkey
	4	
	5	 Thailand
	6	

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ภาคเรียนที่ 1

ปีการศึกษา 2563

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Introducing the pet detective

เวลาเรียน 16 ชั่วโมง

แผนการเรียนรู้ที่ 9 เรื่อง Things (1)

จำนวน 1 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

ต1.2 ป.6/4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัวและ เรื่องใกล้ตัว

2. จุดประสงค์การเรียนรู้ : นักเรียน

1. สามารถเขียนคำศัพท์และแต่งประโยคเกี่ยวกับสิ่งของ ชุดกิจกรรมที่ 1 ได้ (K)
2. สามารถถาม-ตอบและให้ข้อมูลเป็น ประโยคเกี่ยวกับสิ่งของ ชุดกิจกรรมที่ 1 ได้ (K)
3. มีทักษะการฟัง-พูด ประโยคเกี่ยวกับสิ่งของได้ (P)
4. มีวินัย (A)

3. สาระสำคัญ

การเขียนคำศัพท์และแต่งประโยคเกี่ยวกับสิ่งของ การถาม-ตอบและให้ข้อมูลเกี่ยวกับ สิ่งของ มีทักษะการฟัง-พูด และมีวินัย

4. สาระการเรียนรู้

ชุดกิจกรรมที่ 1

คำศัพท์ (Vocabulary) : bottle , can , box , chair , desk , clock

โครงสร้างประโยค (structure) : Where is the?

It is in/on/under the

5. สมรรถนะผู้เรียน

- ความสามารถในการสื่อสาร

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- มีวินัย

7. กิจกรรมการเรียนรู้ (ใช้กิจกรรมช่องว่างของข้อมูล Information Gap)

7.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up)

1. ครูกล่าวทักทายนักเรียน

ครู (Teacher) : Good morning / afternoon.

นักเรียน (Student) : Good morning teacher.

ครู (Teacher) : How are you today?

นักเรียน (Student) : I'm fine , thank you.

2. ครูแนะนำตัวเอง : My name is(ชื่อ)..... I am a teacher.

3. ครูนำเสนอเกมสลับตำแหน่งตัวอักษรคำศัพท์เกี่ยวกับสิ่งของ ให้นักเรียน

ช่วยกันเรียงตัวอักษรของคำศัพท์ให้ถูกต้อง จำนวน 6 คำ

b t l e o t

n a c

b x o

c h i a r

e d b

k c c l o

4. ตรวจสอบการเรียงคำศัพท์

7.2 ขั้นนำเสนอ (Presentation)

ชุดกิจกรรมที่ 1

1. ครูนำเสนอรูปภาพเกี่ยวกับสิ่งของพร้อมตั้งคำถาม

Teacher : What is it?

Student : It is a

2. ครูแจกใบความรู้เรื่อง Things แล้วให้นักเรียนศึกษาใบความรู้

7.3 ขั้นฝึก (Practice)

1. นักเรียนจับคู่ฝึกถาม-ตอบ ประโยคเกี่ยวกับสิ่งของ

S1 : Where is the

S2 : It is in/on/under the

2. นักเรียนฝึกแต่งประโยคเกี่ยวกับสิ่งของในใบงานกิจกรรมที่ 1.9

7.4 ขั้นการใช้ภาษา (Production)

1. แจกใบงานกิจกรรมที่ 2.9 ให้นักเรียนจับคู่สนทนาประโยคเกี่ยวกับสิ่ง

2. ครูบันทึกการประเมินฟัง-พูด ของนักเรียนแต่ละคู่

7.5 ขั้นสรุป (warm up)

ร่วมกันสรุปใบงานกิจกรรมที่ 2.9

8. วัดและประเมินผล

8.1 แบบประเมินการฟัง –พูด

8.2 ใบงานกิจกรรมที่ 1.9 และ 2.9

8.3 ใบความรู้ เรื่อง Things

9. สื่อการเรียนรู้

9.1 บัตรคำศัพท์

bottle

can

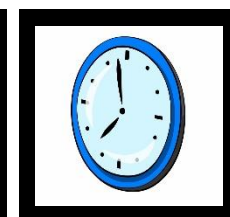
box

chair

desk

clock

9.2 ใบความรู้ เรื่อง Things

9.3 ใบงานกิจกรรมที่ 1.9 และ 2.9

9.4 แบบประเมินฟัง-พูด

10. แหล่งการเรียนรู้

10.1 Internet

10.2 ห้องสมุด

11. บันทึกผลหลังการสอน

11.1 ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

11.2 ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

11.3 ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้สอน

(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบงานกิจกรรมที่ 1.9

Activity: Tings 1.9

Directions : Write the word and sentences.

คำชี้แจง : เขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสิ่งของและแต่งประโยคให้

Example

Blank writing area with two dashed lines for writing.

Blank writing area with two dashed lines for writing.

Blank writing area with two dashed lines for writing.

A yellow rectangular box with a gradient from light to dark yellow. It contains two horizontal dashed lines, one near the top and one near the bottom, for writing.

A yellow rectangular box with a gradient from light to dark yellow. It contains two horizontal dashed lines, one near the top and one near the bottom, for writing.

A yellow rectangular box with a gradient from light to dark yellow. It contains two horizontal dashed lines, one near the top and one near the bottom, for writing.

A yellow rectangular box with a gradient from light to dark yellow. It contains two horizontal dashed lines, one near the top and one near the bottom, for writing.

ใบงานกิจกรรมที่ 2.9
Activity: Things 2.9

Information Gap : A

Q : Where is the?

A : It is in/on/under the

1.
.....
.....
.....

2.
.....
.....
.....

3.
.....
.....
.....

desk

box

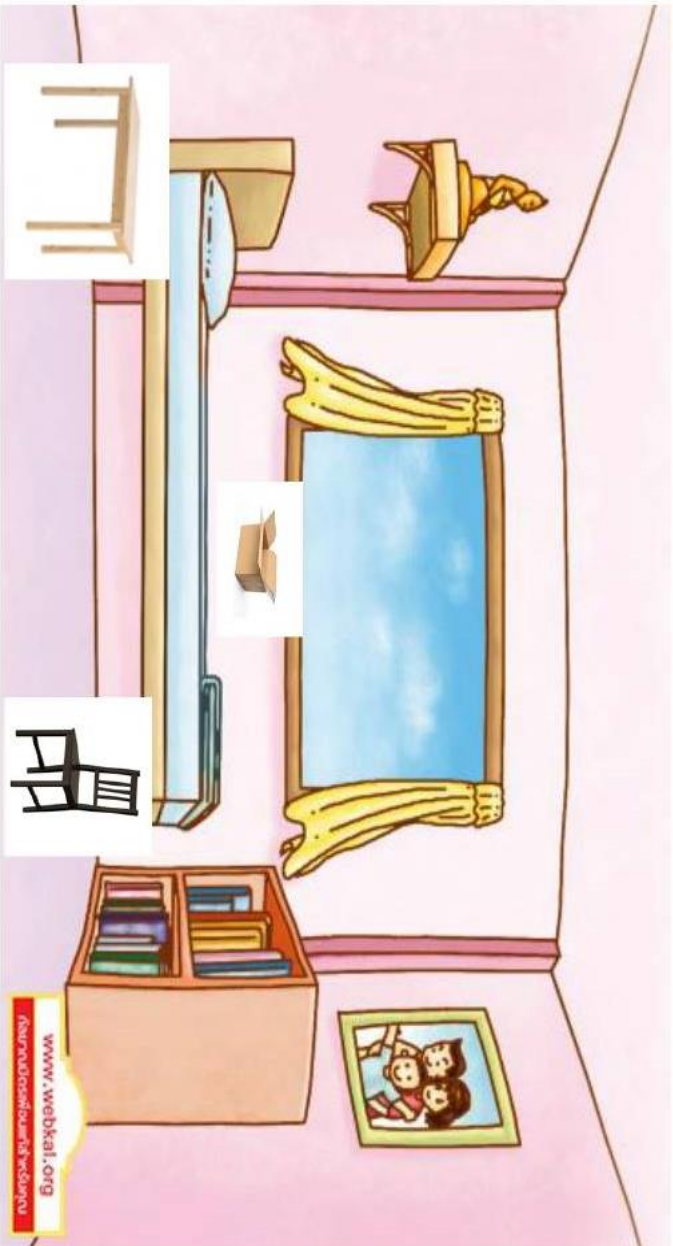
Chair

ใบงานกิจกรรมที่ 2.9
Activity: Things 2.9

Information Gap : B

Q : Where is the

A : It is in/on/under the

1.
.....

2.
.....

3.
.....

Bottle

Can

Clock

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ภาคเรียนที่ 1	ปีการศึกษา 2563
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Introducing the pet detective	เวลาเรียน 16 ชั่วโมง
แผนการเรียนรู้ที่ 10 เรื่อง Things (2)	จำนวน 1 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

ต1.2 ป.6/4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัวและ เรื่อง ใกล้ตัว

2. จุดประสงค์การเรียนรู้ : นักเรียน

1. สามารถเขียนคำศัพท์และแต่งประโยคเกี่ยวกับสิ่งของ ชุดกิจกรรมที่ 2 ได้ (K)
2. สามารถถาม-ตอบและให้ข้อมูลเป็น ประโยคเกี่ยวกับสิ่งของ ชุดกิจกรรมที่ 2 ได้ (K)
3. มีทักษะการฟัง-พูด ประโยคเกี่ยวกับสิ่งของได้ (P)
4. มีวินัย (A)

3. สาระสำคัญ

การเขียนคำศัพท์และแต่งประโยคเกี่ยวกับสิ่งของ การถาม-ตอบและให้ข้อมูลเกี่ยวกับ สิ่งของ มีทักษะการฟัง-พูด และมีวินัย

4. สาระการเรียนรู้

ชุดกิจกรรมที่ 2

คำศัพท์ (Vocabulary) : pencil , paper , bag , glass , fan , lamp
 โครงสร้างประโยค (structure) : Where is the?
 It is in/on/under the

5. สมรรถนะผู้เรียน

- ความสามารถในการสื่อสาร

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- มีวินัย

7. กิจกรรมการเรียนรู้ (ใช้กิจกรรมช่องว่างของข้อมูล Information Gap)

7.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up)

1. ครูกล่าวทักทายนักเรียน

ครู (Teacher) : Good morning / afternoon.

นักเรียน (Student) : Good morning teacher.

ครู (Teacher) : How are you today?

นักเรียน (Student) : I'm fine , thank you.

2. ครูแนะนำตัวเอง : My name is(ชื่อ)..... I am a teacher.

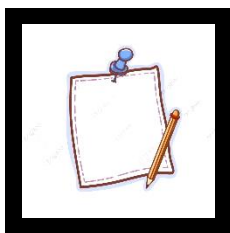
3. เล่นเกมจับคู่คำศัพท์ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มละเท่าๆกันแจกบัตรภาพคำศัพท์และ

ความหมายกลุ่มใดจับคู่ได้ถูกต้องที่สุดชนะ จำนวน 6 คำ

+

Pencil

+

Paper

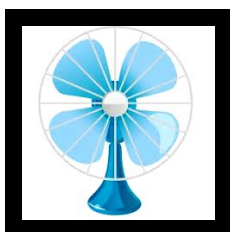
+

Bag

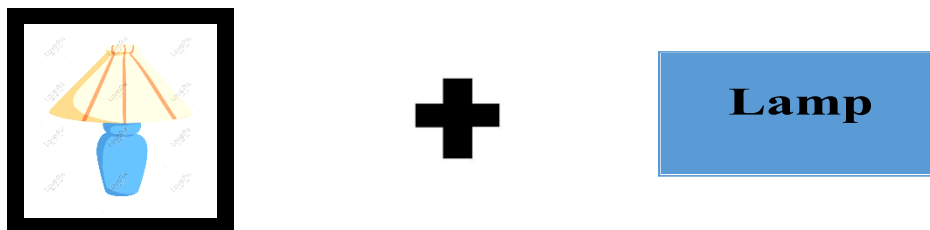
+

Glass

+

Fan

4. ตรวจสอบการจับคู่คำศัพท์

7.2 ขั้นนำเสนอ (Presentation)

ชุดกิจกรรมที่ 1

1. ครูนำเสนอรูปภาพเกี่ยวกับสิ่งของพร้อมตั้งคำถาม

Teacher : What is it?

Student : It is a

2. ครูแจกใบความรู้เรื่อง Things แล้วให้นักเรียนศึกษาใบความรู้

7.3 ขั้นฝึก (Practice)

1. นักเรียนจับคู่ฝึกถาม-ตอบ ประโยคเกี่ยวกับสิ่งของ

S1 : Where is the

S2 : It is in/on/under the

2. นักเรียนฝึกแต่งประโยคเกี่ยวกับสิ่งของในใบงานกิจกรรมที่ 1.10

7.4 ขั้นการใช้ภาษา (Production)

1. แจกใบงานกิจกรรมที่ 2.10 ให้นักเรียนจับคู่สนทนาประโยคเกี่ยวกับสิ่งของ

2. ครูบันทึกการประเมินฟัง-พูด ของนักเรียนแต่ละคู่

7.5 ขั้นสรุป (warm up)

ร่วมกันสรุปใบงานกิจกรรมที่ 2.10

8. วัดและประเมินผล

8.1 แบบประเมินการฟัง – พูด

8.2 ใบงานกิจกรรมที่ 1.10 และ 2.10

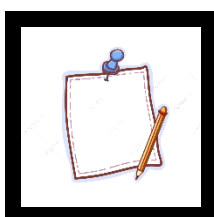
8.3 ใบความรู้ เรื่อง Things

9. สื่อการเรียนรู้

9.1 บัตรคำศัพท์

Pencil

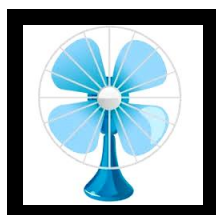
Paper

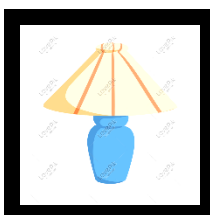
Bag

Glass

Fan

Lamp

9.2 ใบความรู้ เรื่อง Things

9.3 ใบงานกิจกรรมที่ 1.10 และ 2.10

9.4 แบบประเมินฟัง-พูด

10. แหล่งการเรียนรู้

10.1 Internet

10.2 ห้องสมุด

11. บันทึกผลหลังการสอน**11.1 ผลการเรียนรู้**

.....
.....
.....

11.2 ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....

11.3 ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

ลงชื่อ ผู้สอน

(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบงานกิจกรรมที่ 1.10

Activity: Tings 1.10

Directions : Write the word and sentences.

คำชี้แจง : เขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสิ่งของและแต่งประโยคให้สมบูรณ์

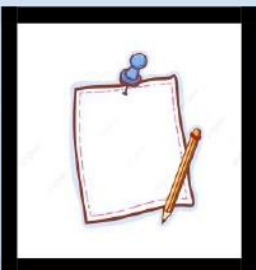
Example

Blank writing area for the example item (bottle), featuring a solid top line, a dashed middle line, and a solid bottom line.

Blank writing area for the example item (pencil), featuring a solid top line, a dashed middle line, and a solid bottom line.

Blank writing area for the example item (notepad), featuring a solid top line, a dashed middle line, and a solid bottom line.

Two horizontal dashed lines on a yellow rectangular background, intended for writing the name of the object.

Two horizontal dashed lines on a yellow rectangular background, intended for writing the name of the object.

Two horizontal dashed lines on a yellow rectangular background, intended for writing the name of the object.

Two horizontal dashed lines on a yellow rectangular background, intended for writing the name of the object.

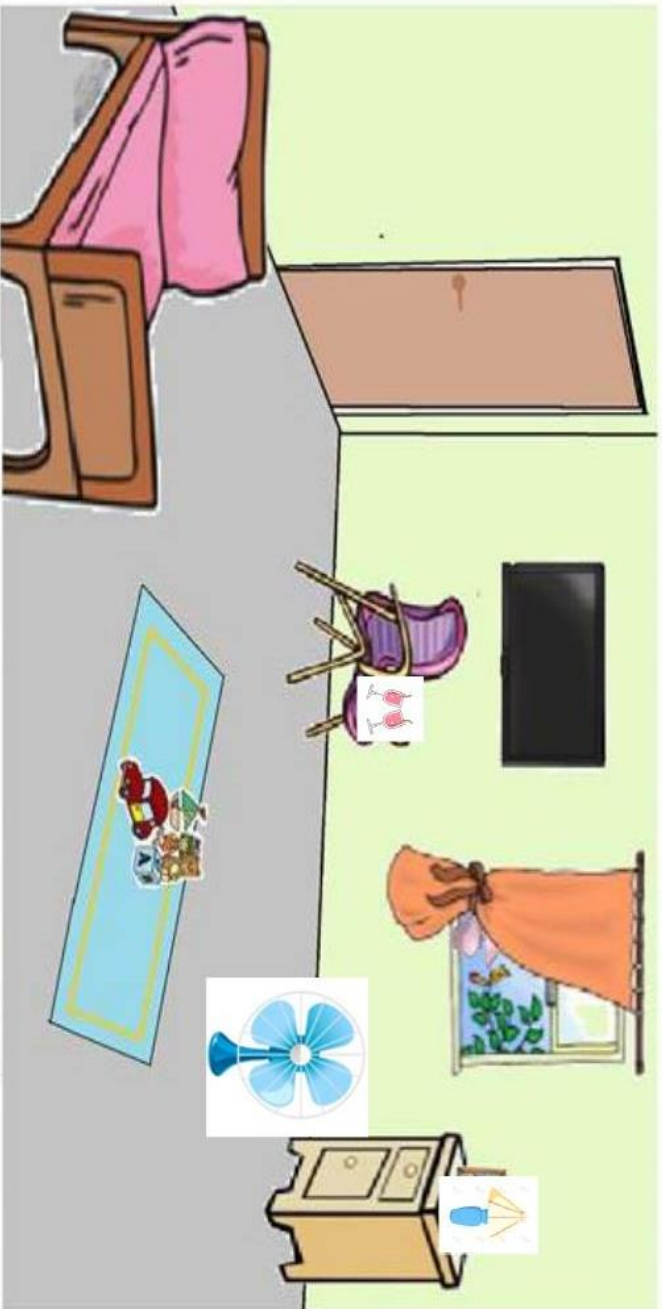
ใบงานกิจกรรมที่ 2.10

Activity: Things 2.10

Information Gap : A

Q : Where is the

A : It is in/on/under the

1.
.....
.....

2.
.....
.....

3.
.....
.....

Pencil

Paper

Bag

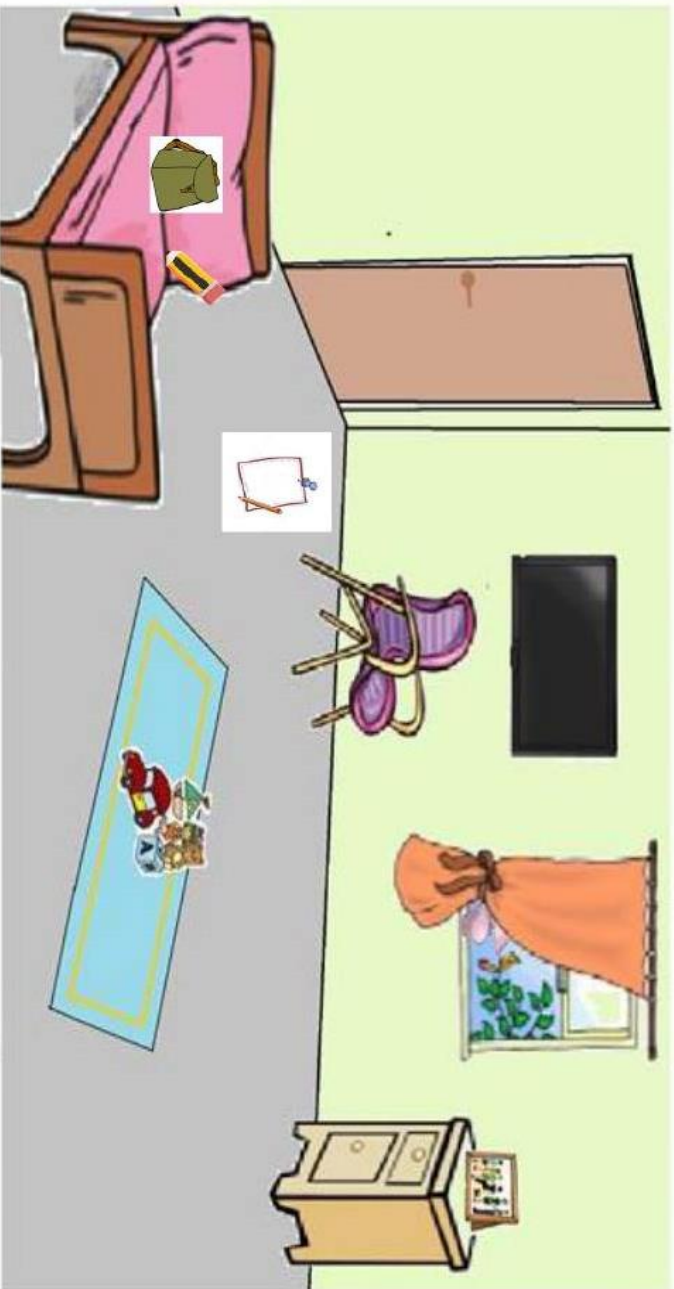
ใบงานกิจกรรมที่ 2.10

Activity: Things 2.10

Information Gap : B

Q : Where is the?

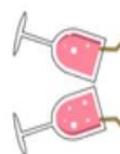
A : It is in/on/under the

1.
.....

2.
.....

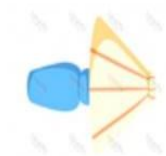
3.
.....

Glass

Fan

Lamp

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ภาคเรียนที่ 1	ปีการศึกษา 2563
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Introducing the pet detective	เวลาเรียน 16 ชั่วโมง
แผนการเรียนรู้ที่ 11 เรื่อง Things (3)	จำนวน 1 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

ต1.2 ป.6/4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัวและ เรื่องใกล้ตัว

2. จุดประสงค์การเรียนรู้ : นักเรียน

1. สามารถเขียนคำศัพท์และแต่งประโยคเกี่ยวกับสิ่งของ ชุดกิจกรรมที่ 3 ได้ (K)
2. สามารถถาม-ตอบและให้ข้อมูลเป็น ประโยคเกี่ยวกับสิ่งของ ชุดกิจกรรมที่ 3 ได้ (K)
3. มีทักษะการฟัง-พูด ประโยคเกี่ยวกับสิ่งของได้ (P)
4. มีวินัย (A)

3. สาระสำคัญ

การเขียนคำศัพท์และแต่งประโยคเกี่ยวกับสิ่งของ การถาม-ตอบและให้ข้อมูลเกี่ยวกับ สิ่งของ มีทักษะการฟัง-พูด และมีวินัย

4. สาระการเรียนรู้

ชุดกิจกรรมที่ 3

คำศัพท์ (Vocabulary) : comb , mirror , iron , telephone , television , vase

โครงสร้างประโยค (structure) : Where is the

It is in/on/under the

5. สมรรถนะผู้เรียน

- ความสามารถในการสื่อสาร

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- มีวินัย

7. กิจกรรมการเรียนรู้ (ใช้กิจกรรมช่องว่างของข้อมูล Information Gap)

7.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up)

1. ครูกล่าวทักทายนักเรียน

ครู (Teacher) : Good morning / afternoon.

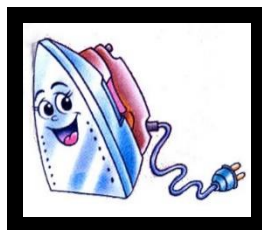
นักเรียน (Student) : Good morning teacher.

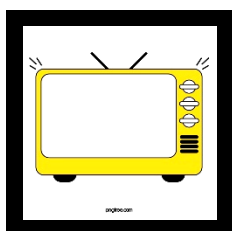
ครู (Teacher) : How are you today?

นักเรียน (Student) : I'm fine , thank you.

2. ครูแนะนำตัวเอง : My name is(ชื่อ)..... I am a teacher.

3. ครูนำเสนอเกมแองก์แมน นักเรียนแบ่งกลุ่มเท่าๆกัน โดยกลุ่มหนึ่งมีบัตรภาพ และนักเรียนอีกกลุ่มหนึ่งพยายามเดาความหมายนั้น โดยเลือกตัวอักษรให้มีความหมายตรงกับรูปภาพ โดยสามารถเดาตัวอักษรได้จำกัดครั้ง จำนวน 6 คำ

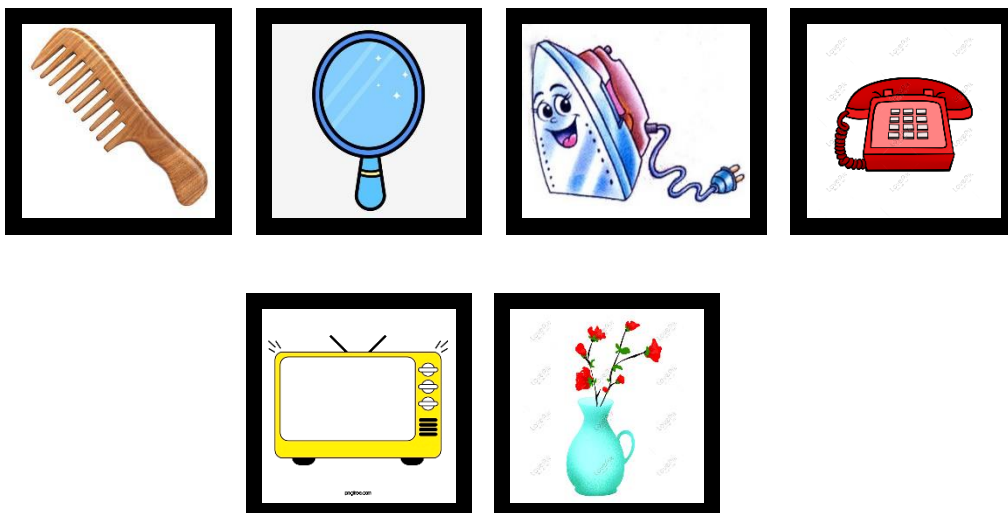

4. ตรวจสอบอักษรคำศัพท์

7.2 ขั้นนำเสนอ (Presentation)

ชุดกิจกรรมที่ 3

1. ครูนำเสนอบัตรภาพเกี่ยวกับสิ่งของพร้อมตั้งคำถาม

Teacher : What is it?

Student: It is a

2. ครูแจกใบความรู้เรื่อง Things แล้วให้นักเรียนศึกษาใบความรู้

7.3 ขั้นฝึก (Practice)

1. นักเรียนจับคู่ฝึกถาม-ตอบ ประโยคเกี่ยวกับสิ่งของ

S1 : Where is the

S2 : It is in/on/under the

2. นักเรียนฝึกแต่งประโยคเกี่ยวกับสิ่งของใน ใบงานกิจกรรมที่ 1.11

7.4 ขั้นการใช้ภาษา (Production)

1. แจกใบงานกิจกรรมที่ 2.11 ให้นักเรียนจับคู่สนทนาประโยคเกี่ยวกับสิ่งของ

2. ครูบันทึกการประเมินฟัง-พูด ของนักเรียนแต่ละคู่

7.5 ขั้นสรุป (warm up)

ร่วมกันสรุปใบงานกิจกรรมที่ 2.11

8. วัดและประเมินผล

- 8.1 แบบประเมินการฟัง – พูด
- 8.2 ใบงานกิจกรรมที่ 1.11 และ 2.11
- 8.3 ใบความรู้ เรื่อง Things

9. สื่อการเรียนรู้

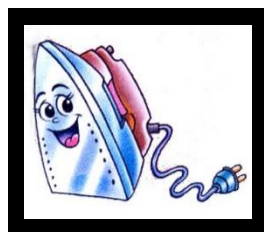
9.1 บัตรคำศัพท์

Comb

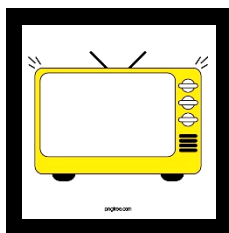
Mirror

Iron

Telephone

Television

Vase

- 9.2 ใบความรู้ เรื่อง Things
- 9.3 ใบงานกิจกรรมที่ 1.11 และ 2.11
- 9.4 แบบประเมินฟัง-พูด

10. แหล่งการเรียนรู้

- 10.1 Internet
- 10.2 ห้องสมุด

11. บันทึกผลหลังการสอน

11.1 ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

11.2 ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....

11.3 ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

ลงชื่อ ผู้สอน

(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบงานกิจกรรมที่ 1.11

Activity: Tings 1.11

Directions : Write the word and sentences.

คำชี้แจง : เขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสิ่งของและแต่งประโยคให้สมบูรณ์

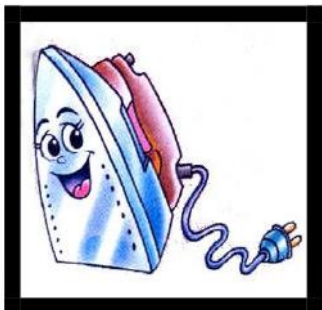
Example

Pencil

It is a pencil.

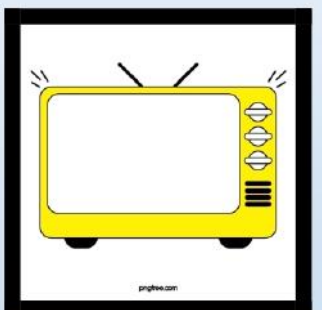

Blank yellow writing area with two horizontal dashed lines for handwriting practice.

Blank yellow writing area with two horizontal dashed lines for handwriting practice.

Blank yellow writing area with two horizontal dashed lines for handwriting practice.

Blank yellow writing area with two horizontal dashed lines for handwriting practice.

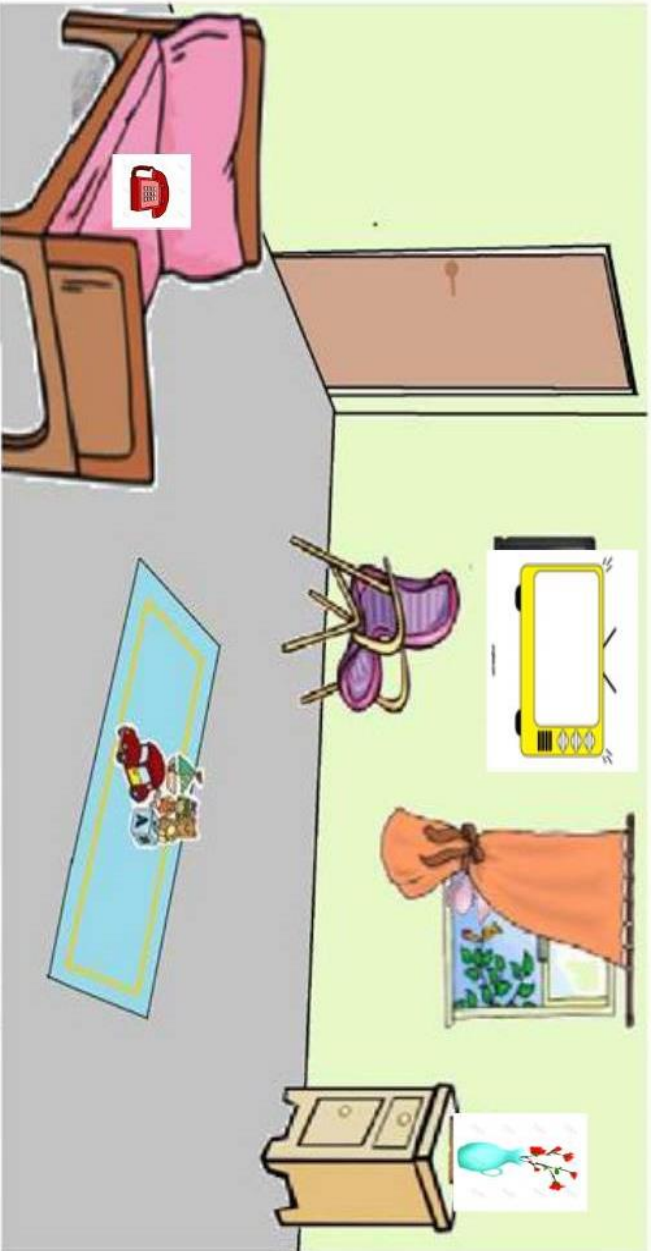
ใบงานกิจกรรมที่ 2.11

Activity: Things 2.11

Information Gap : A

Q : Where is the

A : It is in/on/under the

1.

2.

3.

Comb

Mirror

Iron

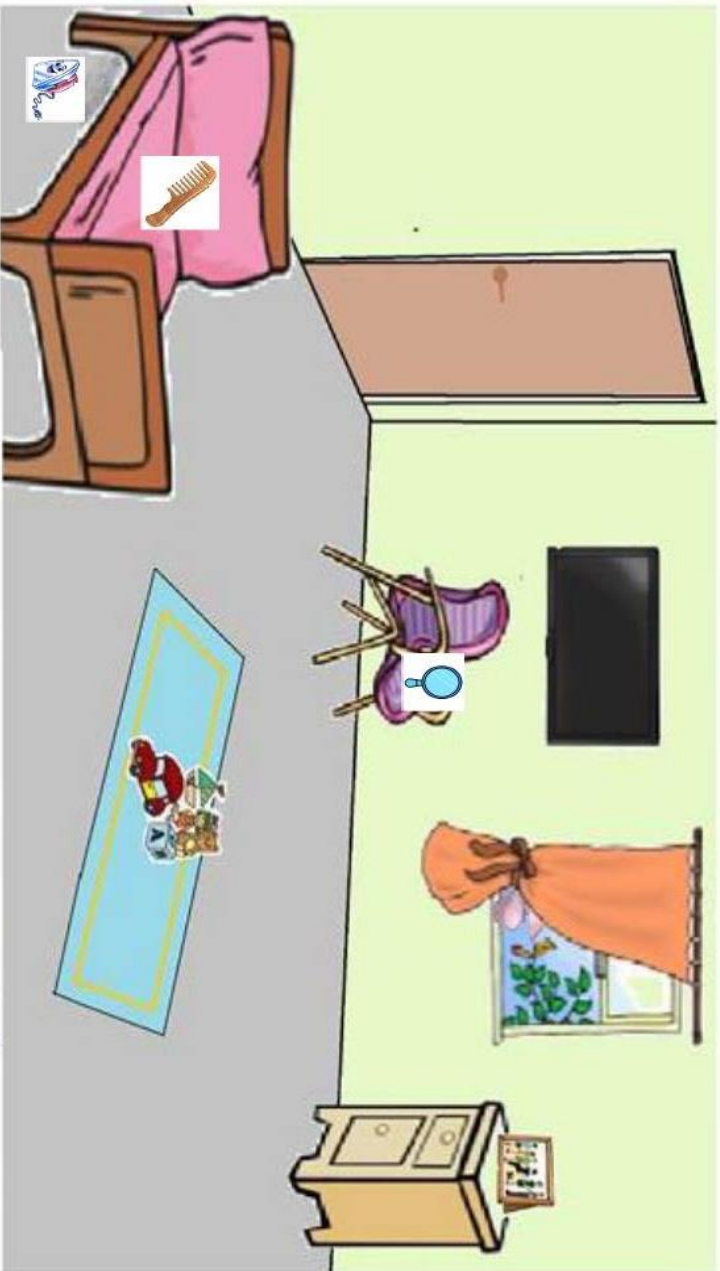
ใบงานกิจกรรมที่ 2.11

Activity: Things 2.11

Information Gap : B

Q : Where is the

A : It is in/on/under the

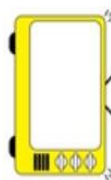
1.
.....
.....

2.
.....
.....

3.
.....
.....

Telephone

Television

Vase

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ภาคเรียนที่ 1	ปีการศึกษา 2563
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Introducing the pet detective	เวลาเรียน 16 ชั่วโมง
แผนการเรียนรู้ที่ 12 เรื่อง Things (4)	จำนวน 1 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

ต1.2 ป.6/4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัวและ เรื่อง ใกล้ตัว

2. จุดประสงค์การสอบ : นักเรียน

สามารถถาม-ตอบและให้ข้อมูลเป็นประโยคเกี่ยวกับสิ่งของได้

3. สาระสำคัญ

ถาม-ตอบและให้ข้อมูลเป็นประโยคเกี่ยวกับสิ่งของ

4. สาระการเรียนรู้

คำศัพท์ (Vocabulary) : telephone , vase , chair , desk , bag , glass

โครงสร้างประโยค (structure) : Where is the?

It is in/on/under the

5. สมรรถนะผู้เรียน

- ความสามารถในการสื่อสาร

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- มีวินัย

7. กิจกรรมการเรียนรู้ (ใช้กิจกรรมช่องว่างของข้อมูล Information Gap)

1. แจกจุดประสงค์การสอบ

2. ให้นักเรียนจับคู่และครูแจกแบบทดสอบพร้อมประเมินการฟัง-พูด

8. การวัดและประเมินผล

8.1 แบบการประเมินการฟัง –พูด (แบบทดสอบ)

8.2 ตรวจแบบทดสอบเกี่ยวกับสิ่งของ

9. สื่อการเรียนรู้

9.1 แบบประเมินการฟัง –พูด

9.2 แบบทดสอบเกี่ยวกับสิ่งของ

10. แหล่งการเรียนรู้

10.1 Internet

10.2 ห้องสมุด

11. บันทึกผลหลังการสอบ**11.1 ผลการเรียนรู้**

.....

.....

.....

11.2 ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

11.3 ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้สอน

(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

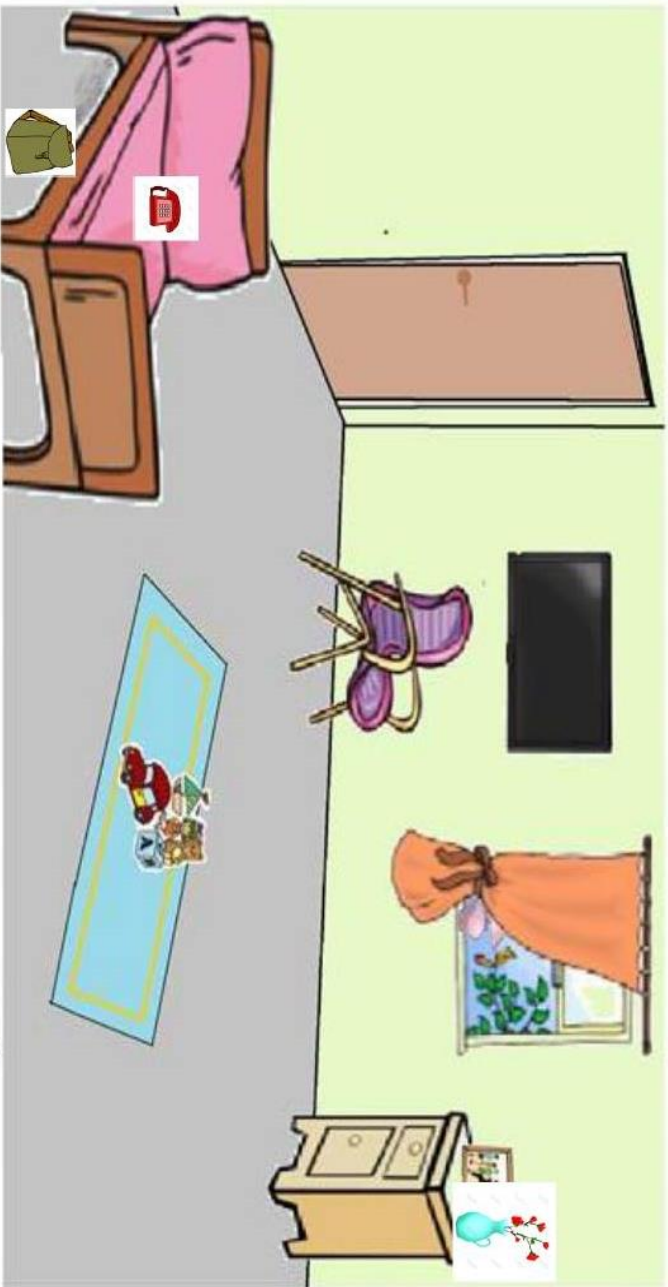
แบบทดสอบชุดที่ 3

Things

Information Gap : A

Q : Where is the ?

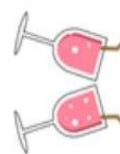
A : It is in/on/under the

1. _____

2. _____

3. _____

Glass

Chair

Desk

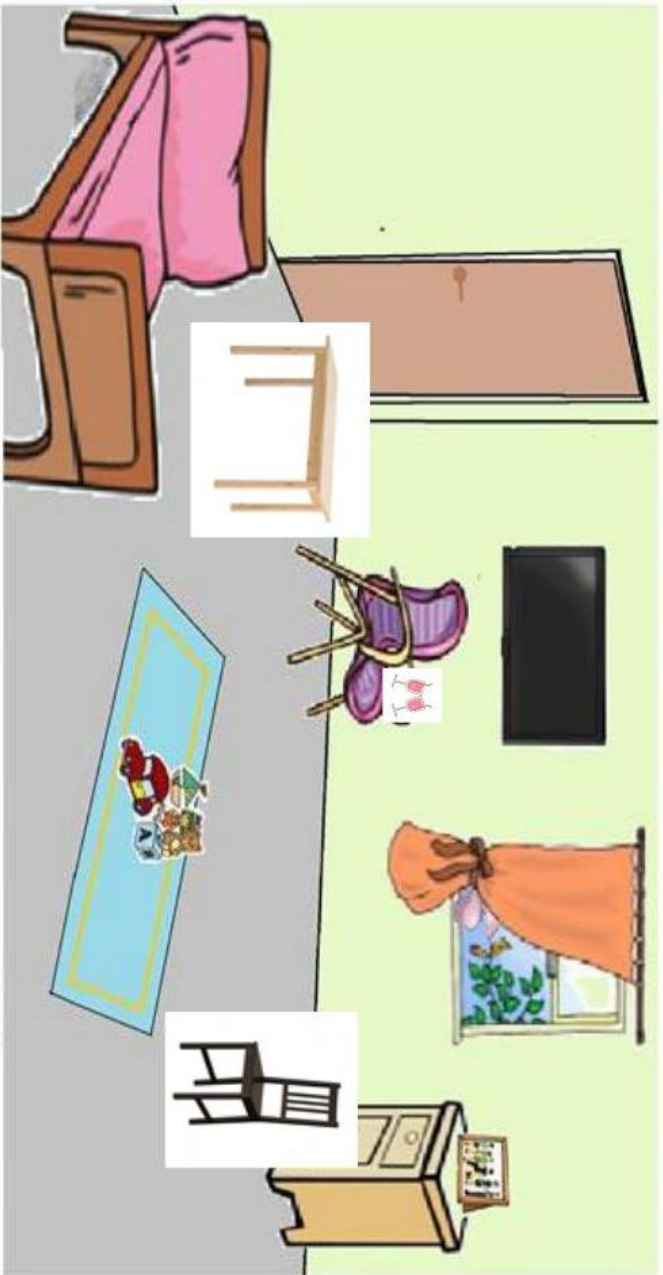
แบบทดสอบชุดที่ 3

Things

Information Gap : B

Q : Where is the

A : It is in/on/under the

1.
.....
.....

2.
.....
.....

3.
.....
.....

Telephone

Vase

Bag

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 13

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ภาคเรียนที่ 1	ปีการศึกษา 2563
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Introducing the pet detective	เวลาเรียน 16 ชั่วโมง
แผนการเรียนรู้ที่ 13 เรื่อง Places (1)	จำนวน 1 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

ต1.2 ป.6/4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัวและ เรื่อง ใกล้ตัว

2. จุดประสงค์การเรียนรู้ : นักเรียน

1. สามารถเขียนคำศัพท์และแต่งประโยคเกี่ยวกับสถานที่ ชุดกิจกรรมที่ 1 ได้ (K)
2. สามารถถาม-ตอบและให้ข้อมูลเป็น ประโยคเกี่ยวกับสถานที่ ชุดกิจกรรมที่ 1 ได้ (K)
3. มีทักษะการฟัง-พูด ประโยคเกี่ยวกับสถานที่ ได้ (P)
4. มีวินัย (A)

3. สาระสำคัญ

การเขียนคำศัพท์และแต่งประโยคเกี่ยวกับสถานที่ การถาม-ตอบและให้ข้อมูลเกี่ยวกับ สถานที่ มีทักษะการฟัง-พูด และมีวินัย

4. สาระการเรียนรู้

ชุดกิจกรรมที่ 1

คำศัพท์ (Vocabulary) : Hospital , Hotel , Sport center ,
Amusement park, Supermarket , Train station

โครงสร้างประโยค (structure) : Where is the?
It is opposite/behind/ between the

5. สมรรถนะผู้เรียน

- ความสามารถในการสื่อสาร

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- มีวินัย

7. กิจกรรมการเรียนรู้ (ใช้กิจกรรมช่องว่างของข้อมูล Information Gap)

7.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up)

1. ครูกล่าวทักทายนักเรียน

ครู (Teacher) : Good morning / afternoon.

นักเรียน (Student) : Good morning teacher.

ครู (Teacher) : How are you today?

นักเรียน (Student) : I'm fine , thank you.

2. ครูแนะนำตัวเอง : My name is(ชื่อ)...

I am a teacher.

3. ครูนำเสนอเกมลูกเต๋าตัวอักษร โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มเท่าๆกัน โดยแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาหยิบลูกเต๋ามีตัวอักษรติดอยู่กลุ่มละ 1 คน ว่าได้ตัวอะไร เช่น ถ้าหยิบได้ตัว A ก็ให้เขียนตัว A เติมลงไปในช่องว่างของคำศัพท์ที่หายไปในแต่ละคำ เพื่อให้ได้คำที่ถูกต้อง แต่ละกลุ่มผลัดกันหยิบลูกเต๋า-เติมจนครบทุกคำหรือไม่สามารถเติมได้ ถ้านักเรียนทอยได้ด้าน free สามารถเลือกเติมคำใดก็ได้ จำนวน 6 คำ

Hosp__tal

Hot__l

S__ort center

Am__sement park

Super__arket

Tr__in station

4. ตรวจสอบความถูกต้องของคำศัพท์นั้นแล้วรวมคะแนนว่ากลุ่มใดเติมได้ถูกต้องมากกว่ากันก็จะเป็นผู้ชนะในกิจกรรมนี้

7.2 ขั้นนำเสนอ (Presentation)

ชุดกิจกรรมที่ 1

1. ครูนำเสนอบัตรภาพเกี่ยวกับสิ่งสถานที่พร้อมตั้งคำถาม

Teacher : Where is here?

Student: It is the

2. ครูแจกใบความรู้เรื่อง Places แล้วให้นักเรียนศึกษาใบความรู้

7.3 ขั้นฝึก (Practice)

1. นักเรียนจับคู่ฝึกถาม-ตอบ ประโยคเกี่ยวกับสถานที่

S1 : Where is the

S2 : It is behind/between/opposite the.....

2. นักเรียนฝึกแต่งประโยคเกี่ยวกับสถานที่ในใบงานกิจกรรมที่ 1.13

7.4 ขั้นการใช้ภาษา (Production)

1. แจกใบงานกิจกรรมที่ 2.13 ให้นักเรียนจับคู่สนทนาประโยคเกี่ยวกับสถานที่
2. ครูนัดทักการประเมินฟัง-พูด ของนักเรียนแต่ละคู่

7.5 ขั้นสรุป (warm up)

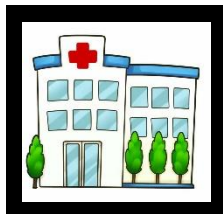
ร่วมกันสรุปใบงานกิจกรรมที่ 2.13

8. วัดและประเมินผล

- 8.1 แบบประเมินการฟัง –พูด
- 8.2 ใบงานกิจกรรมที่ 1.13 และ 2.13
- 8.3 ใบความรู้ เรื่อง Places

9. สื่อการเรียนรู้

9.1 บัตรคำศัพท์

Hospital

Hotel

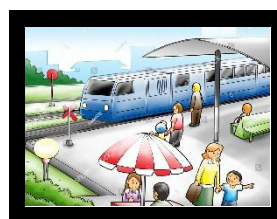
Sport center

Amusement park

Supermarket

Train station

9.2 ใบความรู้ เรื่อง Places

9.3 ใบงานกิจกรรมที่ 1.13 และ 2.13

9.4 แบบประเมินฟัง-พูด

10. แหล่งการเรียนรู้

10.1 Internet

10.2 ห้องสมุด

11. บันทึกผลหลังการสอน

11.1 ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

11.2 ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

11.3 ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบงานกิจกรรมที่ 1.13

Activity: Places 1.13

Directions : Write the word and sentences.

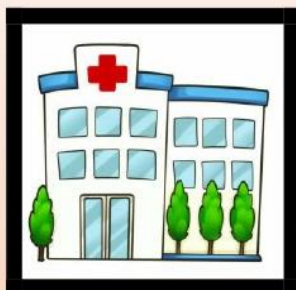
คำชี้แจง : เขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่และแต่งประโยคให้สมบูรณ์

Example

Temple

It is the Temple.

1.

2.

3.

.....

.....

4.

.....

.....

5.

.....

.....

6.

.....

.....

ใบงานกิจกรรมที่ 2.13
Activity: Places 2.13

Information Gap : A

Q : Where is the? **A :** It is opposite/behind/ between the

<p>Restaurant</p> 			<p>Bank</p> 	
			<p>Hotel</p> 	
			<p>Temple</p> 	
<p>Book Store</p> 			<p>Hospital</p> 	
<p>Sport center</p> 			<p>School</p> 	

Amusement park

Supermarket

Train station

ใบงานกิจกรรมที่ 2.13
Activity: Places 2.13

Information Gap : B

Q : Where is the?

A : It is opposite/behind/ between the

<p>Restaurant</p> <p>Train station</p> 	<p>Bank</p> <p>Temple</p>
<p>Book Store</p> <p>Amusement park</p> 	<p>Supermarket</p> <p>School</p>

Hospital

Hotel

Sport center

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 13

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ภาคเรียนที่ 1	ปีการศึกษา 2563
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Introducing the pet detective	เวลาเรียน 16 ชั่วโมง
แผนการเรียนรู้ที่ 13 เรื่อง Places (1)	จำนวน 1 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

ต1.2 ป.6/4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัวและ เรื่อง ใกล้ตัว

2. จุดประสงค์การเรียนรู้ : นักเรียน

1. สามารถเขียนคำศัพท์และแต่งประโยคเกี่ยวกับสถานที่ ชุดกิจกรรมที่ 1 ได้ (K)
2. สามารถถาม-ตอบและให้ข้อมูลเป็น ประโยคเกี่ยวกับสถานที่ ชุดกิจกรรมที่ 1 ได้ (K)
3. มีทักษะการฟัง-พูด ประโยคเกี่ยวกับสถานที่ ได้ (P)
4. มีวินัย (A)

3. สาระสำคัญ

การเขียนคำศัพท์และแต่งประโยคเกี่ยวกับสถานที่ การถาม-ตอบและให้ข้อมูลเกี่ยวกับ สถานที่ มีทักษะการฟัง-พูด และมีวินัย

4. สาระการเรียนรู้

ชุดกิจกรรมที่ 1

คำศัพท์ (Vocabulary) : Hospital , Hotel , Sport center ,
Amusement park, Supermarket , Train station

โครงสร้างประโยค (structure) : Where is the?
It is opposite/behind/ between the

5. สมรรถนะผู้เรียน

- ความสามารถในการสื่อสาร

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- มีวินัย

7. กิจกรรมการเรียนรู้ (ใช้กิจกรรมช่องว่างของข้อมูล Information Gap)

7.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up)

1. ครูกล่าวทักทายนักเรียน

ครู (Teacher) : Good morning / afternoon.

นักเรียน (Student) : Good morning teacher.

ครู (Teacher) : How are you today?

นักเรียน (Student) : I'm fine , thank you.

2. ครูแนะนำตัวเอง : My name is(ชื่อ)...

I am a teacher.

3. ครูนำเสนอเกมลูกเต๋าตัวอักษร โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มเท่าๆกัน โดยแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาหยิบลูกเต๋ามีตัวอักษรติดอยู่กลุ่มละ 1 คน ว่าได้ตัวอะไร เช่น ถ้าหยิบได้ตัว A ก็ให้เขียนตัว A เติมลงไปในช่องว่างของคำศัพท์ที่หายไปในแต่ละคำ เพื่อให้ได้คำที่ถูกต้อง แต่ละกลุ่มผลัดกันหยิบลูกเต๋า-เติมจนครบทุกคำหรือไม่สามารถเติมได้ ถ้านักเรียนทอยได้ด้าน free สามารถเลือกเติมคำใดก็ได้ จำนวน 6 คำ

Hosp__tal

Hot__l

S__ort center

Am__sement park

Super__arket

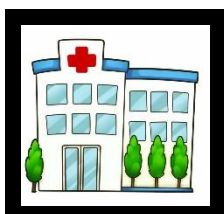
Tr__in station

4. ตรวจสอบความถูกต้องของคำศัพท์นั้นแล้วรวมคะแนนว่ากลุ่มใดเติมได้ถูกต้องมากกว่ากันก็จะเป็นผู้ชนะในกิจกรรมนี้

7.2 ขั้นนำเสนอ (Presentation)

ชุดกิจกรรมที่ 1

1. ครูนำเสนอบัตรภาพเกี่ยวกับสิ่งสถานที่พร้อมตั้งคำถาม

Teacher : Where is here?

Student: It is the

2. ครูแจกใบความรู้เรื่อง Places แล้วให้นักเรียนศึกษาใบความรู้

7.3 ขั้นฝึก (Practice)

1. นักเรียนจับคู่ฝึกถาม-ตอบ ประโยคเกี่ยวกับสถานที่

S1 : Where is the

S2 : It is behind/between/opposite the.....

2. นักเรียนฝึกแต่งประโยคเกี่ยวกับสถานที่ในใบงานกิจกรรมที่ 1.13

7.4 ขั้นการใช้ภาษา (Production)

1. แจกใบงานกิจกรรมที่ 2.13 ให้นักเรียนจับคู่สนทนาประโยคเกี่ยวกับสถานที่
2. ครูนับที่กการประเมินฟัง-พูด ของนักเรียนแต่ละคู่

7.5 ขั้นสรุป (warm up)

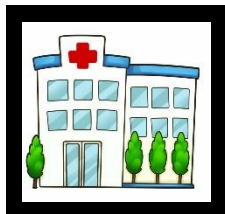
ร่วมกันสรุปใบงานกิจกรรมที่ 2.13

8. วัดและประเมินผล

- 8.1 แบบประเมินการฟัง –พูด
- 8.2 ใบงานกิจกรรมที่ 1.13 และ 2.13
- 8.3 ใบความรู้ เรื่อง Places

9. สื่อการเรียนรู้

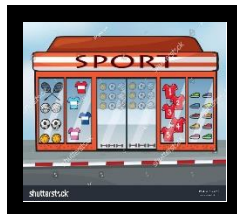
9.1 บัตรคำศัพท์

Hospital

Hotel

Sport center

Amusement park

Supermarket

Train station

9.2 ใบความรู้ เรื่อง Places

9.3 ใบงานกิจกรรมที่ 1.13 และ 2.13

9.4 แบบประเมินฟัง-พูด

10. แหล่งการเรียนรู้

10.1 Internet

10.2 ห้องสมุด

11. บันทึกผลหลังการสอน

11.1 ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

11.2 ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

11.3 ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบงานกิจกรรมที่ 1.13

Activity: Places 1.13

Directions : Write the word and sentences.

คำชี้แจง : เขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่และแต่งประโยคให้สมบูรณ์

Example

Temple

It is the Temple.

1.

2.

3.

.....

.....

4.

.....

.....

5.

.....

.....

6.

.....

.....

ใบงานกิจกรรมที่ 2.13
Activity: Places 2.13

Information Gap : A

Q : Where is the? **A :** It is opposite/behind/ between the

<p>Restaurant</p> 			<p>Bank</p> 	
			<p>Hotel</p> 	
			<p>Temple</p> 	
<p>Book Store</p> 			<p>Hospital</p> 	
<p>Sport center</p> 			<p>School</p> 	

Amusement park

Supermarket

Train station

ใบงานกิจกรรมที่ 2.13
Activity: Places 2.13

Information Gap : B

Q : Where is the

A : It is opposite/behind/ between the

<p>Restaurant</p> 	<p>Bank</p>
<p>Train station</p> 	<p>Temple</p>
<p>Book Store</p> 	<p>Supermarket</p>
<p>Amusement park</p> 	<p>School</p>

Hospital

Hotel

Sport center

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 14

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ภาคเรียนที่ 1	ปีการศึกษา 2563
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Introducing the pet detective	เวลาเรียน 16 ชั่วโมง
แผนการเรียนรู้ที่ 14 เรื่อง Places (2)	จำนวน 1 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

ต1.2 ป.6/4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัวและ เรื่อง ใกล้ตัว

2. จุดประสงค์การเรียนรู้ : นักเรียน

1. สามารถเขียนคำศัพท์และแต่งประโยคเกี่ยวกับสถานที่ ชุดกิจกรรมที่ 2 ได้ (K)
2. สามารถถาม-ตอบและให้ข้อมูลเป็น ประโยคเกี่ยวกับสถานที่ ชุดกิจกรรมที่ 2 ได้ (K)
3. มีทักษะการฟัง-พูด ประโยคเกี่ยวกับสถานที่ ได้ (P)
4. มีวินัย (A)

3. สาระสำคัญ

การเขียนคำศัพท์และแต่งประโยคเกี่ยวกับสถานที่ การถาม-ตอบและให้ข้อมูลเกี่ยวกับ สถานที่ มีทักษะการฟัง-พูด และมีวินัย

4. สาระการเรียนรู้

ชุดกิจกรรมที่ 2

คำศัพท์ (Vocabulary) : Bank , School , Book store , Restaurant ,
Temple , Bus stop

โครงสร้างประโยค (structure) : Where is the?

It is opposite/behind/ between the

5. สมรรถนะผู้เรียน

- ความสามารถในการสื่อสาร

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- มีวินัย

7. กิจกรรมการเรียนรู้ (ใช้กิจกรรมช่องว่างของข้อมูล Information Gap)

7.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up)

1. ครูกล่าวทักทายนักเรียน

ครู (Teacher) : Good morning / afternoon.

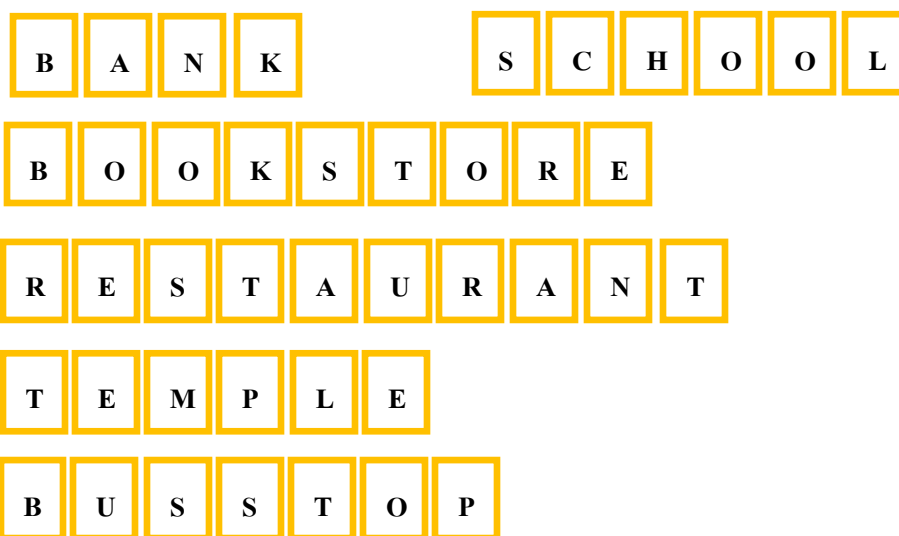
นักเรียน (Student) : Good morning teacher.

ครู (Teacher) : How are you today?

นักเรียน (Student) : I'm fine , thank you.

2. ครูแนะนำตัวเอง : My name is(ชื่อ)..... I am a teacher.

3. ครูนำเสนอเกมบัตรตัวอักษร แบ่งกลุ่มนักเรียน 2 กลุ่มเท่าๆกัน โดยครูมีบัตรตัวอักษรของคำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่ให้นักเรียนหยิบบัตรเหล่านี้ขึ้นมาเรียงคำศัพท์เป็นคำที่เกี่ยวกับสถานที่โดยที่กติกาถือว่า ตัวอักษรที่ถูกใช้ไปแล้วจะไม่สามารถนำกลับมาใช้ได้ อีก ตัวอักษรจะค่อยๆ หดไปทีละ น้อย ทุกครั้งที่บัตรตัวอักษรถูกใช้ไปจะมีการนำบัตรตัวอักษรที่ยังไม่ได้ใช้มาติดเพิ่มเติมทดแทนส่วนที่ขาดหายไป คำศัพท์ที่ถูกเรียงขึ้นมาจะถูกบันทึกลงบนกระดานดำ โดยมีกติกาอีกข้อหนึ่งว่าคำที่คิดขึ้นจะต้องไม่ซ้ำกัน จำนวน 6 คำ

4. ตรวจสอบความถูกต้องของคำศัพท์นับแล้วรวมคะแนนว่ากลุ่มใดเรียง ได้ถูกต้อง เป็นผู้ชนะในกิจกรรมนี้

7.2 ขั้นนำเสนอ (Presentation)

ชุดกิจกรรมที่ 2

1. ครุแนะนำบัตรภาพเกี่ยวกับสถานที่พร้อมตั้งคำถาม

Teacher : Where is here?

Student : It is the

2. ครูแจกใบความรู้เรื่อง Places แล้วให้นักเรียนศึกษาใบความรู้

7.3 ขั้นฝึก (Practice)

1. นักเรียนจับคู่ฝึกถาม-ตอบ ประโยคเกี่ยวกับสถานที่

S1 : Where is the

S2 : It is behind/between/opposite the.....

2. นักเรียนฝึกแต่งประโยคเกี่ยวกับสถานที่ในใบงานกิจกรรมที่ 1.14

7.4 ขั้นการใช้ภาษา (Production)

1. แจกใบงานกิจกรรมที่ 2.14 ให้นักเรียนจับคู่สนทนาประโยคเกี่ยวกับสถานที่
2. ครุบันทึกการประเมินฟัง-พูด ของนักเรียนแต่ละคู่

7.5 ขั้นสรุป (warm up)

- ร่วมกันสรุปใบงานกิจกรรมที่ 2.14

8. วัดและประเพณีผล

8.1 แบบประเมินการฟัง –พูด

8.2 ใบงานกิจกรรมที่ 1.14 และ 2.14

8.3 ใบความรู้ เรื่อง Places

9. สื่อการเรียนรู้

9.1 บัตรคำศัพท์

Bank

School

Book store

Restaurant

Temple

Bus stop

9.2 ใบความรู้ เรื่อง Places

9.3 ใบงานกิจกรรมที่ 1.14 และ 2.14

9.4 แบบประเมินฟัง-พูด

10. แหล่งการเรียนรู้

10.1 Internet

10.2 ห้องสมุด

11. บันทึกผลหลังการสอน

11.1 ผลการเรียนรู้

.....
.....
.....

11.2 ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....

11.3 ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

ลงชื่อ ผู้สอน
(.....)
วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบงานกิจกรรมที่ 1.14

Activity: Places 1.14

Directions : Write the word and sentences.

คำชี้แจง : เขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่และแต่งประโยคให้สมบูรณ์

Example

Hospital

It is the Hospital.

1.

2.

3.

.....

.....

4.

.....

.....

5.

.....

.....

6.

.....

.....

ใบงานกิจกรรมที่ 2.14
Activity: Places 2.14

Information Gap : A

Q : Where is the?

A : It is opposite/behind/ between the

		 Bank Hotel			
 Book Store		 Sport center		 Hospital	 Supermarket
 Amusement park		 School			

Restaurant

Temple

Bus stop

ใบงานกิจกรรมที่ 2.14
Activity: Places 2.14

Information Gap : B

Q : Where is the

A : It is opposite/behind/ between the

<p>Restaurant</p> <p>Bus stop</p> 		<p>Hotel</p> <p>Temple</p>
		
<p>Sport center</p> <p>Amusement park</p> 		<p>Hospital</p> <p>Supermarket</p>

Bank

School

Book store

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 15

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ภาคเรียนที่ 1	ปีการศึกษา 2563
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Introducing the pet detective	เวลาเรียน 16 ชั่วโมง
แผนการเรียนรู้ที่ 15 เรื่อง Places (3)	จำนวน 1 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

ต1.2 ป.6/4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัวและ เรื่อง ใกล้ตัว

2. จุดประสงค์การเรียนรู้ : นักเรียน

1. สามารถเขียนคำศัพท์และแต่งประโยคเกี่ยวกับสถานที่ ชุดกิจกรรมที่ 3 ได้ (K)
2. สามารถถาม-ตอบและให้ข้อมูลเป็น ประโยคเกี่ยวกับสถานที่ ชุดกิจกรรมที่ 3 ได้ (K)
3. มีทักษะการฟัง-พูด ประโยคเกี่ยวกับสถานที่ ได้ (P)
4. มีวินัย (A)

3. สาระสำคัญ

การเขียนคำศัพท์และแต่งประโยคเกี่ยวกับสถานที่ การถาม-ตอบและให้ข้อมูลเกี่ยวกับ สถานที่ มีทักษะการฟัง-พูด และมีวินัย

4. สาระการเรียนรู้

ชุดกิจกรรมที่ 3

คำศัพท์ (Vocabulary) : Aquarium, Cinema , Stationery shop ,
Bakery shop, Police station, Post office

โครงสร้างประโยค (structure) : Where is the?

It is opposite/behind/ between the

5. สมรรถนะผู้เรียน

- ความสามารถในการสื่อสาร

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- มีวินัย

7. กิจกรรมการเรียนรู้ (ใช้กิจกรรมช่องว่างของข้อมูล Information Gap)

7.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up)

1. ครูกล่าวทักทายนักเรียน

ครู (Teacher) : Good morning / afternoon.

นักเรียน (Student) : Good morning teacher.

ครู (Teacher) : How are you today?

นักเรียน (Student) : I'm fine , thank you.

2. ครูแนะนำตัวเอง : My name is(ชื่อ)..... I am a teacher.

3. ครูนำเสนอเกม Guess Word (คำอะไรเอ่ย) โดยครูเขียนอักษรภาษาอังกฤษขึ้นมา 1 ตัว คือนำมาจากคำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่ที่กำหนดไว้ เช่น C จากนั้นๆ ค่อยๆ เติมตัวอักษรไปครั้งละ 1 ตัว อาจจะเติมทางด้านหน้าหรือด้านหลังก็ได้ เช่น เติม I หลังตัว C กลายเป็น CI เติมเสร็จแล้วให้นักเรียนลองทายดูว่าน่าจะเป็นคำว่าอะไร ถ้ายังไม่มีนักเรียนคนใดทายถูกให้เติมไปเรื่อยๆ ทีละ 1 ตัว เช่น เติม N หลังตัว I กลายเป็น CIN ถ้ายังไม่มีนักเรียนคนใดทายถูกให้เติมไปอีก 1 ตัว เช่น เติมตัว E หลัง N กลายเป็น CINE ดำเนินกิจกรรมในลักษณะเช่นนี้จนกว่าจะมีคนทายถูก (คำตอบคือ CINEMA) จำนวน 6 คำ

_ _ _ _ R _ _ _ _	■ ■	AQUARIUM
_ _ _ _ E _ _	■ ■	CINEMA
_ _ _ _ _ O _ _ _ _ _ H _ _	■ ■	STATIONERY SHOP
_ _ K _ _ _ _ _ O _	■ ■	BAKERY SHOP
_ _ L _ _ _ _ _ A _ _ _ _	■ ■	POLICE STATION
_ _ S _ _ _ _ _ I _ _	■ ■	POST OFFICE

4. ตรวจสอบความถูกต้องของคำศัพท์เป็นผู้ชนะ ในกิจกรรมนี้

7.2 ขั้นนำเสนอ (Presentation)

ชุดกิจกรรมที่ 3

1. ครูนำเสนอรูปภาพเกี่ยวกับสถานที่พร้อมตั้งคำถาม

Teacher : Where is here?

Student : It is the

2. ครูแจกใบความรู้เรื่อง Places แล้วให้นักเรียนศึกษาใบความรู้

7.3 ขั้นฝึก (Practice)

1. นักเรียนจับคู่ฝึกถาม-ตอบ ประโยคเกี่ยวกับสถานที่

S1 : Where is the

S2 : It is behind/between/opposite the.....

2. นักเรียนฝึกแต่งประโยคเกี่ยวกับสถานที่ในใบงานกิจกรรมที่ 1.15

7.4 ขั้นการใช้ภาษา (Production)

1. แจกใบงานกิจกรรมที่ 2.15 ให้นักเรียนจับคู่สนทนาประโยคเกี่ยวกับสถานที่

2. ครูบันทึกการประเมินฟัง-พูด ของนักเรียนแต่ละคู่

7.5 ขั้นสรุป (warm up)

ร่วมกันสรุปใบงานกิจกรรมที่ 2.15

8. วัดและประเมินผล

8.1 แบบประเมินการฟัง – พูด

8.2 ใบงานกิจกรรมที่ 1.15 และ 2.15

8.3 ใบความรู้ เรื่อง Places

9. สื่อการเรียนรู้

9.1 บัตรคำศัพท์

Aquarium

Cinema

Stationery shop

Bakery shop

Police station

Post office

9.2 ใบความรู้ เรื่อง Places

9.3 ใบงานกิจกรรมที่ 1.15 และ 2.15

9.4 แบบประเมินฟัง-พูด

10. แหล่งการเรียนรู้

10.1 Internet

10.2 ห้องสมุด

11. บันทึกผลหลังการสอน

11.1 ผลการเรียนรู้

.....
.....
.....

11.2 ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....

11.3 ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

ลงชื่อ ผู้สอน

(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบงานกิจกรรมที่ 1.15

Activity: Places 1.15

Directions : Write the word and sentences.

คำชี้แจง : เขียนคำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่และแต่งประโยคให้สมบูรณ์

Example

Bank

It is the Bank.

1.

2.

3.

.....

.....

4.

.....

.....

5.

.....

.....

6.

.....

.....

ใบงานกิจกรรมที่ 2.15

Activity: Places 2.15

Information Gap : A

Q : Where is the

A : It is opposite/behind/ between the

<p>Restaurant</p> 	<p>Bank</p> <p>Hotel</p> <p>Aquarium</p>
<p>Book Store</p> <p>Cinema</p> 	<p>Stationery shop</p> <p>School</p>

Bakery shop

Police station

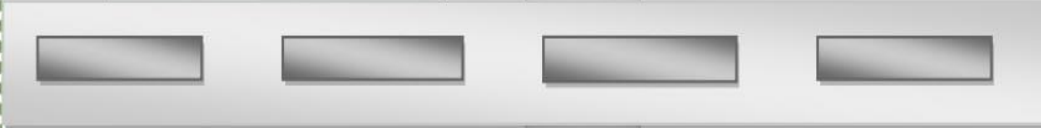

Post office

ใบงานกิจกรรมที่ 2.15
Activity: Places 2.15

Information Gap : B

Q : Where is the

A : It is opposite/behind/ between the

<p>Restaurant</p> <p>Post office</p> 		<p>Bank</p> <p>Hotel</p>
		
<p>Book Store</p> <p>Police station</p> 		<p>Bakery Shop</p> <p>School</p>

Aquarium

Cinema

Stationery shop

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 16

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ภาคเรียนที่ 1	ปีการศึกษา 2563
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Introducing the pet detective	เวลาเรียน 16 ชั่วโมง
แผนการเรียนรู้ที่ 16 เรื่อง Places (4)	จำนวน 1 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

ต1.2 ป.6/4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัวและ เรื่องใกล้ตัว

2. จุดประสงค์การสอบ : นักเรียน

สามารถถาม-ตอบและให้ข้อมูลเป็นประโยคเกี่ยวกับสถานที่ได้

3. สาระสำคัญ

ถาม-ตอบและให้ข้อมูลเป็นประโยคเกี่ยวกับสถานที่

4. สาระการเรียนรู้

คำศัพท์ (Vocabulary) : Hospital , Supermarket , Bank , Temple ,
Cinema , Police station

โครงสร้างประโยค (structure) : Where is the?

It is opposite/behind/ between the

5. สมรรถนะผู้เรียน

- ความสามารถในการสื่อสาร

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- มีวินัย

7. กิจกรรมการเรียนรู้ (ใช้กิจกรรมช่องว่างของข้อมูล Information Gap)

1. แจกจุดประสงค์การสอบ

2. ให้นักเรียนจับคู่และครูแจกแบบทดสอบพร้อมประเมินการฟัง-พูด

8. การวัดและประเมินผล

8.1 แบบการประเมินการฟัง –พูด (แบบทดสอบ)

8.2 ตรวจแบบทดสอบเกี่ยวกับสถานที่

9. สื่อการเรียนรู้

9.1 แบบประเมินการฟัง – พูด

9.2 แบบทดสอบเกี่ยวกับสถานที่

10. แหล่งการเรียนรู้

10.1 Internet

10.2 ห้องสมุด

11. บันทึกผลหลังการสอบ

11.1 ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

11.2 ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

11.3 ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้สอน
(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

แบบทดสอบชุดที่ 4

Places

Information Gap : A

Hospital	Supermarket	Bank
		

Q : Where is the?

A : It is opposite/behind/ between the

<p>Train Station</p> 	<p>Stationery shop</p> 	<p>Book store</p> 	<p>Amusement park</p>
<p>Bus stop</p> 			
<p>Temple</p> 	<p>Hotel</p> 		<p>School</p>
<p>Aquarium</p> 			<p>Bakery shop</p>
<p>Cinema</p> 	<p>Restaurant</p> 		<p>Sport center</p>
<p>Post office</p> 	<p>Police station</p> 		

แบบทดสอบชุดที่ 4

Places

Information Gap : B

Temple 	Cinema 	Police station
---	--	---

Q : Where is the

A : It is opposite/behind/ between the

<p>Train Station </p> <p>Bus stop </p>	<p>Stationery shop </p>	<p>Book store </p>	<p>Amusement park </p>
<p>Aquarium </p>	<p>Supermarket </p> <p>Hotel </p> <p>Hospital </p>	<p>School </p> <p>Bakery shop </p> <p>Sport center </p> <p>Bank </p>	
<p>Post office </p>	<p>Restaurant </p>		

แบบประเมินความพึงพอใจการจัดกิจกรรมพัฒนาความสามารถฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

โรงเรียนวัดลาดประทุมคงคาราม อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นของแต่ละรายการประเมิน โดยมีเกณฑ์ความหมายดังนี้

ระดับ 1 หมายถึง ต้องปรับปรุง

ระดับ 2 หมายถึง พอใช้

ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง

ระดับ 4 หมายถึง ดี

ระดับ 5 หมายถึง ดีมาก

ลำดับ ที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		1	2	3	4	5
1.	กิจกรรมเข้าใจง่ายและสามารถปฏิบัติได้					
2.	กิจกรรมสนุก และมีสาระ					
3.	กิจกรรมเหมาะสมกับความรู้และความสามารถของนักเรียน					
4.	กิจกรรมช่วยพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียน					
5.	นักเรียนมีโอกาสใช้ภาษาและทำทางเพื่อสื่อความหมาย					
6.	มีวิธีการการถ่ายทอดความรู้ที่เหมาะสม					
7.	มีการตรวจสอบความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการทำกิจกรรม					
8.	มีการให้ความช่วยเหลือและคำแนะนำที่เหมาะสม					
9.	นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรม					
10.	นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจการใช้ภาษาอังกฤษใน สถานการณ์ต่างๆมากขึ้น					
11.	นักเรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น					
12.	นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน					

ความคิดเห็นอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก จ

สำเนาประกาศนียบัตรผลสอบภาษาอังกฤษ CEFR

BSRU
BANSOMDEJCHAOPRAYA
RAJABHAT UNIVERSITY

This is to certify that

MS. SAWITREE AUDOMPHOL

Achieved BSRU English Proficiency Test (BSRU-TEP) level

B2

Given on 30th March 2019

(Assistant Professor Dr Kulsirin Aphiratvoradej)
Director

ภาคผนวก ฉ

หนังสือตอบรับและบทความวิจัย

ที่ อว ๐๖๒๖.๑๒/๔๐๗

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
ถนนราชธานี อำเภอเมือง
จังหวัดอุบลราชธานี ๓๔๐๐๐

๒๓ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ตอบรับการนำเสนอผลงานวิจัยในการประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา ครั้งที่ ๑๓

เรียน นางสาวสาวิตตรี อุดมผล

ตามที่ท่านได้ส่งบทความวิจัย เรื่อง “การพัฒนาความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖” เพื่อเข้าร่วมนำเสนอผลงานวิจัยในการประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา (Symposium) ครั้งที่ ๑๓ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๓ ในวันเสาร์ที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๔ นั้น ผู้ทรงคุณวุฒิของการประชุมวิชาการฯ พิจารณาแล้ว เห็นควรตอบรับบทความวิจัยของท่านให้นำเสนอผลงานโดยการบรรยาย ในวันเสาร์ที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๔ ณ อาคารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ไชยชัย สุขไส)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐-๔๕๓๕-๒๐๙๗ หรือ ๐๖-๒๔๒๔-๙๔๐๐
โทรสาร ๐-๔๕๓๕-๒๑๒๐
www.graduate.ubru.ac.th

O-2-2

การพัฒนาความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
The Develop of English Listening-Speaking Abilities Using Communicative Language
Teaching Activities of Prathomsuksa six students

สาวิตตรี อุดมผล¹ อาวีวรรณ เอี่ยมสะอาด² เพ็ญพร ทองคำสุก³ สุภาพร ศรีหามิ⁴

¹ โรงเรียนวัดลาดประทุมคงคาราม ตำบลหลักชัย อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13230

² คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

E-mail: sawittree.audomphol@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดลาดประทุมคงคาราม อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2563 จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จำนวน 4 เรื่อง 16 แผน แบบประเมินความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ จำนวน 4 ชุด และ แบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 12 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยใช้ t - test (Dependent Samples)

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้ กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ เปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังเรียน มีคะแนนร้อยละความก้าวหน้าเท่ากับ 35.94 มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 5.40 ($\sigma=0.13$) มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 9.71 ($\sigma=0.35$) มีคะแนนเพิ่มเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 ($\sigma=0.31$)
3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.60$, $\sigma = 0.47$)

คำสำคัญ: การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ความพึงพอใจ

Abstract

The purposes of this study were 1) to compare English listening-speaking ability using Communicative Language teaching activities before and after learning; 2) study the satisfaction of the participants with Communicative Language teaching activities. The target group comprised 20 grade 6th students at LatprathumKhonhkaram school Lat

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัย (symposium) ระดับบัณฑิตศึกษา ครั้งที่ 13
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

Bua Luang province in the 1st semester of the academic year 2020. The research instruments consisted of 4 story 16 plans using communicative language teaching activities, the listening-speaking abilities test with 48 questions, and questionnaire with 12 questions inquiring satisfaction. The statistics employed in the analysis of data were percentage, mean, standard deviation and t-test (dependent samples) for the hypothesis testing. The findings were as follows:

1. Grade 6th students were learning using Communicative Language teaching activities was listening-speaking abilities higher than before learning with statistical significance at the level of .05

2. Grade 6th students who study using language teaching activities for communication. Ability to listen - speak English. Compare scores before and after class. Have a percentage of progress score of 35.94 with an average pre-school score of 5.40 ($\sigma = 0.13$) with a post-study mean score of 9.71 ($\sigma = 0.35$) with an average increase of 4.31 ($\sigma = 0.31$).

3 The satisfaction of Grade 6th students were learning using Communicative Language teaching activities was in the high level ($\mu = 4.60$, $\sigma = 0.47$)

Keywords: Communicative Language Teaching Activities; English Listening-Speaking Abilities; The satisfaction.

บทนำ

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งจำเป็นที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะภาษานอกจาก จะเป็นเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลแล้ว ยังเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร สร้างสัมพันธภาพที่ดี ระหว่างผู้คน โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาต่างประเทศที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย เนื่องจากเป็น ภาษาสากลที่ใช้สื่อความหมายไปเกือบทั่วโลก ในยุคเทคโนโลยีการสื่อสาร และการคมนาคมที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้การเปลี่ยนแปลงข้อมูลข่าวสาร การเข้าถึงองค์ ความรู้ การสร้างความร่วมมือระหว่างกันและกัน จะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพก็ต่อเมื่อ บุคคลมีความสามารถในการใช้ภาษาสากลหรือภาษาต่างประเทศในการติดต่อสื่อสารได้ (เยาวลักษณ์ อภิชาติวัลลภ และคณะ, 2549) ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่ได้รับ ความเจริญก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ข้อมูลข่าวสาร จากนานาประเทศได้ไหลเข้าสู่ประเทศไทยอย่างรวดเร็ว ทำให้ภาษาอังกฤษทวีความ สำคัญมากขึ้น ประกอบกับโลกส่วนใหญ่ ใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร ดังนั้นจึงเป็นความจำเป็นที่ประเทศไทยจะต้องพัฒนา บุคลากรให้มีความรู้ความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาตนเองและสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดคุณภาพผู้เรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในการพูด/เขียนได้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพ และสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และสภาพอากาศ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 1,050-1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม) และใช้ประโยคเดี่ยวและประโยคผสม (Compound Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551)

ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนภาษาผู้สอนควรจัดกิจกรรมที่เน้นภาษาเพื่อการสื่อสาร ให้หลากหลาย ทั้งในห้องเรียน และนอกห้องเรียน ที่เกี่ยวกับการใช้ในชีวิตประจำวัน อันจะนำไปสู่การเป็นผู้เรียนที่พึ่งตนเองได้ (Learner Independence) และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) อย่างไรก็ตามการใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารให้มีประสิทธิภาพนั้นจำเป็นต้องอาศัยทักษะการใช้ภาษา 4 ด้าน ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ระดับประถมศึกษาผู้เรียนจะได้ฝึกทักษะการฟัง-พูดก่อนในระยะเริ่ม

เรียน และต่อมาจึง เริ่มฝึกทักษะการอ่านและการเขียนตามลำดับ เมื่อผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานในทักษะทั้งสองดังกล่าวแล้ว การจัดการเรียน การสอนก็จะเป็นบูรณาการทุกทักษะเข้าด้วยกัน (กรมวิชาการ, 2539, หน้า 8-9)

ตามรายงานการจัดการศึกษาโรงเรียนวัดลาดประทุมคงคาราม นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2561 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ ต่ำกว่าวิชาอื่น ๆ นักเรียนมีความสามารถทางการฟังและพูด รวมทั้งความรู้ด้านไวยากรณ์ อยู่ในระดับต่ำมาก (โรงเรียนวัดลาดประทุมคงคาราม, 2560) จึงทำให้การพัฒนาสู่การอ่าน การเขียนที่มีความยากและซับซ้อนขึ้นได้ยาก ส่งผลให้นักเรียนมีเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนไม่ชอบเรียน นักเรียนไม่ชอบเรียนเพราะคิดว่าเป็นวิชาที่ยากและไม่เข้าใจ ปัญหาส่วนหนึ่งอาจเกิดมาจากสภาพการจัดการจัดการเรียนการสอนที่ยังไม่มีการส่งเสริมให้มีการฝึกทักษะ ฟังพูดเท่าที่ควร ยิ่งคงเน้น เกี่ยวกับโครงสร้างของภาษามากกว่าการ สื่อสารอย่างมีความหมาย และไม่ได้เน้นการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน (วินิตยา ประเสริฐสุนทร, 2539, หน้า 2) การเรียนการสอนโดยทั่วไป ครูมักเน้นไวยากรณ์ การอ่าน การเขียนและการแปล นอกจากนี้ขั้นตอน ในการฝึกทักษะ ฟังพูดในห้องเรียนยังขาดสิ่งเร้าที่จะก่อให้เกิดความสนใจ กระตือรือร้นและมีความเพลิดเพลินในระหว่างการเรียนรู้เนื่องจากกิจกรรม ส่วนใหญ่เป็นการพูดเลียนเสียงเท่านั้น (พริ่งพงษ์ ไชยขาววงศ์, 2535, หน้า 4) เมื่อพิจารณาถึงความสำเร็จในการเรียนรู้และการใช้ภาษา สื่อสารของผู้เรียน ในระดับนี้แล้วพบว่า ส่วนใหญ่ยังอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจนัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการฟัง-พูด (สุภัทรา อักษรนุเคราะห์, 2532)

ผู้วิจัยจึงศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ พบว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการ เรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) เป็นการใช้ภาษาสำหรับสื่อความหมาย การเรียนการสอนจะเน้นการใช้ ภาษา (Language use) มากกว่าการเรียนรู้วิธีการใช้ภาษา (Language usage) โดยเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำ หน้าที่ภาษา (Language functions) ไปใช้ในการสื่อความหมายในบริบทการสื่อสารแบบต่างๆ (Context of communication) (บำรุง ไตรรัตน์, 2534) และ กระทรวงศึกษาธิการได้แนะแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้เป็นแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) มีแนวคิดในการสอนที่มุ่งเน้นความสำคัญของตัวผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ จึงมีการจัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียนซึ่งเชื่อมโยงระหว่างความรู้ ทางภาษา ทักษะทางภาษา และ ความสามารถในการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ด้านภาษาไปใช้ในการสื่อสาร ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนต้อง คำนึงถึงการให้ผู้เรียนได้สื่อสารในชีวิตจริง กิจกรรมและภาระงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารจริง สื่อที่ใช้ก็เป็นสื่อจริง แต่ก็มีได้ ละเลยเรื่องไวยากรณ์ เมื่อเกิดความผิดพลาดด้วยไวยากรณ์ เพียงเล็กน้อย แต่ยังสามารถสื่อสารได้ ครูผู้สอนไม่ควร ชัดจังหวะโดยการแก้ไข ให้ถูกต้องทันที ควรแก้ไขเมื่อเกิดความผิดพลาดนั้นทำให้เกิดความไม่เข้าใจหรือสื่อสารไม่ประสบผลสำเร็จเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อให้ทำผู้เรียนมี เจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558) และมีผู้ศึกษาเรื่องการพัฒนา ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (ศิริรัตน์ นาอุดม, 2553) พบว่าหลังการฝึกตาม แนวการสอนแบบฟัง-พูด นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีทักษะการฟังและการพูดสูงขึ้นอย่าง และนักเรียนมีความพึงพอใจระดับมาก ที่สุด (รมยาภรณ์ สุขเกษม, 2554) ได้วิจัยเรื่องผลการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่เน้นการฟัง-พูด และการเสริมแรงบวก พบว่านักเรียน มีความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษา เพื่อการสื่อสารที่เน้นการฟัง-พูด และการเสริมแรงบวกสูงขึ้น และนักเรียนมีความพึงพอใจระดับมากที่สุด และ (เกรียงศักดิ์ ฐานะกอง และนิธิตา อติภัทรนันท์, 2560) ได้วิจัยการใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อเพิ่มพูนความสามารถการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ และความรู้ด้านไวยากรณ์ พบว่าหลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร นักศึกษามีความสามารถการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ อยู่ในระดับดีและมีความรู้ทางด้านไวยากรณ์เพิ่มขึ้น

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเรื่อง การสอนโดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อให้ให้นักเรียนมีความสามารถการ ฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดลาดประทุมคงคาราม อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในครั้งนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยมีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากร

นักเรียนโรงเรียนวัดลาดประทุมคงคาราม อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 20 คน

2. กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

1. ชี้นำ/ชี้นำเข้าสู่บทเรียน (Warm up)
2. ชี้นำเสนอ (Presentation)
3. ชี้นำฝึก (Practice)
4. ชี้นำการใช้ภาษา (Production)
5. ชี้นำสรุป (Wrap up)

ตัวแปรตาม

1. ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ
2. ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ
3. ความพึงพอใจ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเป็น 3 ชนิด ประกอบด้วย

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้ การฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จำนวน 16 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง

3.2 แบบประเมินการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

3.3 แบบสอบถามความพึงพอใจ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

4.1 ดำเนินการติดต่อประสานงานเพื่อขออนุญาต โรงเรียนวัดลาดประทุมคงคาราม อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อทดลองปฏิบัติกับกลุ่มเป้าหมายจริง

4.2 ปฐมนิเทศนักเรียนเพื่อให้ทราบถึงจุดประสงค์ การใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในการพัฒนาความสามารถการฟังพูดภาษาอังกฤษ และบทบาทหน้าที่ของนักเรียน

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัย (symposium) ระดับบัณฑิตศึกษา ครั้งที่ 18
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

4.3 ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยตนเอง ตามแผนการจัดการเรียนรู้การจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่สร้างขึ้น

4.4 หลังจบแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ดำเนินการประเมินการฟัง-พูดภาษาอังกฤษด้วยแบบประเมินการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ แล้วบันทึกคะแนนแต่ละคน

4.5 วิเคราะห์ผลจากคะแนนการทดสอบการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

4.6 ให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจ และวิเคราะห์ข้อมูล

5. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นดังนี้

5.1 วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ค่า t(t-test)

5.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบความก้าวหน้าความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

5.3 วิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตารางที่ 1 ตารางวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนจากสูตรการวิเคราะห์ค่า t (t-test)

เรื่องที่		μ	σ	t	p
1. อาชีพ (Occupations)	ก่อนเรียน	5.35	0.67	19.67**	0.00
	หลังเรียน	9.20	0.70		
2. ประเทศ (Countries)	ก่อนเรียน	5.45	0.61	22.43**	0.00
	หลังเรียน	9.90	0.64		
3. สิ่งของ (Things)	ก่อนเรียน	5.55	0.69	26.10**	0.00
	หลังเรียน	9.95	0.69		
4. สถานที่ (Places)	ก่อนเรียน	5.25	0.44	22.93**	0.00
	หลังเรียน	9.80	0.83		
รวม	ก่อนเรียน	21.60	1.19	57.88**	0.00
	หลังเรียน	38.85	1.93		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์ความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียนจากการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากพัฒนาการของนักเรียนโดยการเปรียบเทียบระหว่างผลการ

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัย (symposium) ระดับบัณฑิตศึกษา ครั้งที่ 18
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

ทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียน และผลการทดสอบค่า t (t-test) พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ($\mu = 38.85$, $\sigma = 1.93$) สูงกว่า คะแนนเฉลี่ย ก่อนเรียน ($\mu = 21.60$, $\sigma = 1.19$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 2 ตารางวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

ชุดที่	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน	คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน	คะแนนความก้าวหน้า	ร้อยละของ ความก้าวหน้า
1	12	5.35	9.20	3.85	32.08
2	12	5.45	9.90	4.45	37.08
3	12	5.55	9.95	4.40	36.67
4	12	5.25	9.80	4.55	37.92
รวม	48	21.60	38.85	17.25	35.94
μ		5.40	9.71	4.31	
σ		0.13	0.35	0.31	

จากตารางที่ 2 ความก้าวหน้าความสามารถฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน จากการจัดกิจกรรม การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่าโดยภาพรวมนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนจากการจัดกิจกรรม การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 5.40 มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 9.71 มีคะแนนเต็มเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 คิดเป็นคะแนนเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 32.08 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดคือ ต้องเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 25 ของคะแนนเต็ม เมื่อพิจารณา ในแต่ละเรื่องพบว่า การจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเรื่องที่ 1 Occupations มีคะแนนร้อยละความก้าวหน้าเท่ากับ 32.08 การจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เรื่องที่ 2 Countries มีคะแนนร้อยละความก้าวหน้าเท่ากับ 37.08 การจัดกิจกรรมการ สอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เรื่องที่ 3 Things มีคะแนนร้อยละความก้าวหน้าเท่ากับ 36.67 การจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เรื่องที่ 4 Places มีคะแนนร้อยละความก้าวหน้าเท่ากับ 37.92

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการ พัฒนาความสามารถฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตารางที่ 3 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อที่	รายการ	μ	σ	ระดับความพึงพอใจ
1.	กิจกรรมเข้าใจง่ายและสามารถปฏิบัติได้	4.85	0.37	มากที่สุด
2.	กิจกรรมสนุก และมีสาระ	4.45	0.51	มาก
3.	กิจกรรมเหมาะสมกับความรู้และความสามารถของนักเรียน	4.60	0.50	มากที่สุด
4.	กิจกรรมช่วยพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน	4.45	0.51	มาก
5.	นักเรียนมีโอกาสใช้ภาษาและทำทางเพื่อสื่อความหมาย	4.85	0.37	มากที่สุด
6.	มีวิธีการถ่ายทอดความรู้ที่เหมาะสม	4.75	0.44	มากที่สุด
7.	มีการตรวจสอบความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการทำกิจกรรม	4.50	0.51	มาก
8.	มีการให้ความช่วยเหลือและคำแนะนำที่เหมาะสม	4.85	0.37	มากที่สุด
9.	นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	4.50	0.51	มาก
10.	นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่าง ๆ มากขึ้น	4.60	0.50	มากที่สุด
11.	นักเรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น	4.40	0.50	มาก
12.	นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	4.35	0.49	มาก
	รวม	4.60	0.30	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในภาพรวม มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด ($\mu= 4.60, \sigma =0.47$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ารายการที่นักเรียนมีความพึงพอใจสูงสุดคือกิจกรรมเข้าใจง่ายและสามารถปฏิบัติได้นักเรียนมีโอกาสใช้ภาษาและทำทางเพื่อสื่อความหมาย และมีการให้ความช่วยเหลือและคำแนะนำที่เหมาะสม ($\mu=4.85, \sigma=0.37$) และรายการที่นักเรียนมีความพึงพอใจน้อยที่สุด คือ นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ($\mu=4.35, \sigma =0.49$)

อภิปรายผล

1. ความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เนื่องจากกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเป็นการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสนใจในการฟัง-พูด ทำให้นักเรียนมีความสนใจในการฟัง-พูดมากขึ้น ความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความสนใจในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนนั้นไม่ได้เป็นการสอนฟัง-พูดโดยใช้หนังสือเรียนโดยตรงแต่เป็นการสอนพูดโดยผ่านกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งเป็นกระบวนการที่ช่วยส่งเสริมฟัง-การพูด เพราะนักเรียนได้มีส่วนร่วม มีบรรยากาศที่สนุกสนานเป็นไปตามธรรมชาติจนทำให้เด็กมีความสนใจในการฟัง-พูดเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ (ศิริรัตน์ นาอุดม, 2553) ได้วิจัยการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนโนนสมบูรณ์ประชาสรรค์ โดยใช้กลวิธีการฝึกตามแนวการสอนแบบฟัง-พูดพบว่าหลังการฝึกตามแนวการสอนแบบฟัง-พูด นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีทักษะการฟังและการพูดสูงขึ้นอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัย (symposium) ระดับบัณฑิตศึกษา ครั้งที่ 18
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

ที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความพึงพอใจระดับมากที่สุด สอดคล้องกับ (สุนันทา แก้วพันธ์ช่วง, 2550) ได้วิจัยการพัฒนาความสามารถทางด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสารผลการศึกษพบว่าหลังจากนักเรียนได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสารนักเรียนมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ (กมลวรรณ โคมศรีพา, 2551) ได้วิจัยการศึกษาการใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนเลิศล้ำถนอมคุณาภิเษก (หลักสูตรภาษาอังกฤษ) จำนวน 20 คน พบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่างสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับ (ฮาฮีดี๊ะ ตี นามอ, 2553) ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถการฟังภาษาอังกฤษหลังเรียน โดยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสันสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่ได้รับการเรียนโดยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสันมีความสามารถการฟังภาษาอังกฤษกับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสัมพันธ์กันในเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ เปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังเรียน มีคะแนนร้อยละความก้าวหน้าเท่ากับ 35.94 มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 5.40 มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 9.71 มีคะแนนเพิ่มเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 สรุปได้ว่าการพัฒนาความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้งหมด 4 เรื่อง 16 แผน แต่ละแผนการจัดการเรียนรู้สามารถกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการพัฒนาความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ผ่านขั้นตอนการสร้างอย่างเป็นระบบโดยศึกษา หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรแกนกลางสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อพัฒนาความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ การวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อจัดทำแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อยู่ขั้นตอนการสอนสอดคล้องกับการทดลองพบมีความเหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของผู้เรียน กิจกรรมการเรียนทำให้นักเรียนสนุกสนาน การวัดผลประเมินผลมีความเหมาะสมกับเนื้อหา เน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนมากที่สุด โดยผู้วิจัยได้คำนึงถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้ผู้เรียนกล้าพูดแสดงออก ซึ่งเครื่องมือต่างๆ ได้พัฒนาตามขั้นตอน ผ่านผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและดำเนินการแก้ไขแล้วนำไปทดลองใช้เพื่อหาคุณภาพให้ได้เครื่องมือที่มีคุณภาพก่อนนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง ทำให้กิจกรรมการเรียนรู้นี้สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับ (สายพิน รุ่งวิณะกิจ, 2554) ได้วิจัยการสร้างชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง Moment in Life โดยใช้ทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนารีรัตน์ จังหวัดแพร่ จำนวน 25 คน พบว่า ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง Moment in Life โดยใช้ทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเท่ากับ 84.38/86.56 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 ระดับความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรมนี้ อยู่ในระดับพึงพอใจมากการฟัง-พูดภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 มีความเชื่อมั่นในตนเองในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น โดยพัฒนาจากระดับคุณภาพปานกลางเป็นระดับคุณภาพดี และสอดคล้องกับ (วรรณพรหม เลิศวรรัตน, 2556) ได้วิจัยการพัฒนาชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติ เพื่อฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการฟังและพูด มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดคือ (E1,E2) 90.27/94.95 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 18.94 คิดเป็นร้อยละ 61.71 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 28.94 คิดเป็นร้อยละ 94.90โดยมีค่าดัชนี

ประสิทธิผลความก้าวหน้าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่ากับร้อยละ 33 ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่า นักเรียนมีความพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\mu = 4.96$, $\sigma = 0.14$)

ทั้งนี้อาจเนื่องจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นแผนการสอนที่ผ่านขั้นตอนการสร้างอย่างเป็นระบบและมีวิธีการที่เหมาะสม ดังนี้

2.1 ผู้วิจัยได้สร้างแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อันตามขั้นตอนและกระบวนการโดยศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อันผ่านการพิจารณาเพื่อปรับปรุงแก้ไขเอกสารจากอาจารย์ควบคุมวิทยานิพนธ์ และผ่านการประเมินตรวจสอบคุณภาพความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ ก่อนนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ได้ทำการทดลองกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วจึงนำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างต่อไป จึงทำให้แผนการจัดการจัดการเรียนรู้อันที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

2.2 แผนการจัดการจัดการเรียนรู้อันที่สร้างขึ้นมีรายละเอียดชัดเจนในด้านการจัดการเรียนของนักเรียน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีกิจกรรมให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าและลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ทำให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในผลงานและมีความรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.60$, $\sigma = 0.47$) ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เนื่องจากจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มุ่งเน้นสาระการเรียนรู้ให้นักเรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาอย่างลึกซึ้งซึ่งการเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันระหว่างเรียนนักเรียนจะได้พึ่งพาอาศัยกัน นอกจากนี้การเป็นกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่สอดคล้องกับการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ทำให้นักเรียนมีความสุขสนุกสนาน กระตือรือร้นไม่แสดงความเบื่อหน่ายต่อการเรียน คำศัพท์และบทสนทนาส่วนใหญ่จะอยู่ในเนื้อหาบทเรียนและสอดคล้องกับการนำไปใช้ในชีวิตจริง นักเรียนมีความมั่นใจในตนเอง ถึงแม้บางครั้งจะตอบผิดบ้างก็ตามแต่ก็พอใจในการทำกิจกรรมจับคู่ร่วมมือกัน ได้ฝึกทักษะการพูดอย่างเชี่ยวชาญ โดยนำศัพท์ที่เรียนมาใช้ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ จนทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนกิจกรรมจับคู่ร่วมมือกันทำกิจกรรม ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ให้ประสบความสำเร็จ ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้และร่วมกิจกรรมอย่างสนุกสนานให้มากขึ้น เพื่อนักเรียนจะได้มีพัฒนาการทักษะความรู้ทางด้านฟัง-พูดพัฒนาความคิดและพัฒนาทักษะทางสังคม ฝึกลักษณะนิสัยให้นักเรียนได้ทำงานร่วมกันให้มากขึ้นซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเป็นแนวทางให้นักเรียนนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและมีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข สอดคล้องกับงานวิจัยของ (ศิริรัตน์ นาอุดม, 2553) ได้วิจัยการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนโนนสมบูรณ์ประชาสรรค์ โดยใช้กลยุทธ์การฝึกตามแนวการสอนแบบฟัง-พูด พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจระดับมากที่สุด สอดคล้องกับ (สายพิน รุ่งวัฒนะกิจ, 2554) ได้วิจัยการสร้างชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง Moment in Life โดยใช้ทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนาวิรัตน์จังหวัดแพร่ จำนวน 25 คน พบว่า ระดับความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรมนี้ อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด (วรรณพรรณ เลิศวตรกานต์, 2556) ได้วิจัยการพัฒนาชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติ เพื่อฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมาวิทย์วิทยา พบว่า นักเรียนมีความพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\mu = 4.96$, $\sigma = 0.14$)

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัย (symposium) ระดับบัณฑิตศึกษา ครั้งที่ 18
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จำนวน 4 เรื่อง คือ อาชีพ (Occupations), ประเทศ (Countries), สิ่งของ (Things) และ สถานที่ (Places) โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.60$, $\sigma = 0.47$)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนยังขาดความมั่นใจในตนเอง ไม่กล้าแสดงออกอย่างเต็มที่ เพราะฉะนั้นครูควรมีการเสริมแรงและมีปฏิสัมพันธ์ที่เด็กได้มีความมั่นใจเพิ่มขึ้น

1.2 จากผลการวิจัยพบว่า การที่นักเรียนสนทนากับคู่เดิมอาจเกิดความเบื่อหน่ายไม่เกิดความกระตือรือร้น เพราะฉะนั้นครูควรให้นักเรียนได้เปลี่ยนคู่ เปลี่ยนกลุ่มเพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันในระหว่างทำกิจกรรมการเรียนรู้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาตัวแปรอื่นที่คาดว่าจะจะเป็นประโยชน์จากการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร นอกจากความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

2.2 ควรศึกษาและเปรียบเทียบการพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับวิธีสอนอื่น ๆ เพราะจะได้การพัฒนาสื่อและกิจกรรมต่าง ๆ ให้ดีขึ้นและเป็นแนวทางในการนำไปประยุกต์ใช้

2.3 การพัฒนาแบบประเมินควรกำหนดน้ำหนักความสำคัญของส่วนการนำคำศัพท์มาใช้ในการแต่งประโยค เพื่อการสื่อสารให้ครอบคลุม

กิตติกรรมประกาศ

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำเร็จลุล่วงด้วยดี ได้รับความกรุณาอย่างสูงจาก รองศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ดร.เพ็ญพร ทองคำสุข และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาพร ศรีหามิ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้ให้ความรู้ อบรมสั่งสอน ให้คำชี้แนะ คำปรึกษาและให้กำลังใจเสมอมา จนทำให้งานวิจัยเล่มนี้ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กมลวรรณ โดมศรีฟ้า. 2551. การศึกษาการใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. สารนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

กาญจนา วัฒนายุ. 2544. การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

กุศยา แสงเดช. 2548. ภาษาอังกฤษภาคปฏิบัติสำหรับครูประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แม็ค.

เกรียงศักดิ์ ฐานะทอง. การใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านไวยากรณ์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. Journal of Education Naresuan University, 2560.

ชญานิน พันธุ์ศรีสุวรรณ. 2561. การใช้กิจกรรมการสื่อสารเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และความเชื่อมั่น ในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. Journal of Education Naresuan University.

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัย (symposium) ระดับบัณฑิตศึกษา ครั้งที่ 18
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

- เดียนใจ เฉลิมกิจ. 2545. **เกมภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก**. กรุงเทพฯ : ดวงกลมสมัย.
- ธนรัชฎ์ ศิริสวัสดิ์. 2554. “กลวิธีเพื่อการเรียนการสอนการพูดในระดับประถมศึกษา” ใน **ประมวลสาระชุดวิชา การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาไทยหน่วยที่ 7**. นนทบุรี. บัณฑิตศึกษาสาขาวิชาศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ธูปทอง กว้างสวัสดิ์. 2549. **คู่มือการสอนภาษาอังกฤษ**. มหาสารคาม: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นพดล จันทร์เพ็ญ. 2542. **การใช้ภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร: ดันอ้อ.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2540. **การประเมินคุณภาพภายนอก**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์กรมการศาสนา.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2539. **การประเมินผลจากสภาพจริง (Authentic Assessment)**. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2552. **คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2525. **แนวการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521**. (พิมพ์ครั้งที่2). กรุงเทพฯ: ครูสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. 2552. **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กองวิจัยทางการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. 2542. **คู่มือครูแนวการจัดทำแผนการสอนพัฒนาศักยภาพโครงการทดลองพัฒนาศักยภาพของเด็กไทย**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์วังพิมพ์.
- กองวิจัยทางการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. 2546. **รายงานวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นทักษะการสื่อสารตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ครูสภาลาดพร้าว.
- กองวิจัยทางการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. 2542. **วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศึกษานอกศาสนา.
- บัญชา อึ้งสกุล. 2545. การวางแผนการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้. **วารสารวิชาการ**, (ฉบับที่ 5,12), หน้า 48-53.
- บุญชม ศรีสะอาด. 2543. การวิจัยทางการวัดผลและประเมินผล. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- _____. 2543. **การวิจัยเบื้องต้น**. (พิมพ์ครั้งที่7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น,
- บำรุง ไตรรัตน์. 2534. “การสอนเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร” **วารสารพัฒนาหลักสูตร**, (ฉบับเดือน ตุลาคม-มกราคม), หน้า 60-65.
- ผาสวรรณ สนิทวงศ์ณ อยุธยา. 2532. **การสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผลการศึกษาพยาบาล**. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพยาบาลสาธารณสุข คณะสาธารณสุขศาสตร์มหาวิทยาลัยมหิดล.
- พรสวรรค์ สีป้อ. 2550. **สุดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- พริ้งพงษ์ ไชยขาววงษ์. 2535. **การพัฒนาชุดสื่อประสมเพื่อฝึกทักษะฟัง-พูดภาษาอังกฤษ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาประถมศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พงษ์รัตน์ ทวีรัตน์. 2540. **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. กรุงเทพมหานคร: สำนักทดสอบทางการศึกษาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- พินทิพย์ ทวยเจริญ. 2544. **การพูดภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พิตรวัลย์ โกวิทวที. 2540. **ทักษะและเทคนิคการสอนเขียนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา**. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภาควิชาภาษาไทย. 2539. **ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร**. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- มาเรียม นิลพันธ์. 2553. **วิธีวิจัยทางการศึกษา**. (พิมพ์ครั้งที่ 5). นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- เยาวลักษณ์ อภิชาติวัลลภ และคณะ. 2549. การวิจัยข้อมูลพื้นฐานการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศและการใช้ภาษาต่างประเทศในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- รมยาภรณ์ สุขเกษม. 2554. ผลการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่เน้นการฟัง-พูดและการเสริมแรงบวกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2543. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วรรณพรรณ เลิศวัตรกานต์. 2556. การพัฒนาชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตต้นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วินิตยา ประเสริฐสุนทร. 2539. กิจกรรมการสื่อสารแบบเน้นรูปไวยากรณ์กับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิภาดา ประสารทรัพย์. 2542. พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- ศิริรัตน์ นาอุดม. 2553. การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสมบูรณประชาสวรรค์ โดยกลวิธีการฝึกตามแนวการสอนแบบฟัง-พูด. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ศุภสิริ โสมมาเกตุ. 2544. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนและความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการเรียนรู้โดยโครงการกับการเรียนรู้ตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมยศ แมนรัมย์. 2543. ครูไทยสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: เคล็ดไทย.
- สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2558. คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป ระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- สายพิน รุ่งวันะกิจ. 2554. การสร้างชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเรื่อง Moment in Life โดยใช้วิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- สุชาดา โภชนสมบุญ. 2550. ผลของการสอนตามแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่มีต่อทักษะทางภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุนันทา แก้วพันธ์ช่วง. 2550. การพัฒนาความสามารถทางด้านภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสาร. Retrieved 10 January 2019.
- สมิตรา อังวันกุล. 2540. วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
_____. แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. 2532. การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
_____. 2540. การใช้กลวิธีเพื่อการสื่อสารกับการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. 2553. **แนวทางการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน**

พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. 2551. **แนวทางการบริหารจัดการหลักสูตร ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา**

ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

หลุย จ้าปาเทศ. **จิตวิทยาการจูงใจ.** กรุงเทพฯ: สามัคคีสาส์น.

อ. พงศษะศรี. 2554. **THE NEW ROAD 1.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์บริษัทตลาดาพิบลีเคชั่น จำกัด.

อัจฉรา วงษ์โสธร. 2539. **แนวการสร้างข้อสอบทางภาษา.** กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. 2544. **การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.** กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อนก กลยณี. 2542. **ความพึงพอใจของนักเรียนนอกโรงเรียนสายสามัญศึกษาระดับมัธยมศึกษา วิธีเรียนทางไกลที่มีบทบาทต่อครู**

ประจำกลุ่มจังหวัดสกลนคร. รายงานการค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ฮาซิดะ ตีนามอ. 2552. **การศึกษาความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1โดยวิธีการสอนภาษา**

เพื่อการสื่อสารตามแนวคิดของ คีธ จอห์นสัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษามหาบัณฑิต:

มหาวิทยาลัยทักษิณ.

Babita, Tyagi (February 2013). **Listening : An Important Skill and Its Various Aspects.** The Criterion: AnInternational Journal in English.

Bartz, W. H (1979). **Teaching Oral Communication in the Foreign Language Classroom Language in Education Theory and Practice.** Virginia: The Centre for Applied Linguistics.

Brown, H. Douglas (1981). **Effective Factors in School Language Learning,” in The Second Language Classroom: Direction for the 1980’s.** New York: Oxford University Press.

Carroll, Brenda Joseph (1982). **Testing Communication Performance.** London: Pergamon Press.

Cohen. D.A. (1994). **Assessing language Ability in classroom.** Boston: Heinle and Heinle Publisher.

Dabrisay, M. (January 1982). **“A Feasibility of Large Scale Communicative Testing”.** Ajournal of Applied Linguistic.

Escola, Yvonne Henke (1980). **Certain Effects of Selected Activities of Communicative Competence Training on the Development of German. A Case Study:** Dissertation Abstracts International.

Good, Carter V. (1973). **Dictionary of Education.** New York: McGraw-Hill Book.

Harmer, Jeremy (2000). **The Practice of English Language Teaching.** London: Longman.

Harris, David (1988). **Testing English as a Second Language.** New York: McGraw Hill.

Hubbard, Peter (1983). **A Training Course for TEFL.** Oxford: Oxford University Press.

Hymes, Dell H. (1979). **The Communicative Approach to Language Teaching.** London: Oxford University Press.

Johnson, K. (1982). **Communicative Syllabus Design and Methodology.** Oxford: Pergamon Press.

Littlewood, William (1990). **Communicative Language Teaching.** London: Cambridge University Press.

Taylor, Robert F. (1996). **A Comparative Study of Expert Testimony in France and the United States: Philosophical Underpinnings, History, Practice, and Procedure.** Texas International Law journal 31.

Underhill, Nick (2000). **Testing Spoken Language.** Oxford: Oxford University Press.

Victor, Vroom (1964). **ทฤษฎีแห่งความคาดหวัง (Expectancy Theory).** Work and motivation: NewYork.

Walman, Benjamin B. (1989). **Dictionary of Behavioral Science.** San Diago, CA: Academic Press.

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัย (symposium) ระดับบัณฑิตศึกษา ครั้งที่ 18
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล	นางสาวสาวิตตรี อุดมผล
วัน/เดือน/ปีเกิด	วันที่ 5 เมษายน พ.ศ. 2529
ภูมิลำเนา	58/2 หมู่ที่ 4 ตำบลคอนทอง อำเภอเสนา จังหวัด พระนครศรีอยุธยา 13110
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2551	ปริญญาตรี ศศ.บ. สาขาวิชาเอกภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้าน สมเด็จพระเจ้าพระยา
พ.ศ. 2554	ป.วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จพระ เจ้าพระยา
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2557 - ปัจจุบัน	ครู โรงเรียนวัดลาดประทุมคงคาราม เลขที่ 42 ตำบลหลักชัย อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13230 ตำแหน่ง พนักงานราชการ (ครูผู้สอน)